

ગોવરધનકૃત્યપદ ગરબી સંગ્રહ.

બનાવનાર

ગોવરધન સદારામ ભટ્ટ.

ભસુ પ્રા. ના.

જાણી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ગોવરધન સદારામ ભટ્ટ.

તથા

બુકસેલર ત્રીભોવન રમણદાસ ડાકોર

સંવત ૧૯૪૪

ગોધરા સરસ્વતી મહાત્મ પ્રેસ કં. નાં જાણી.

દિનમત આઠ આના.

૩૫૩૦

ગોવરધનકૃત્યપદ ગરબી સંગ્રહ.

બનાવનાર

ગોવરધન સદારામ બટ્ટ.

લલુદ્રાના

જાણી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ગોવરધન સદારામ બટ્ટ.

તથા

બુકસેલર ત્રીભોવન રથુછોડ ડાકોર

સંવત ૧૯૪૪

ગોધરા સરસ્વતી મહાત્મ એસ કું. આર્.આર્.ઓ.

કિંમત આઠ આના.

અસ્તાવના:

ખીજ સર્વે ભગવાન અવતારો કરતાં. શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો અવતાર સર્વોત્તમ છે, અને લેથી તેમનાં કીર્તનો, પદ, ગરમીઓ, લાવણીઓ, ડુમરીઓ. વિગેરે આખા જમતમાં જ્યાંને ત્યાં સ્ત્રી પુરૂષોને મોહાડે નિરંતર આપણે સાંભળીએ છીએ; તે પણ તેમની કાવ્ય કરવાને કવિઓને એમાં મોટો વિષય છે. એવા શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માની દીનતાથી સુતી રૂપી કાવ્ય કરી હરી ભક્તોએ અને વૈષ્ણવ જનોની શેવામાં મૂકવાની મારી ઘણી થઈ, તેમાં વળી મારા પરમપ્રિય મિત્ર. રત્નેશ્રી. ભાદશંકર પુરુષોત્તમ ત્રવાડી. તથા રા. ભોગીલાલ આપુજી ત્રવાડી. તથા ભટ્ટ. લક્ષ્મી મહાપ્રભાસ વિગેરે મિત્ર મંડળનો મને વારંવાર ભરિત રૂપી કાવ્યા મૃત કરવા પ્રથમ થીજ ઉદ્દેશ હતો, અને તેઓ આન્ધ્રવેના અભીપ્રાય પ્રમાણે હું અનુસરું.

આ પુસ્તકમાં કદાપી કોઈ જગ્યાએ મારાજ અજ્ઞાન પણાથી સુકોચ્યતો વાંચનાર વૈષ્ણવો મને માફ કરશે.

લક્ષ્મીદાસ, રામજ્ઞેય

} ગેવરધન સદાશિવ મહા

આર્પણ પત્રીકા

મારા માન્યવંતા શેઠજી નરભેરામ આશારામ પટેલ

અમલેશ્વર

આપ શ્રીમંતજી, અને શ્રીમંતના સર્વે ધર્મો જાણીને તેજ પ્રમાણે અનુસરો છો, તેથી આપની ખ્યાતી જગતમાં, ચંદ્રમાના કીરણોની પેઠે સુજનોના અંતઃકરણમાં હમેશને માટે પ્રકાશીત્ પણે વાત કરી રહેલી છે. અનેક દુઃખી માણસો આપના આશ્રય તળે આવી સુખી થાય છે, તેમજ પોતાનાં દુઃખો નીવેદન કરવાથી તેનું દુઃખ ટાળવા આપની ઉદાર વૃત્તિ-ઓ અનુકુળ થઇ તેને મદદ આપવા તત્પર થાય છે. વિદ્વાન કવિઓ વી-ગેરે ને પણ તન મન અને ધનથી આશ્રય આપવામાં મશગુર છો તેથી આપનો સુજશ વિક્રમ અને લોજના સગળો આ દુનિઆમાં અચળ થશે હું આપનો નોકર છતાં મારામાં આવાં પુસ્તક રચવાની શક્તિ ન્હોતી આપ અત્યંત સ્નેહ રાખો છો અને હૃદયર ઉત્તર પૂર્ણ ભાવ રાખી ભક્તિ માર્ગનાં પુસ્તકો રચાવા આપ દૃઢજા ધરાવો છો તેમજ તેવા કામ માં ખંતીલા છો તેથી આ પુસ્તક હું આપને આદર સહીત અર્પણ કરજી તે માન્ય પુર્વક રચીકારશો એવી ઉમેદ છે.

લક્ષ્મીરામ રામકેત્ર
જેઠ દુબલ પક્ષ સપ્તમી
વાર રવી.

લી. શેવક. ગોવરધન સદારામ
ભટ્ટ.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૯ન આકટ રપમા જમાણે
રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

ગોવરધન કૃત્ય પદ ગર

બી.સંગ્રહ

લાવણી-૧

તમે ગયા મૂકીને મોહન મથુરામાં,
નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ધરમાં;
તમે પ્રિત કરીને તરછોડી મેલી,
તે દુઃખથી આવે આંસુની હેલી;
મુજ મંદીર ખાયા ધાય એ શામળીયા,
તમે નારી મૂકી નમેરા થયા;
કેમ રહેવાશે તે વિચારે મનમાં,
નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ધરમાં. ૧
ના ગોઠે ધરમાં રજની નવ જાય,
શ્ર કૃષ્ણ વિના તો પંખ જુગ થાય;
સહુ ઉજઃ સરખું ભાસે ગોકુળીજી,
તમ વિના નાથજી તન થઈ દુઃખીજી;
વિધ વિધના આવે વિચાર મુજ મનમાં,
નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ધરમાં. ૨
સહુ સખીઓ ભેગી થાય મંદીર મારે,
ત્યાં કરે વારતા કંથ તણી ભારે;
તે સુણી આંખથી સાહે એ ધારા,
વળી વિકૃત કરા વાગે ભણુકારા;
હું જની આવરી ફરતી ગોકુળમાં,
નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ધરમાં. ૩
આ વાન દાણને કહું મુજ દુઃખની,
સુકાયું તનને લાલી ગઈ મુજની;
નવ ભાવે મુજને ભોજન ભાણમાં,
નવ નિંદ્રા આવે સુતાં શેયામાં;
મહા મદન તણા ધા વાગે મુજ તનમાં,
નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ધરમાં. ૪

મળવાને મોહન મન તલસે મારું,
 નિશ્ચયે જાશે આજીવ તમ સારું;
 પ્રભુ પ્રિત થકી શું પાયા પ્રેમ ખ્યાલા,
 કેમ તરછોડીને ગયા નંદલાલા,
 જાણે જોગણુ થઇને જાડો જંગલમાં,
 નવ ગમે મૂજને ગોવિંદજી ઘરમાં. ૫
 કહો ક્યાં સુધી હું કામ દુઃખ વેહું,
 તમ ગમે નાથજી કરમ પડ્યું હેહું;
 પરથમથી તમને સાચા પરમાણ્યા,
 આ કામણુગાળા કાન નતા જાણ્યા;
 સંભારો તમે જે વચન આપ્યું વનમાં,
 નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ઘરમાં. ૬
 આવા કપટી કાન મેં જાણ્યા હવે તમને,
 મૂજને મથુરાં ગાયા તમે હમને;
 હવે કાળા સંગે કદી નહીં જાડો,
 વંતાક મોગરી જાણુ નહીં ખાડો;
 કાળી હું કાંચળી નહીં પહેરે તનમાં,
 નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ઘરમાં.
 કાળાનો સંગ નહીં કરે હવે હુંતો,
 ખાઈ સોગન શામળીઆ વાલો તુંતો;
 સહુ કહે ગે પિ મોકુળની શીર નામી,
 વેહેલા વળજે ગોવરધનના સ્વામી;
 મારા દોહલા દીવસ જાય બહુ દુખમાં,
 નવ ગમે મુજને ગોવિંદજી ઘરમાં. ૮

લાવણી ૨

હો નાથ માહરો હાથ કેમ જાલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો. — ૨૬
 મારે માથે મહીનું માટ ખોટી નહીં થાડો,
 નહીં આપુ દધીનું દાણુ સમ હું ખાડો;

ઘાટે વિઠલ કહું છું વાત વેગળા રહેજો,
 ઈ કહેવું હોય તે અળગા રહીને કે, જો;
 મે મનના માન્યા મે હન મન માલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો. ૧
 અણ્ણિયાળી તારી આંખ બૃગુડી ભારી,
 ગાહીત કરે છે વૃજને વૉસળી તારી;
 મણુ હું નહીં તેવી સખજી લેજો વાલા,
 મહી સરે અર્થે અહીં કાંઈ નંદના લાલા;
 રેવા પોતે તેવા સહુને ભાલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો. ૨
 કૂકેને પાલવ ફાટે ચુંદડી ભારી,
 રૂસે મહીનું માટ ઘેસા ગિરધારી;
 ભમળ આ મારો કર મરડાઈ જાયો,
 નંદાશે બિલોરી છંદ જનન બહુ થાશે;
 ગોરસ માટ પર હાથ ડાલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વીઠલ કેમ ચાલો છો;
 ટૂટશે ચોળીની કશ વાગશે વાલા,
 મરડાશે આંવડી ભારી નંદના લાલા;
 તને નિર્લજને શીત્રાજ હુતો લાગુ છુ,
 કોઈ દેખે દુરીજનલોક તેથી ડર છું;
 સ્વામી ગોવરધનના પ્રિતે ડેલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો. ૪

લાવણી ૩

કારતા કહે હો નાર વાત સાંભલજો,
 આપીને દધીતું દાણ પછી પરવરજો. ૧
 બહુ દેખી તારાજેવી નાર ઠગારી,
 આવી સમજવા આંખે કાળજસારી
 વળી ટિલકી કાધી ભાલ ગાલપર ટપકી,
 ગલામે મોહનમાળ કાલી કંચુકી;
 શ્રીકૃષ્ણકહે તું કહું માહર કરજો,

આપી દધીનું દાણુ પછી પરવરજે. ૧
 હું ફેડું તેણું હાર ગધાનો તારો,
 જીમનાના ઘાટ પર દાવો દાંણુનો મારો;
 તે કારણુ નારી મહી તારાં લૂરીશું,
 આ રૂપ રંગને જોખનનો રસ લઈશું;
 તે પછી રાધિકા કરવું હોયતે કરજે,
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજે,
 તારું મુખડું જોઈને મન હરખે છે મારું,
 ઉભીરે છખીલી નારી માટ ઉતાર;
 ખેસોને શીતળ છાંય સંગ છે સારો,
 મેળાપ થશે આ વનમાં તારો મારો;
 શુભ શીખ આપે શ્રીકૃષ્ણ કાનપર ધરજે,
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજે. ૩
 ગુલાબી રંગનો સાણુ કસખી કોરે,
 તુજ કટિ સિંહના સરખી ચિતડું ચોરે;
 પાંચે નેપુર ને ચોળી રંગ ઘેરી છે,
 અણિયાળી તારી આંખ ઝઝી ઝેરી છે;
 કહે ગોવરધનના નાથ વાત સાંભળજે,
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજે. ૪

લાવણી ૪

એવું સુણી રીસથી બોલી બીજની બાળા,
 માલોને પાધરા મૂકી મનના ચાળા.
 મારો જાય સાથ સહીયરનો મૂકી દેજે,
 નવ કરો આજ અલખેલા પાંસરા રે, જો;
 ટૂંકશે મહીનું માટ દધી વેરાશે,
 મારી મોહન નવરંગ સાડી આ બીજશી;
 મને ડર લાગે દુરીજનનો કાનજી કાળા,
 માલોને પાધરા મૂકી મનના ચાળા. ૧

જાણીને વાત આ નણદલ મારી નડશે,
 સાસુની આગળ સાચાં જીવં કરશે;
 મારી સાસુ દેશે ગાળ આળ ચઢાવે,
 પરણ્યાને કહીને માર મુને ખવરાવે;
 હું કહ્યું એટલે માટે મોરલી વાળા,
 ચાલોને પાધરા મૂકી મનના ચાળા. ૨
 વળી જોર ક્યો જુગજીવન અહીં નવ ચાલે,
 કરો છો ઢોંગ ધુત્યાનો કોઈ નવ ચાલે;
 મેં જાણ્યું તાર જોર ઢોર ચારીને,
 કહ્યું છે મોટું નામ મારી મારીને;
 ફરતા વનમાં તન ઓઢી કામળી કાળા,
 ચાલોને પાધરા મૂકી મનના ચાળા. ૩
 શું સમજે રસ ગોરસનો લેવા કાના,
 નાનડીઆ નંદના બેસો છાના માના;
 હું સાંખી રહ્યું જોલી બાલક જાણી,
 કો મગશે માયાની નાર કાનુડા દાણી;
 કહે ગોવરધનના નાથ મોરલીવાળા,
 ચાલોને પાધરા મૂકી મનના ચાળા ૪

લાવણી ૫

મેં જાણી તારી વાત છમીલી નારી,
 જાતુ છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી. — ૨૬.
 નણદલ જો દેશે ગાળ સાસુ લઢશેતો,
 શું જાશે માઈ હો નાર એમ કરશેતો;
 દૂટશે હાર હૈયાનો માટ નંદાશે,
 તો કહેને કામળગાળી મને શું થાશે;
 હું દાણ લીધા વિણ નહીં જવા દઉં નારી,
 જાતું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી. ૧
 મેળ્યાંની દેનારી નારી દેખી,
 ઓઢીનું જન આહીરની હમને પેખી;

ઝાકેલી છેલતું બરેલ મદની માતી,
 બોલે છે ચપળા બોલ નથી લજવાતી;
 હું વાત બજાવું સરવે અપળા તારી,
 બતું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી. ૨
 શું છેટે છેટે નારી કેમ નાસે છે,
 આ નાનકડાને દેખી શું ત્રાશે છે;
 કહે કૃષ્ણ કામની આવ કાઠ તુજ કાપું,
 જે મુખમાંથી માગે તે લાવી આપું;
 બહી બેસો રામા રંગ મચ્યો છે ભારી,
 બતું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી. ૩
 નાનાએ કામની જેમ તેમ સમજાવી,
 કનારી માટ ગોરસનું પાસ બોલાવી;
 રંગી મળી પ્રિતઢી બેઠાં રંગ રમવાને,
 રંગી નાંખ્યો ગળા પર હાથ દબી જમવાને;
 કહે ગોવરધનના નાથે રમાડી નારી,
 બતું છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી. ૪

લાવણી ૬

રેકલપાંત સિજ નારીરે કરેકલપાંત,
 અમને મૂકી કેમ ગયા ગોકુળથી ગીરધારી,
 દુઃખશું કહું હું સાહેલી રે દુઃખશું કહું હું સાહેલી,
 ગયા શામળો તજ આંખમાં આંસુની હેલી. ૧
 નાથ તમ વીશ્વાસે વળગી નાથ હું વીસવાસે વળગી
 દગોફરી દામોદર મુજને કેમ કરો અળગી.
 વિયોગી કેમ યાવ વહાલા વિયોગી.
 તુજવિણ મુજને ગમેનહી ગોકુળમાં નંદલાલા. ૨
 પ્રિતડી તમ સાથે કાઢી પ્રિતડી તમસાથે,
 તે માટે મોહન અપકીરતી મેં માથે લીધી.
 હરિવિણ સજી સુનુલાગેરે. હરીવીણ
 આવે હરદમયાદ પ્રજાના બજાકારા. ૩

વાટડી જોતી હું ઝાંખીરે વાટડી જોતી,
ના દેખું પ્રિતમને જોડો નીશાસો નાખી.
વાંક શો પડ્યો અંતરજામી રે વાંક શો.
ટળવળતી મૂકીને ગયા ગેરધનતા સમી.

લાવણી ૭

છોડી કેમગયા પ્રાણુપ્યારારેછોડી કેમ ગયા.
સ્નેહકરી પ્રથમથી પ્રિતમ દુર કરી દારા.
ઘટે નહીં આતું ગીરધારીરે ઘટે નહીં,
જગતીયુ જેવું મચ્છ તેમ સહુ ટળવળતી નારી. ૧
ગાંડીયજ દરતાં ગોકુળમાંરે ગાંડી થઇ,
કાંઇ નવ કરું હવે હું ગોવિંદજી ઘરમાં.
ગોડે નહીં માતતાન મેરીરે ગોડે નહીં માત,
સાસુનણુઃ જેઠાણી પરણ્યો સરવ કયં વેરી. ૨
ગાવા નહીંજાઉ કહી ગરબેરે ગાવા નહીં.
ગમે નહીં શશુગાર આખડીના આંજી શરમે.
હાખ્ય નહીં કર હવે હુતો હાસ્ય નહીં કર હવે,
ભુતી ભાન દેહતું કાંજ જે વસ્યો કાનં તુનો. ૩
હોળી સળગાવી મુજ તનમાંરે હોળી,
વીયોગ દુખથી જીવણુ જાણે વસતું જંગલમાં.
નથી મુજ કાળજડું હાથેરે નથી મુજ કાળજડું હાથે,
અરજ સુણી અખગાની આવો ગોરધન નાથ. ૪

લાવણી ૮

(નાગર નટરે મીઠ જાઓ મનમોહન પ્યારે. એ રાગ
ભુધર ભજરે ભુધર ભજરે, અંતે એ આવે સાથે. ૮૬
આવૃથા જન્મ તુજ જાશે માયામાંગોથાં ખાશે,
પાછળ પસ્તાવો થાશે તું સમજરે તું સમજ. ૧
જીગજીવન નામ જપીશ, તો ભવ સાગરથી તરીશ,
તું જમ પુરથી ઉગરીશ. આયુધ્ધ સજરે. અંતેએ ૨
તુમાન મુરખ મતમેલી. હરીવિણુ નહીં કોષમેલી,

નગીસખી અને સાહેલી. શદ્ધ અજપરે. અંતેએ ૩

શ્રી કૃષ્ણ નામ તરવાનું, ગોવરધન કહેકરવાનું.

એણે જુની મરવાનું. છે અધવચ રે છે. અંતે, ૪

લાવણી ૯

(રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

પામર પ્રાણી પામર પ્રાણી માયાને મુકી દેને. ટેક.

આ જુની ખતકની બ.છ, કેમ થયો જોડો રાજ,

દેખાડે શાસ્ત્રો ગાજી. વ્યાસની વાણી. માયાને. ૧

શીઃ માગીવેછે માથે, જમપુરમાં જવું હાથે,

નહી આવે દોલત સ.થે કડુંથું, વખાણી. માયાને. ૨

લખ ચોરાશીમાં પડશે, ત્યાં અનેક સંકટ નડશે,

પોકારી દુખથી રડશે. પ્રાશ્નિયત જાણી. માયાને. ૩

તે ખુબ બનાયા ધામ, કરીને કુકર્મી કામ,

ગોવરધન ન જાણ્યા રામ. પામર પ્રાણી. માયાને. ૪

લાવણી ૧૦

હાથ ચક્ર ત્રીસુગ ખીરાજે અત્રખ જગાડે. એરાગ

સોગ ચત્રી સાહેલી સંગમે મથુરાં કે મારગ જતી,

માટ ભર્યા મહીકા મસ્તક પર ગુમાનમે મદકી માતી. ટેક

ખીરાખનમે આઘ સખી સખ બખુમાનકી દુલારી,

ગડચારે ગીરધારી ખનમે રોકીઓ ધિજકી નારી;

ખીરહે પ્રેમદા આજ દે દાણ હુમેરા આ સ્થાને,

નહી જાને દેડ કોટી ઉભાયે વદા એમ શ્રી ભગવાને.

સુતા ખચન શ્રી કૃષ્ણ તણા જળ્ય હુર્લ નારીં તનમે તાતી.

માટ ભર્યા મહીકા મસ્તકપર ગુમાનમે મદકી માતી.

કહે ગોવાજન ગોવિંદકુ રહે દુર ખડા અખ ગોવાજા,

મે જાતી ખાતો તેરી અખ આવે અચાનક નંદલાલા;

ગુમાન મતકર હમમે પ્યારા જાતીહું મહી ખેચનકુ,

ખિંદખનકે મારગમે કયું રોકીહે મધ્યારનકું.

દેખેકો દુરીજન ઓકારણ મોહન મનમાં લજવાની. માટ. ૨

કાણુ કહે મુગુ કામચૂઆતી નાણુ ઈશ્વરે લગતા મેરા,
 બે નહીં દેવા દાણુ હમારા ગોવાળણુ નહીં છોકુ પક્ષા તેરન;
 બાણુ હે તે જાણી પ્યારી કાગ કહું તેનો કરના,
 માટ નહીં પી મહીન કાલી મેરા મુખ આગે ધનન
 દાણુ નાણુ દેકરા દેછા થવ સખી સખ હીજગતી. માહ-૩
 મુકે જેવી શામવાચી પાસ અછ રાધા પ્યારી;
 દાણુ નહીં દેકે આસ્થા ક દુર ખડા રહે ગીરપારી;
 સખી નિત વનજીને પ્યારા બે આંખે મુગ મેહુવતમે
 તો પાકે મહીડા મોહનછ મોતનજી માત્રા તનપે.
 બચન દીઆ કાનએ કાકુ ગોવર્ધન કહે ચત્ર વતી.
 માટ બધા મહીડા મુસ્તક પર મુમાનમે મહડી માતી. ૪

લાવણી ૧૧

રાગ તીસરપી ખ્યાલ.

ખડે મુગનાંકે તાર-ખેલે બળ બદ્રવિર,
 દેખો રયામ શરીર. ગડવાં ચારે.
 મોર મુગટ વનમા પેહેન-મુખે બળવેના બેન,
 સગે ગોવાળા લેન-જુમના ચારે. ટેક.
 છોટા ગોવાળા સંગાથ-નાંહી ખેલે દીનેનાથ,
 લેછ તાતા હાથો હાથ મોહન માતા.
 હરીએ મોરલી બળદ-નાદ ગોકુલમેં સુમર્ષ
 બચ નરી અછ ધાધ ગીરધર ગાતા.
 સખ સમજી સાહેલી મોટી તનપે મુદર દાલી
 મદબરી મત વાલી. પ્રભુ મુગના.
 પાકમેયે જંઝર આજે કહે મોતન માત્રા હાજે
 બામે દીપકી ગિરાજે, રાધે માતા.
 કહે મુખાકે કાર, શ્રવણાનકી કુમાર
 લલિતછંદો અવનાર. મનમાં ધારે મોર મુગટ. ૧
 રામ રચાયે હે બાલી, સખ ગોકુલની મયારી
 રાધા ચદ્રબાહુ નારી ખેલન આયે.

ચંદ્રાવલી ફુલ નાર, માંહી કેતકી કુમાર.
 પ્યારો માલતિ મોરાર. સુંદરે ધાયે-
 ચંદ્ર મુખા આઈ પાસ ચંદ્રવદની વિલાસ.
 ચંદ્ર પ્રભાકે અવાસ. ચલો વાં બંદવે.
 મીલી એકઠીએ ઠામ. સળ રાધાકે મુકામ,
 તરે તરેકા નામ. હમ ગુન ગાયે.
 મીલી સાત પાંચ નાર. ગિદ્રા બનકી મોઝાર
 વાંછ બેઠ મોરાર. મનમા ધારે મોર મુગટ ૨
 કંઠ વિસે ચદન હાર વિધ વિનના શણગાર.
 પાયે નેપુર નો ઝમકાર. ચલે ઠમક ઠમક.
 કી કીલકી કપાલ. પાની ગુલાબસે લાલ
 ટાકા કીયા સુદર ગાલ. આછ ચમક ચમક.
 આજના લેટર મુખડા બેલી- ગાલે પદોચાલે મોલી
 દરશન કરકે ફુળડા ખેલી. ચાલે ધમક ધમક
 નાકે મોનનકી વાલી. પેદેસ અગમકી ગોલી.
 એલી તનપે સાડી કાઢી. દેખે ચમક ચમક
 ગાળુ ગાંધ્યા બેઠ લાલે. ચલી સાહેલી સંગાય,
 બસે હી બેઠેસે નાયે કુવર કાલે. મોર મુગટ ૩
 રારખી ગાળા મોવાલ. ખેલે નંદાલકે ગાલ.
 દેખો લાલનકે લાલ. ગિદ્રા બેનંગ
 માતા બસેલકે. કાનચૌદ લોકકે બગવાન.
 માહી મચાતે તાન સાહેલનને.
 મધુ વનકી મોઝાર સળ કર રહે કીલકાર.
 ગૌ અને ગીરવાર આનંદ તનમે
 કરી લીલા આગર. બસો ગતિ કે કુમાર
 ફુલ ચરી અવતાર આ દુનીઆમે
 લાગ પાય હું મુસરી વૃક્ષનારને મોવારી.
 ગોવરધન બલ હારી. ચાર વારે. મોર મુગટ. ૪

મને એ જાન કરી મને ગુણતાન કરી વાંસળી વગાડી પેલા વાલમાએ
 મારી કંચુકી તોડી મારી મટુકી ફેડી કયાં ગમેરે પેલો કાતુંડો-ટેક
 જળ ભરવા હું ગઈતી જુખનાં પાલે લિભો આવી
 આંખોએ અણ સારે મુઠું દુર થઈ ગોલાવી, મારી
 ધેલી મુજને કરવા કાળે વાલે વેણુ વગાડી,
 કોણ જાટે શીરીતે કાને ગોલની વગાડી. મારી ૨
 નવ જાણું હુ ખેતી આવો કાને કામણુ ગાજો,
 લટકો બારે લાથ તણાએ આંખડીનો ગાજો. મારી-૩
 મુજને શુ ભુરખી નાખીકે કામણુ કેવુ કીધું,
 નવ મુઠે વર કામ સમુજું ચીનડું ચોરી કીધું. મારી-૪
 સુનું લગે શામળીઆ વિણ દુખડાં કાને કળીએ,
 ચીતમાં એટક લાગુ જાણુ જરુવર પાલે જઈએ. મારી-૫
 જોઈ ૩૫ રંગીઆનું ખેતી આનહ હુંતો ખાતી,
 સુખ આશે જો મળશે મુજને ગોવરધનના સ્વામી મારી-૬

ગરખી ૨

મુકો પાંચવો મારેરે મુકો છોડો મારે શીલને રોડોએ ગુને મારગડે ટેક
 જાંઘલો શુકી આ રૂડી ચોળીની કસ તુટે,
 છોડી દો મોહનજી મુજને મીઠીનું ગોરસ ફૂટે. મુકો ૧
 વાર થયે વિકૃત આવેજા તણુદી મારી નડશે.
 સાચુ જુહુ કર્યે જઈને સાચુ મારી લડશે મુકો. ૨
 જેઠ જુલમ મુજ ઉપર કરેતો જેઠાણી પણ એવી
 પરણ્યાની શી વાત કહું ફેરાણી શોકનાજેવી મુકો, ૩
 દુરી જન દેએ દુર થઈતા વાત વીગતે ફાટે,
 શરમાવું પડશે શામળીઆ કહુંજું એટલા મારે. મુકો ૪
 જળ વિનતા સહુ હેરાં કરતી લેછે પુઠ લમરી,
 સાચુ કહે શી વાર આવડી જાણું વાત તમારી. મુકો ૫
 મુકીદો મોહન આ વેળાં કહુંજું હું શીર નાગી,
 વળી મળીશું કોઈ દીવસે ગોવરધનના સ્વામી મુકો. ૬

ગરખી. ૩

રાગ ઉપર માણે.

વાયે મોરલી જનની દીમે જનની જનની થેલીની નાર ગોવરધન
 સુની રાંતની વામણીને નાન કમળુ છે નનમાં.
 મહ પ્રાણી છે અગ વિશે જો કારે જતે નામાં. વા. ૨
 કમા પડે વના જુડે હિંદરિ ફોડો કરતી,
 ગેડીમાં ના ગેડે મુજો થેલી પેલી કરતી. વા. ૨
 દોવા બેસુ ગાવડીનો દહણી ભુક્ષી જતી,
 કામ જાણે મુજો સાધુ ને માયાં અજાણી. વા. ૩
 સહીયરને શીખ ગયુ દેવો મુજો કમળુ લાગે,
 નયુતી નાતી ભમીય બેસ રહેમાં વાગે. વા. ૪
 પરજાને પાંતો મેલુને રડોત મુકું જાણા,
 કામકામ સહુ પડતો મુકું વા બે જુ ગે. વા. ૫
 પુષ્ટું જાળ જાળોદા માનો કયાં છે અંતર જાળી,
 જાળોતો જાળશે મુજી ગોવરધનના સ્વામી. વા. ૬

ગરબી. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

જેવા જુવાને થાટે મજા મયુરોની વડ છેવ છપીતો આજ ને જાણા.
 પેકેરયો છે જર કરીતો જાતો રહે દેખો રેડો,
 કાતે કરમાં મોરલીવારી મથે કમળી ફેંગા. જોવા. ૧
 ગુપ્તી મુશ્કેલી વગે પેકેરો દીમે અંગે,
 જાડુરિ ઉપ જુવાન થાટે ગે. જોવા. ૨
 કરે મોરલીનાં હરિયર વાસં થેન ચરાવે,
 અંખોને અજારે નવી દૂરગી મે. જોવા. ૩
 શી પેમ કું કું નવારની ખારે મુજો લાગે,
 હાલી દોલી મે. જોવા. ૪
 કો કર દહો વાંમણા થેરે રાગે ગાતા,
 મે. જોવા. ૫
 શી સુમતી કું વાન કું મો હરશ રહે છે જાળી,
 જાવ થડી ભેટયા સાહેલી ગોવરધનના સ્વામી. જોવા. ૬

ગરબી. ૫

કાનુડે વનમાં લુપીડો એવી પેલે કાનુડે વનમાં લુપી —એ રંગ.

આવજે આવજે આવજે! આજ પ્રિતમ પગલા આવજે,
સખા સંગાયે ન કાવજેરે આજ પ્રિતમ પરાયણ આવજે રે.

સાસુ મારી મઝીવર ગઈ છે રે,

જાએયો લાગ સંભળજેરે.

આજ પ્રિતમ. ૧

વાઠ જોઈશ હું વિઠમ તમારી રે,

સખી સંધ્યાએ પરનારજે રે.

આજ પ્રિતમ. ૨

શું કહું છું હું નટવર તમને રે,

મરણ તનના તાપ યુગવળે રે.

આજ પ્રિતમ. ૩

કામ પડે કાંઈ આડું અતીરે,

તો તો સંદેસો મુઠો કાવજેરે.

આજ પ્રિતમ. ૪

માનને ફેરજો ગાય ખોઝાણીરે,

શોધવાને મીઠો પધારજે રે.

આજ પ્રિતમ. ૫

સ્વામી ગોવરધનના કહું છું રે,

શંસનાન સાથે લાવજે રે.

આજ પ્રિતમ. ૬

ગરબી. ૬

રામ ઉપર પ્રમાણે.

લાગે કાનુડો પ્યારો સહીયોરો મને લાગે કાનુડો પ્યારો.

નઃકર નેનયકી ન્યારો સહીયોરો મને લાગે કાનુડો પ્યારો. ૧

કાણુ બોલી મને કેવો રીઝવતોરે,

કરે આંખ્યોનો અણસાનો.

સહીયોરો. ૧

મથે મુગઠ કટિ પેડુરે પિતાંબરરે,

ધડી ધડીને રંગ ન્યારો.

સહીયોરો. ૨

જુમતાંના ધાઠપર જઈને જહુવિરરે,

રોદે છે પાણીનો આરો.

સહીયોરો. ૩

શી કહું શોભા નંદ કુવરનીરે,

કાળોને કામણુ ગાળો.

સહીયોરો. ૪

વંદ્રાવનને ગારંગ અતારે,

પકડે છે પાંચવ અરેરે.

સહીયોરો. ૫

સ્વામી ગોવરધનને એવોરે,

પ્રિતિ તણો પાળનારો.

સહીયરો. ૬

ગરબી ૭

રાગ ઉપર પરમાણુ.

હીકછે હીકછે હીકછેરે વાત્રા મારે તમારે હીક છે,

પ્રાણુયદ્રી અચીક છેરે વાત્રા મારેતમારે હીક છે. ટેક

તમ વિણુ સ્વામી સરવે સુતુરે,

ખ્યારી તમારી પ્રિતિ છેરે,

વાત્રા. ૧

વીધન કરે દોષ દુરીજન આવીરે,

પણુ મુગ મનમાં ખ્યાન છેરે.

વાત્રા. ૨

પણ એક પ્રિતમના વીસારેરે,

આપણુ તો એકજ ચિત્ત છેરે.

વાત્રા. ૩

શુ કહું કાના અર્થી ઝાઝુરે,

તમ વિણુ સરવે ધિક્કછેરે.

વાત્રા ૪

નળે નદુવિર ઉરમાં વશીયો રે,

નન્મયદ્રી એવી મીન છેરે.

વાત્રા ૫

ગોવરધનના નાથ એક અડચણુ મોટીરે.

સાસુની બારે ગિકછેરે.

વાત્રા ૬

ગરબી ૮

રાગ ઉપર પ્રનાણુ

વિઠ્ઠો મારે મન વશીયો સહીયરો પેલો વિઠ્ઠો મારે મન વશીઓ

કાળજે કોઝમણો ઠટીયો મહીયરો પેલો વિઠ્ઠો મારે મન વશીઓ

હેન આણીને મને દુરથી બોલાવીરે,

ભાવે બેઠયો રંગ રશીઓ.

સહીયરો. ૧

ઝેરી કટાક્ષ જેનો નગમાં ગવાયો રે,

તે કાતો કાળજે ડશીઓ.

સહીયરો. ૨

દુરથકી મને આવતી નળુપીરે,

ધરણિ ખતિસામો ધશીઓ.

સહીયરો. ૩

હાથ ઝાલી મને હાથે ચાંપીરે,	
હેને હડીસો હશીઓ.	સહીયરો ૪
પ્રિત થકી વલણે રાસ રમાડીરે,	
સેજ થકી કેમ ખશીઓ.	સહીયરો.
ગોવર્ધનના નાથને નામું રે,	
મળજો હરીવર જશીઓ.	સહીયરો. ૬

ગરબી ૯

અવળેલાજી પ્રોણુ આધારે તમપર વારીરે.	એ રાગ.
આજ ગઈની હું બરવા નિરરે જુમનાં તિરેરે,	
મને ઘેરી ગઈની માંહ અળબદ્ર વિરેરે.	૧
મને ઝાલી પ્રાણી ઝકઝેળરેનાંદને ઠેરેરે,	
આનાં દેઠે દયાસો દુખ ક્યાં જઈ રહીયેરે.	૨
ફાડી મટુપાને તાડપો દાર ગમ્મતો મારારે,	
ફાડી વાળુ પી કસળી ડાર રે.કોઠે આરેરે.	
વાલે વગાડા વાંશળાં આજરે વેલી ઝાપીરે,	
મને મારીને મોહનાં બાળુ વશ કરી દીપીરે.	૩
સખી જોને સહુણો સ્યામરે કલ્પ સોલાગીરે,	
મને રેળીકે રંગની માંવ અંગડી ભારીરે.	૫
ખેલે ખાંડિયા વનની માંવરે સખા સંગાયેરે,	
જોયો ગોવર્ધનનો નાથ વાંશળી હાયેરે.	૬

ગરબી ૧૦

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

જોયો જોયા મેં જુમનાં તિરેરે જહુવિર અતારે,	
આતિ અતંદલી અતમેવ અંચરી અતતારે.	૧
હનો હાંન ગોવાળતો સાથરે પ્રાપ્ત આરેરે,	
ખેલે વટા નાંદડીઆંની સાથ કાળંદ્રીને આરેરે.	૨
પેહો મોતેરી સુરવાળરે યુગટ ગાયેરે,	
વાજા મળે યુવાળના દાર મોરલી હાયેરે.	
પાખો ખલે કસુગલ ખેસરે સોજા વગારે,	

મને ખ્યારો લાગે ધનસ્યામ કામણુ ગાળારે,
ખાંખે ખાંખે છે જાણુ મધરે સંર સાનેરારે,
એણું રૂપ દેખીશો એન મોહી પ્રિયનારારે,
મને જાણુ છે સુખનું અવારરે રાસ રમણીરે,
કહે જો વરધતા નાથ શાંતિ પમાડીરે.

૪

૫

૬

ગરબી ૧૨

આવો આવો શીવ શંકર જોળા.

જોરામ.

જોયા જોયા જડુવિર મેં તમને

દગા થયી દુર કયાં લમને

જોયા જોયા જડુવિર મેં તમને.

૨૬:

સુતી ટળાળીતી સહુ નારી,

ગયા મન મોહન વીસારી,

ગમી કેમ કુમળ છુતારી.

જોયા. ૧

ચિત્ત કેમ વચન વઢી વાણી,

જાણુ છે જડુવિર છો ડાણી,

કરી નિતી પરથમ પસ્તાયાં.

જોયા. ૨

હરી વિણુ હાસ્ય નથી ગમતું,

રહે મન મોહન શું રમતું,

તથી દુઃખ અંગ થઈ શમતું.

જોયા. ૩

આ દુખડાંની વાત કહાં કહીએ,

કહો કેને આશરે જઈ રહીએ,

જો કુળમાંતો થેડાં કહેવાઈએ.

જોયા. ૪

કરે પ્રભુ સમરણુ હું તારે,

હરી એક પગના નિસારે,

જશે ચિત્ત કટકાને મારે

જોયા. ૫

જાણુ શું કહું ગરડા ગામી,

કરે નિતિ હું શીરનામી,

વહેલા આવો જો વરધનનસ્વામી.

જોયા. ૬

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પ્રભુ કેમ પ્રિતલડી તોડી,
કાન્તી સંગે જઈ જુગતિ જોડી.
પ્રભુ કેમ પ્રિતલડી તોડી. ૨૬.
માખાપ તો વેરી થયાં મારાં,
શેઘ્યાં હરી ચરણ મેં તમારાં.
હવે શા થકી થયાં નઠારાં. પ્રભુ. ૧
સાક્ષ મારી મેણાં બહુ દે છે,
નજીદીતો મન વચન કે, છે,
પરણો મને દુઃખબહુ દે છે. પ્રભુ. ૨
મોહન તમ થકી હુગાંડી,
કહે વૃજવાશી સહુ ગાંડી,
જોઈ મારે પતિએ મને છાંડી. પ્રભુ. ૩
ગમે નવ ગોવિંદજી ધરમાં,
નથી ચીત્ત મારું હવે ધરમાં
વસુ જાણે વિઠલ હું વનમાં. પ્રભુ.
ગમે શણગાર નહીં સજવા,
જોયા અંમર નહીં આરોપવા,
ધરી માળ જોડી પ્રભુ બજવા. પ્રભુ. ૫
શરીર મારું સુકાઈ જશે,
બળે જીવ જીવણ ઉદાસે,
મને પ્રભુ ગોવરધનના સુખ થાશે.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

હરિ કેમ હેત ગતઃ ભૂલી.
સારથી રક્ષા કુખળ શું કુલી,
હરિ કેમ હેત ગયા ભુલી. ૨૬.
વનમાંતો વાંશળી કોણ વારો,
દંધીનાં દાણી કોણ થારો,
ગોપીતણાં માંખણ કોણ ખારો. હરિ ૧

માવડહી ચારવા વન જતા,
 સખા સંમે જીમનાંમાં ગાતા,
 ઝુમે પ્રભુ મોરલીમાં ગાતા, હરિ. ૨
 સુણી રાગ મિનડાંતો ચળતાં,
 જઈ જઈ મધુવનમાં મળતાં,
 શાધી થયાં નાથ હવે નરતાં. હરિ. ૩
 રિયોગનું દુઃખ ન વેઠાયે,
 પળ એક જીગ સમી યાયે,
 સુનાં મારી રજની નવ જાયે. હરિ. ૪
 કાણુડેતો કપટ કયું હમને,
 જાઓ જાઓ શું કહીએ તમને,
 દિલાસા જુદા દીધા હમને. હરિ. ૫
 વિસારી નારી ગયો વાલો,
 કુળમનશું મોહયો નંદ લાલો,
 રવામી ગાયરધનનો રૂપાળો. હરિ.

ગરબી ૧૪

રાગ ઉપર પ્રમણે.

આવો મારા મન ગમતા માવા,
 રાંધી ખીર રોટલીઓ ખાવા.
 આવો મારા મન ગમતા માવા. ટેક.
 પ્રિતડવી પૂરી કરો હમશું.
 બેમાં બેશી ભોજનીયાં જમશું, આવો. ૧
 હજન તજ હરિસંગે રમશું.
 સંસુ અજ ઘેર નથી મારી,
 વાલા હુતો વટ જોડ તારી,
 વડેલા વાળે ગેવિદ ગીરધારી. આવો. ૨
 નહશું હુતો જીવન તમ માટે,
 કોધી પ્રિત પ્રિતમ શીર સાટે,
 મજા જ્યારે જીમનાંતે ચાટે, આવો. ૩

લાગો મુને પ્રાણ સમા ખારા,
 કડ નહીં ને। યડી ન્યારા,
 જીવણ વગે અંતરમાં મારા. આવો. ૪
 જોયા મેંતો જડુવિરને જવારે,
 લાગીનન તાક્ષા વેડી ત્યારે,
 નથી હરિ વિશુ બીજુ મારે. આવો. ૫
 મધુ તન અપણ મેં વાક્ષા,
 જોડયા જીવજીવન નંદ લાક્ષા.
 ગીરધનતા સ્વામી રૂપાક્ષા. આવો. ૬

ગરબી ૧૫

ગીરધારીરે વાલમ વાન રીપારો, મન મોહન આંખન મારો એરાગ
 મન મોહનરે મૂકો મારગ માવા
 કેમ રોકો જીમનાં જતા, રોક.
 રશીપાછરે પ્રિય તમારી જાણી,
 મારી ભાગશે દીની દાંણી.
 કહું વિફલરે રહેજે અમથી અજગો,
 શીઃ વાટે જતાં વગગ્યો.

જીવ

નવ પાત્રવટો મુગ નાણેરે, જીવતીતી રીતી નવ જીણેરે,
 હુ જાણું જડુવિર શંભોરે.
 કહું કેશવરે મુકો કાવા દાવા.
 કેમ રોકો જીમનાં જવા.
 નહીં આપુરે દાણુ દધીનું આજે
 નથી લારી તારે કાજે.
 મૂકો પાત્રવરે કાટે સુદડી મારી.
 હું સમજી વાનો તારી

જીવ

મૂકો મહી માગ રોળાશે, મારી ચીર સુદડી બીજી શીર

હરી હાંણુ હસ્તાં ધારે

પ્રભુ હમથું રે કંદ કરો કેમઆવા.

કેમ રોકો જીમનાં જવા. ૨

હરિ જયછેરે સાથ સહીયરનો મારો

મેં જાણ્યો તુને ધુતારો.

નહીં સરશેરે અર્થ હરિવર હમથું,

કહું મોહન સાચુ તમથું.

જીન.

નવ કરો નયનનો આળો રે, હમો હમથું જડુબિર ગાળોરે,

લજવાશે કામણુ ગાળા રે.

શામળીઆરે શીખ કહુ સમજવા.

કેમ રોકો જીમનાં જવા. ૩

નવ નાખોરે છાતિએ હાથ હઠીલા,

કહું વચન તો પડશે વીલા.

ખુખ પડકેરે સુખન કરવા કાળે,

એવી વાત જવાયો આળે.

જીન.

મૂકા હાર હેયેથી હુટેરે, મારી ચોળીની કસ વધુટેરે,

વળી મહીનું ગોરસ હુટેરે.

ગોવરધનનારે સ્વામી બનો કેમ આવા,

કેમ રોકો જીમનાં જવા.

ગરબી ૧૬

'રાગ હપર પ્રમાણે.

મેં જાણીરે જીવણ તારી પ્રિતી,

નવ સમજો સ્નેહની રીતી.

વનમાળીરે વનમાં વાત ને કાઢી,

મારી સાચુએ સમજી લીધી.

વળી નણુદીરે કાનો કહી બોલાવે,

મને મેંણાં કહને ખીભવે.

ઝુલં.

મારે પરણ્યો અને દુખદેહેરે, વળી વચન બીસોઠીક કહેહેરે,
તેથી અંતર બળવું રહેરે.

પણ તોંડીરે નથી પ્રિતમ વળ પ્રિતી.

નવ સમજે રનેહની રીતી.

૧

શામળીઆરે હાક અને શીઠ મારે

ના સાન કરી સમજવો.

સહ જણેરે પાતો તારી મારો.

કહે કેમ આવે ગીરધારી.

ઝુલં.

કહે કેમ શામળીઆ આવેરે, વળી શીત કરી બોલાવેરે,
કદી સાન થકી સમજવેરે.

માટે કહુધુરે મોહન મારી વીતી. નવ.

૨

કહે સાસુરે વહુજી રહેજે હંગે,

કેમ જાઓ શામળીઆ સંગે.

વહુ કાશેરે વાર ભાગી કેમ વાટે,

મળ્યો મોહન જીમનાં ધાટે.

શાણે સુડી નંદાઇ તારીરે, કેમ દુટી કંસુકી નારીરે,

વાત જાણું છું સારી નઠારીરે.

તમે જોડીરે પાતળીઆશુ પ્રિતી,

નવ સમજે રનેહની રીતી.

૩

માટે મોહનરે આવવું નહીં પર મારે,

હું આવીશ જીમનાં અપરે,

ખેથી સુખ દુખરે વાત કરીશું બનમાં,

કો નવજાણે જન ગોકુળમાં.

નથી જીદી હું તમથી પ્યારારે, નવ રહેશો મુજથી ન્યારા રે,

જોજી પ્રાણ જીવન તમે મારારે.

કહે મેરધનરે કાચકી હું નવ ખીતી

નવ સમન્થો રમેદની, રોતી.

ગરબી ૧૭

કરી સહીયર જેનો કંથડો. એ રાગ.

મૂકો મોહન મારો ખેડારે કહું સાચેરી વાત,
 આળ કરો પદનારથી અમે આપણાની જાત. મૂકો. ૧૬.
 દુરીજન લોકો દેખોરે કરે પૂરમાં પ્રકાશક,
 ઇચ્છત વલે નહીં આપણી નકરા નિપજે વિનાશઃ મુકો. ૧
 કાંકરી નનારશે માવજરે કુટે મહાકાંતું માટ,
 વાટે થાસે વરણીઆ કંથડો જીમનાંને ધાટ. મુકો. ૨
 જાવજે સાપ સહીરનોરે કહું દેહલીક વાર,
 સાચા કાળીર નહીં રાખ્યા રૂઝા નાંદના કુમાર. મુકો. ૩
 દાણી નને કાણે થાણીમારે નેનો બનાવ આજ,
 સમજ સમુદા આસો પાધરા કપર કંઠનુ રાગ. મુકો. ૪
 કાટ ભી તારી આંખીરે સમજ મતલો હું મર્ન,
 જાળ જાણી જીવરાજનાં નથી આવલી સર્ન. મુકો. ૫
 બાગે જે માટલી મહારે ભીજે નવરંગ ચીર,
 દાણા અપુ દંધી તણું સાચુ અગમદા વિર. મુકો. ૬
 તાકે વિનમ પરાસનારે વાલ વધારે જોર,
 ઇચ્છો તેનો હરી નહીં મને આસો પાધરા ઘેર. મુકો. ૭
 કોરી ઉપાય નહીં આપીરે વાલા દુધનાં દાંણુ,
 ગોવર્ધનના નાથજી શીઃ થવજો અનનુ. મુકો. ૮

ગરબી. ૧૮

રાગ ઉપર પ્રમણે.

હરિ મોહ્યા હરી હેતથીરે સુચુ ચતુરા શુભણુ.
 આકળી થઈકું કેમ અટલી થઈ કારની અગમ્ય. હરિ.
 ગોરસ તર આખનાંરે થાપ દેહકું જાત,
 મૂલ આપીને અમે શ્રેષ્ઠ માટેમાનુંની માત. હરિ. ૧

જો મારે માનની માટીરે તેમાં ફેરફારે તેલ,
 દામ આપું છું નમે રાકડું બોલે કડવા શું બોલે. હરિ. ૨
 તપણે ત્યાં મળીયરનોરે તારે શનીએ બીક,
 એસા ઘડી બે હુનથી કાવ આજ્યોએ કીક. હરિ. ૩
 કંઈ મન મારે તુચ્છકેરે ફેડું પળમાં હુ કાગ,
 તથી લીમાત મારે રાક્ષની તારી સગાથે કાશ. હરિ. ૪
 મને સમજ હોય માનનીરે આજો આવો એકાંત,
 બાવે મેડી રસ લીછું બાગે મનની બાંત. હરિ. ૫
 પડતારી દેખી માનનીરે થાક મનમાં મગન,
 નનમાનની એવી રીતએ દંધા આનું આતન. હરિ. ૬
 કાપ તથી મારે જોડેતુરે બાવે બેઠવાનુ મન,
 વિન થકો પ્યારી આપજો આવા આલીધન. હરિ. ૭
 દુરિજન લેકો દેખશેરે કરે વાત કાપરીત,
 જોયરધન કહે તેવી શું રશે સચી અપણા પિત. હરિ. ૮

૩૨૫ી ૧૯

રાગ કૃપર પ્રમણે

સમજ સમજ રહે વેગળારે કહું નંદજના જાળ,
 વાટે વનમાં વરણુ ગીઆ ખશો મુખડાનો ગાળ સમજ ૧
 અમે વડુ આર વાતમાર જાહ કહેશે કો વાત.
 સાસુ અમારી ખીજશે અમે અજાણી જાત. સમજ ૨
 મરડાશે આપડી માલરીરે બાગે બીજેરી છદ,
 હસતા હની વેર નીપજે છોડે ફેગડ ફાંદ સમજ ૩
 શીદ અમેરે મારે બેઠકેરે કાટે સજી ની કાર,
 કાથ લેયે તપ તાખશે જોયા જુગત કાણેર. સમજ ૪
 માળ મંજાની દુહગેરે મોતી માંધાં વેરાય,
 રહેજો સનાદે શમળા મારી કપેછે કાપ, સમજ. ૫
 લાજ તજ કેમ લાજજરે બોલો નિલજ બોલ,
 જાણુ ડાહ્યા જાદુનિનો કાધે ત્રાકમ તોલ. સમજ. ૬
 સંગે જોવાળીના ખેડતારે આરો મધુવન ઢોર,

(૨૪)

ગોવરધન કાવ્ય.

મતી ક્યાંથી ગોવાળને મહી માંખણના ચોર. સમજ. ૫
જુડું બોલીને જગ છતતારે કરના નારીની સાથ,
હાંધી નથી હરી આખર ગોવરધનના નાથ. સમજ. ૮

ગરબી. ૨૦

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સાંભળ નારી સલક્ષણીરે જાણું કુળની કું રીત,
છાશ વેચીને જત માંડવી જાવું મથુરાં નીત. સાંભળ. ૧
ઝોછીતું જત આહીરનીરે કેતાં ચડશે બહુ રીસ,
મૂડીતું જત ભરવાડની તારાં મહીડાં કું પીસ. સાંભળ. ૨
જોર જાગરથી ભઈશુરે નારી દહીનાં તો ઢાણુ,
આપ્યાવીના નથી છુટકો કહું સાચેરી વાણુ. સાંભળ. ૩
નહીને ખેસો નારી આ સ્થળેરે આસોપાલવનીહેઠ,
આવ ઉતાર તારી માટલી પછી પહોંચાડું ઠેઠ. સાંભળ. ૪
છાંચો શીતળ તરવરતણોરે રૂઝે મધુવન માંચ,
વાત વિનાદની કીજીએ વાધે ઉંમગ જ્યાંચ. સાંભળ. ૫
મોઘો કું તુજથી માનનીરે જોઈ સુંદીર રૂપ,
ધાયલ કરે તારો આંખડી નારી પૃથ્વિનો ભૂપ. સાંભળ. ૬
વચનથકી વિહવલ કરે તાણ્યા ત્રીકમે પ્રાણુ,
મોહીત થઈછે માનની વાગ્યા પિરહ બાણુ. સાંભળ. ૭
હળી મળી ધણુ હેતળીરે લીધી તાળી ત્યાં હાથ,
ભાવે ભેટી જઈ કામની ગોવરધનનો નાથ. સાંભળ. ૮

ગરબી ૨૧

આસો માસો સરદ પુનમની રાતજો.
રશીઆજી રિસાધને મથુરાં કેમ ગયા,
ટળવળતી કેમ મૂકી ગોકુળ નારજો,
મન ગમતા મોહન મુજને નવ ગમે,
શાવાંકે વીસારી નંદ કુમારજો.
મેટીને મંદીર વળી સુનાં માળીયાં,

એરાગ.

રશીયા. ૧

લાગે ભયંકર ગોઠુળીડું સહું ગાંભજે,
શીટકારી સનખી તમ વીણુ ફરતી કરે;
નવ જોડે મને પ્રીતમ મરતું કામ જો. રશીયા ૨

જો વિઠલ વાંક હમારો બાળીયો,
કે ચૂકી કંઈ કરતાં હરીની શેવ જો,
શું દુઝ્યા મેં દામોદરને દોષથી;
તજ ગયા શે કારણે દયાળુ દેવ જો. રશીયા ૩

માત પિતા વેરી યદ્ય મુજને દમે,
પરણ્યો લાગે પ્રિતમ કડવો ઝેર જો;
સામુદ્રિતો સ્વપ્નામાં નવ ભાવતી,
શાથી કાઠો કાના અમથી કેરજો. રશીયા ૪

સાં સ્વામી પૂર્વે પાપ કાધાં હશે,
શ્યાયા થયો વહાલાનો વિયોગ જો;
વિધાત્રા મુકી શું લખતાં લેખને
કેમ મળ્યા આ ભામનીઓના ભોગ જો. રશીયા ૫

ત્રીકમજી તમ વિણુ આ તનડું બજે,
ભીતર લાગે વિયોગ રૂપી લાય જો;
સ્વામી મુજને ગોવર્ધનના જો મજે,
તો તો મારા તનમાં શીતળ થા જો. રશીયા ૬

ગુરૂ ૨૨

રામ હિર પ્રમાણે.

મન ગમતા મોહન મૂળી ચાલીઆ,
વદાયા નમ વીણુ મંદીર ખવા ધાય જો;
જોડે ન શણગાર કદી સજ્જા બલા,
તમ વિશે જે તનડું વ્યાકુળ ગાય જો. મન. ૧

ગાંધી થેલી યદ્યત હું ગોકુળ ફરે,
ગમે નહીં વળી મહીયદોનો સાથ જો;
કંકુને કાળજી કદીએ કરતું નહીં,
નહીં પલંગે પોદું મારા નાથ જો. મન મન. ૨

અંગ વીશે હું જીણું અંબર નવ સળું,
 રાત દીવસ મને ત્રીકમજીશું તાન જો;
 આયલામાં તો મુખકુ નવ જોશુંકદી,
 ભૂલી મોહન વીના તનનું જ્ઞાન જો.
 ધરવા નહી કદી હાર ગળે ગુલાબના,
 રનાન સમે નવ ચોળું અંગે પુત્રેલ જો;
 ઉના જળથી જ્ઞાન કદી કરવું નહીં,
 નવ ધાલુ માયામાં અતર નેલ જો.
 શામળીઆ મેં તમ વીણુ જીત એ આદર્શ,
 જમવું મારે દીવસમાં એક વાર જો;
 અવર પુરશ શું હેન થઈ જોણું નહીં,
 દીવસે નવ મુતું જીવ દધાર જો.
 કાયા મારી છેક થઈ છે દુઃખી,
 ગયા જ્યારથી છોડી અમારો સાથ જો;
 તનમાં જવાળા પ્રગટી તમ વિયોગની,
 થાઉ મુખી ગળે ગોવરજનનો નાથ જો.

મનગમ. ૩

મનગમ. ૪

મનગમતા. ૫

મનગમ. ૬

ગરબી ૨૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

શામળીઆ શીદ દગો અમશું કયો,
 વચન આપીને વાહી વિનતા છેક જો;
 કેમ બટે એ કાન કુંવર કોડામણા,
 જુરી જુરી મરસે નાર અનેકજો.
 પ્રથમથી પાયા પ્રેમ પ્યાલા ભસા,
 ઉછેરો રાખીને હરીએ પાસજો;
 પ્રિતજડી તોડીને પ્રભુ કેમ પરવર્ધ,
 અતે ટીધાં અવિનાશી નીરાશજો.
 ઉછેરી નાંખ્યારે ઊંડા કુપમાં,
 કોણ સુમે અહીં અમારા અદાપજો;
 ટળવળ કરતાં દોહીલા દહાદા કેમ જસો.

શામળી. ૧

શામળીઆ. ૨

કીયા જનમનાં પુરણ મળીયાં પાંપજો.
જળ વીનાનુ મચ્છ શીપેરે જીવશે,
પણ એક જીરી કરશે તનનો ત્યાગજો;
એજ ગતિ જીવણુ મારી જીણુજો,
જાણે થાઉ જોગણુ લઉ વૈરાગજો.
ભણુકારા લાગેછે મુજ ભરથરના,
સ્વપ્નાં આવે શમળીઆનાં રાતજો;
આસે આંખથકી ચોધારા તે ધડી,
કોને કહીએ દુખડાં કેરી વાતજો.
ભોજન નવ ભાવે મુજને ભાણા તણુ
ઝડીએ સાસે કૃષ્ણ તણો વિયોગજો;
ગોવરધનતા નાથ પધારે આ પજો,
વિયોગ ટાળી કરજો સુખ સંયોગજો.

શામળીઆ. ૩

શમળીઆ. ૪

શામળીઆ. ૫

શામળીઆ. ૬

ગરબી ૨૪.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મન ગમતા મંદીર પધારે માદરે,
રજની વેળા આવે રમવા રાગ જો;
વાટ જોઇ હું બેશીશ મારે માળીએ,
દારી પર કરી મેહર સુધારો કજ જો.
જનર પલમ બીજાં પ્રભુન પોદવા,
છંટાવું અતરને પાકાં તેજજો;
આદરો ભરાવું રૂડા કુત્રની,
જાય જીવને મંપો મંદન વેલ જો.
પ્રગટાવું દોષક તો ચો મુખા ધણા,
લાંપાવું મદન કરે રંગના વેલ જો;
અમર બતી સજા ગાતી ખોસ ખાલશે,
જીગતી જીણાં પધારોને છેલ જો.
સંધ્યાકાળે રવામી આવો એકલા,
જો જો લાવો સખા કોને સંગ જો;

મનગમ-૧

મનગમ. ૨

મન. ૩

અલખેલા એકાંતે મળવું આપણે,
 નહીં તો યારો રંગતણો સહુ ભંગ જો. મન. ૪
 બહુ દીવસથી ધમ્મઝ મારી એટલી,
 સ્વામીને તેડાવી રમવું રાત જો;
 શીઘ્ર મનોરથ કરજો મારો શામળા,
 અખળાની અંતરમાં સુણજો વાત જો. મન. ૫
 વાયદારે પ્રમાણે મળવા પ્રણ ગયા,
 પુરણ કીધાં પ્યારી જાણી કામ જો;
 હેત થકી બેઠ રમીયાં જમીયાં મારનાં,
 પ્રભાતે ચાલ્યા ગોવર ધનના સ્વામ જો. મન. ૬

ગરબી. ૨૫

કાનુડા માઝમરાત મોરલી મેંરે સુણી. એ રાગ.
 કાનુડે મોરલી બગ્ગઈ મારે મંદીરીએ. ટેક.
 સુણ હો બેનીરે એરે મોરલીએ ગયાં ચીતડાં વિધાઈ
 કાનુડે મોરલી બગ્ગઈ મારે મંદીરીએ.
 વાલાની મોરલીના શબ્દ લાગે મુને મીઠા,
 સ્વપ્નાં તરે નવ દીડા, સુખદાઈ. કાનુડે. ૧
 મોહનની મોરલીએ જઈને ચેટયું ચીતડું માર,
 શી પેરે બેની વીસાર, એ વધાઈ. કાનુડે. ૨
 પ્રિતમજી પરવરતાં બેની પુઠંગથી મેં બાળ્યો,
 કરમાં મોરલી કાનો કાળો, સાંબળ બાધ. કાનુડે. ૩
 બસંલી બગ્ગઈ કરી થેંકો ગયો નંદલાલો,
 ક્યાં મળશે એ મેવાળો, વહયો વાધ. કાનુડે. ૪
 કામણુ ગાળાનો ચટકો તે લટકો લાગે મુજને,
 શું કહું સાહેલી એ તુંજને, ગુણુ ગાધ. કાનુડે. ૫
 ગોવરધનનો સ્વામી જોઈ આનંદ વાધ્યો તનમાં,
 જાણે જાહ બેની વનમાં, બેટું ધાઈ. કાનુડે. ૬

ગરબી. ૨૬

રાગ હપર પ્રમાણે

- મળીઆ મોહન આજ મને મારગડે.
 મું સાહેલીરે જુમનાંતી તીરે ઉભા મન ગમતા મહારાજ,
 મળીઆ મોહન આજ મને મારગડે.
 બળીભદ્રવિરે બેની કરમાં મોરલી ધારી,
 કોટીક વાર બલહારી, સુખ સાજ. મળીઆ. ૧
 લજ્જા છોડીને જાણે દરીવરને વળગુ,
 નથી રેહેવાતુ એથી અળગુ, આરે દાજ. મળીઆ. ૨
 જાણે નટવરની વાંસે વનમાં હુંતો ફરે,
 પ્રિતમને પ્યારો ફરે, છોડી લાજ. મળીઆ. ૩
 વાલાતું મોળીડું દેખી મનડું મારું હાસે,
 એ વિણ કાંઈએ ના દીસે, મુક્યું કાજ. મળીઆ. ૪
 જો નવ ધાતાં મને વહાલાનો દશન,
 તો તો તવસે છે માર તન, આવું વાજ. મળીઆ. ૫
 ગોવરધનના સ્વામી મને સતોશી સુખ આપો,
 કામ તણું દુખ કાપો; મહારાજ. મળીઆ. ૬

ગરબી. ૨૭

- ૧૬ મારી હેલી જાણે વેણી વેણી, ધીરજ નથી ખમાતીરે-એ રામ
 આલો સહીએરો જાણે જોવા, જુમનાંજીને તિરે,
 વેણુ વગાડી મોહ લમાડી, ઉભા સ્યામ શરીર રે. ૧
 ગા આરે ગેવાળાની સંગે, જુધરજી મન ભાવે રે,
 કેશરી વાગા ધરી કેશરીઓ, વંદાવનમાં આવે રે-૨
 મોર મુગટ શીર ઉપર ધાળે, મળે ગુલાબના ફાર રે,
 પ્યાસે લાજે મને પ્રાણથી પ્રિતમ, નંદાજીનો બાળ રે-૩
 ભાગ્ય જો ફળશે ને જીવણ મળશે, આલો વનની માંય રે,
 ધીરજ નથી ખમાતી બેની ચીતડું ચોટયું ત્યાંય રે-૪
 તાલાવેલી મારા તનમાં લાગી, જીવણ જોવા કાજ રે,
 લાજમેં ત્યાગી લોકડીઓની, મનમાં ધમ્મું મહારાજ રે-૫
 કાંન ગોવળાને જોળી કાંઠી, બેટુ આનંદ ભેરે રે,
 રાજ થઈ રશીયાને રીઝવવા, તેડી લાવું ભેરે-૬
 મન ગમતાં સુખ માણું બેની, રશીઆ કાંમે રાતરે,

પ્રેમયજ્ઞ પ્રભુ પાયે પડીને, કહીશું દીવની વાતરે-૭
મેહેર કરી પ્રેભુ મંદીર પધારો, પોડીશું બેઠ સાથરે.
મન ગમતાં સુખ માંછું સગે, ગોવરધનના નાથ રે-૮

ગરબી. ૨૮

તમે એરા આવેરે કહું એક વાતલડી. એ રાગ
મન ગમના મેલનરે આરો મારે મંદીરીયો.
વારે કેમ વીસારીરે મુકી મને ભરદરાયે,
નહોતી જાણતી આવુંરે, વીડલ કેમ વાલી ગયા,
કરી કુખળ માનીતીરે, નમેરા નાથ થયા. ૨
જાઓ જાઓ જાણુ રે, શું કહીએ છાતું,
અમે અગળા નારીરે, હરી કહેતાં લાભુ. ૩
અમે વિશ્વસે વળગ્યાંરે, પ્રિતમ તુજ પાલવડે,
કેમ કીધાં અગળારે, બ્રજાડી બાંવડકે ૪
કામનુ દુખ મુજનેરે, હરી રદીયે સાથે,
અકાળક છું તેરીરે, વીસારો નંદગામે. ૫
નથી ગમનુ ગોકુળાકરે હરીવીણુ એક બધી,
કહું ગોવરધનના સ્વામીરે, મરજી રડી રડી. ૬

ગરબી ૨૯

રાગ ઉપર પ્રમાણ.

પાનગીઆ પ્રિતમરે, કરી કેમ પંચમથી,
જોડે કુપ ઉતારીરે, કાપી દોર અધવચથી. ૧
અવગેઆ આવુરે, બટે નહીં ગીરધારી,
પડયા વચદા બુડારે, કીધી કુખળનારી. ૨
ગળ્યું નનડું મારેરે, થઈ દુખળી કાયા,
નથી ભાવનું બેજનરે, ઉતારી હરી માયા ૩
નિંદ્રાંતો નવ આવેરે, મુનાં હરી સંજડીએ,
વળી સાથ સૈયરોરે, ગમે નહીં કે મડીએ ૪
સંસારની અચારે, જુની મેતો જાણીએ,
પ્રિતમની પ્રિતીરે, મેં સાચી પ્રમાણી છે. ૫

ખાટે જો જો ભૂખીરે, જશો ગરડા ગાખી,
હું છું દાસી તમારી જોરધનના સ્વામી

ગરબી. ૩૦

લાવો લાવો કટકો કમળ લખીએ હરીનેરે. ઓ રાગ.
જાઓ જાઓ છખીત્રા છેલ્લ મુઠો મુજનેરે,
રોકો મારગમાં કેમ મેવ કહું છું તુજનેરે. ૧
કાના આશી તમારી રેવ વેગળા રહેજેરે,
કાંઈ કહેવું હોયતો નાથ સુખે કેહેજેરે. ૨
કરે આંખોતો અણસાર વાતો જાણીરે,
કહેતે કાણે યાચ્યો છે આંધ તુજને દાણીરે. ૩
રહે રશાઆ અહીંથી દુર જાણ્યો આજોરે,
તણીતો ખાશો છખીત્રાછેલ મુખની માજોરે ૪
જાણ્યા માંખણ આળ્યો આજ કાં । ગોરધાન રે,
પણ આપું નહીં પળી છાશ ગોકુળની હું નરી ર.
દેહું શીખામણ હું શામ પાંશરા આલો રે,
કહું ગોવરધનના નાથ પાલવના ઝાઝારે. ૬

ગરબી ૩૧

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મુઠો મુકોને મોહનલાલ મટુકી મારી રે,
તાર ચીતકું થયું છે ચોર કુંજ ખીલારી રે.
છોડો છોડો આરોનંદલાલ પાલવ ફાટે રે,
યાશે ઝગડો જીમનાં તીર મથુરાં વાટે રે. ૨
હરિ હરિ ન નાખો હાથ ચોળી મારી દુટે રે,
વળી ભીંતનો નવરંગચીર ગોરસ પુટેરે. ૩
તને નિર્લજ્જને શીલાજી હુતો લાગુ રે,
મોટી સાસુ તણી છે બીક મનમાં દાગુ રે. ૪
આરે જાય છે સહીયરો નાથ જવાદયાનં રે,
મુકી મારમ મોહન આજ વેગળા રહેને રે.

હોય દાણ લીધાની ગરજ રાસ રખાડો રે,
કહું ગોવરધનના નાથ સાંત પખાડો રે. ૬

ગરબી ૩૨

સાંભળને તું સજની મારી રજની ક્યાં રમીઆવીજ-એ રાગ
નંદ તણે દરબારે આવી પ્રજ વિનતા કહે પાતજ,
લાડક વાથો કેમ કયો તન ક્યાં જઈ વશીએ માત. કુંવરને વારોજ. ૧
એક કહે આજ અન્નખેલો મુજ મંદીરમાં જઈ પેઠોજ,
આવતી મુજને ભણી જયારે તુરત છબીલો નાઠોઠો. કુંવર-૨
બીજ કહે શું કહું જસોદાજ કાન તણા ગુણ કેવાજ,
મંદીર માં સુતું દેખી પેઠો માખણ લેવા. કુંવરને-૩
શીકેથી ગોરસ કતારી મુક્યું વચ્ચે ભાણીજ,
મહીડુ ઢોળ્યું ગોરસ ફેડ્યું કાણી કીધી દાણી. કુંવરને. ૪
ત્રીજ કહે શું કહું ત્રીકમ ગત મુજ મંદીએ આવેજ,
સુતું ઘર ઉઘાડી વાલો માંકડડાં બોલાવે. કુંવરને. ૫
દાણા વેરે ઘરની મધ્યે માટલાં મહીનાં ફેરોજ,
ગાયો કેરાં વાછરડાં ધવરાવા વાલો છોડે. કુંવરને ૬
સખા સડને ઘરમા ધાલી ગાય છે તાળી લેતાજ,
છાનું માનું સરવે માં કાડી સડને દેતા. કુંવરને ૭
હાથોં અમે સહુ કનકુંવરથી ઝાઝું જસોદા શું કહીએજ,
ગોવરધનના નાથના ડરથી ક્યાં જઈ વાસો રહીએ. કુંવરને. ૮

ગરબી ૩૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

કહે જસોદા સાંભળ કાના આશી તમારી પેરજ,
શીમામથ હું દહિયું તો પણ ઠપકા લાવે ધેર. સાંભળ. ૧
કોઇનું ફેડે કોઇનું ડોળે વાછરડાં ધવરાવેજ,
માટ ફેડીને માંખણ ખાવા સખાને બોલાવે. સાંભળ. ૨
ધેન ચરાવા વનમાં જતો રોકે જીમનાં આરેજ,
વિનતા સાથે વાદ કરીને ખાતો સડની ગાળો. સાંભળ. ૩
દાણ લેવા મથુરાને મારમ ખેલો જઈને માતાજ,

જૂઠા નારીનો પાલવ ઝાલી માટ ફેડો મહી ખવા. સાંભળ. ૪
છાનો મૂનો મુજથી કાલે ક્યાં ગયો હતો રાતેજ,
કોનું ક્યું નુકશાન છમીલા કેમ આવ્યો મધરાતે. સાંભળ. ૫
મરું કહ્યું નવ માને વાલા ચાલે મદનો માતોજ,
ખર નથી તુજને એ પ્રિતમ લોક કરેછે વાતો સાંભળ. ૬
માટે કહ્યું મોહનજ તારે મંદીર બહાર નગવુંજ,
રમવું આપણે આંગણે ને મનમાંને તે ખાવું. સાંભળ. ૭
પર મંદીરી ખું કાના પારીશ બાંધી હાથજ,
આજ થકીને એ લાવ્યો ગેવરધનના નાથ. સાંભળ. ૮

ગરબી. ૩૪

રમીયાજ રમવાને આવો રજની આ છેડપાળી,
પરણેનો પરદેશ ગયેછે સાસુ ઘેર નથી મારી. ૧
જેઠ દીયર જમવાને દોડ્યા નજુદ સાસરે વળાવી,
ગળને મારો શું બળેને વહુ તણી વાતો આવી. ૨
કેઈ નથી ગોવિંદજ ઘરમાં રૂઠો લગ આવ્યો આજે,
માટે પે ન વણું કરીને બોલાવ્યા રમવા કાજે. ૩
ભૂતિજો ભૂધરજો રજની નહીં બધે મારી,
જેઠે ના બેઠા દેડે હું વાટ બેઠશ તમારી. ૪
દેહેને માત જસોદાજને હમણાં જઈને આવુંજુ,
ગાય એક બોવાણી આજે તેને સોધવા બહીજુ. ૫
એમ કહીને અલબેલાજ પરવરજે મંદીર મારે,
સખતો સાથે ન લાવો વાર નકરશો લગારે. ૬
સમજીને શામા ચાલી ઘરમાં ગોવિંદજ આવ્યા,
નારીને આનંદ પમાડી ગેવરધને શુભ ગાયા. ૭

ગરબી ૩૫

કાના કાકરડીના મારો મારી ગાગરડી નંદારો. એ રાગ.
મારગડો મેલો મોહનજ મથુરાં મારે જવું
મથુરાં મારે જવું જવણ જુમનાંજ નાવું. વાલા. માર રેક.

માથે મહીનું માટ તપેછે કહુંછું કાના તમને,
 સહીયશનો સાય જાયછે મારગ આપો હમને. વાલા. માર. ૧
 આગ દગે પરનારી સાથે જીવણુ જોર નચાલે,
 દાણુ મહીનું ફુતીઆ મથે હરજી કાઈન ચાલે. વાલા. માર. ૨
 મૂકેને પાલવડો મારો ચોળીની કસં ટુટે,
 અગમ રહેજો અવભેદ મુજ મહીનું ગેરસા કુટે. વાલા. માર. ૩
 કાર કુટશે દેવા ક્રેશ મે તી મુજ વેળા,
 ગોવર્ધનના રવમી તમથી નાહક કવડો યાશે. વાલા. માર. ૪

ગરબી. ૩૬

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

કાના પાલવડોનો મેત્રો નહીનો જસોદાજીને કહીશું,
 જસોદાજીને કહીશું કાના માના પાસે જઈશું. કાના. પાલવ. ૧
 રોકેછે પાણીનો આરો મથુરાં કે ની વાટે,
 દાણી થઈને દામોદરજી એસુ જીમનં વાટે. કાના. પાલવ. ૨
 મદુદી દેવોએ કોની ગોરસડાં લાજી,
 આખોને આગુસારે નારી દુર થઈ બોલાયો. કાના. પાલવ. ૩
 ચિહ્ન તારી વતો જાણું કાના કામણુ મોજો,
 વેણુ વગડે મેલ કાને આખતડીતો ચાલો. કાના. પાલવ. ૪
 એમ ક્યેં હું નહીં ડરવાની કહુંછું અંતર જામી,
 પ્રેમ થઈ ગોરસડાં પાક ગોવર્ધનના રવાની. કાના. પાલવ. ૫

ગરબી. ૩૭

ઓધવ નંદનો છેરો તો નમેશે થયે જો એ રાગ.

એની કામણુ ફગીને કાનો ક્યા ગયો જો,
 મૂકી નારને નમેશે કરિ પ્રેમ થયો જો. એની કામણ. ૧
 વચન આપીને વિદ્ય ગયો લાઈનુ જો,
 બહુ સાંભરે છે મુખ લડી સાયનું જો. એની કામણ. ૨
 મારે મંદિર આવતો એસે હેતથી જો,
 કરે આંખો આગુસારે પ્રભુ વિતી જો. એની કામણ. ૩
 બોલ સહેછે રૂલીઆ વિષે જો,

૧૫ રથીડુ નેનાં યજી નવ ખસે જો,	બેની કામણુ ૪
મારી સેરીએ શામળીઓ જ્યારે આવતા જો,	
ધેરા રાગથી તે મીડુ મીડુ ગાવતા જો.	બેની કામણુ. ૫
પ્રણ મોરલી બ નવે મધુ વનમાં જો,	
સુણી મોહાત નાઉડુ મારા મનમાં જો	બેની કામણુ. ૬
સખા શાયમાં શા જા ગરમે રમેજો,	
જોઈ ગોવિંદના મુણુ મનમાં ગમે જો.	બેની કામણુ. ૭
જાના હેતમાં જીવણે ઝેર આપીયું જો,	
ઐવરધન કહું કાગ મને વાપીયું જો.	બેની કામણુ. ૮

ગરબી ૩૮

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

બેનો નંદનો કુંવર નવ આવીયો જો,	
વળી સદેસા ન કોની સાથે કાગ્યાં જો.	બેની નંદનો. ૧
સખી ગોવિંદ વીનાતો ગમતું નથી જો,	
નથી આવતી નિંદ્રા શું કહું કથીજો.	બેની નંદનો. ૨
રૂડાં બેજન નમાવે મુને આવથી જો.	
ગમે શણુગાર નસજવા સભાવથી જો.	બેની નંદનો. ૩
હરિ વિયોએ આ તન બળો જાય છે જો,	
મારી કાયાતો કામથી કષ્ટ પછે જો.	બેની નંદનો ૪
મને બણુકારા હરિના બહુ કાગતા જો,	
વેણુ વિઠ્ઠલનાં કાળજે વગતા જો.	બેની નંદનો. ૫
મારી કાયતે થઈ છે છેક દુઃખી જો,	
મુણુ સાંભળે ગોવિંદના વળા વળા જો.	બેની નંદનો. ૬
બાંધી પ્રિતમે પ્રિતીને દોરે મુજને જો,	
તેનું દુઃખડું શું કહું સખી તુજને જો.	બેની નંદ. ૭
હરિ ભટકેતો સુખ મુજને થજે જો,	
ઐવરધન કહે પ્રાણુ પળમાં જશે જો	બેની નંદ. ૮

ગરબી ૩૯

તારી વાટ જુવે જુજ નારરે મથુરાંના વાશી—એ રાગ.
 મારા પ્રિતમ પ્રાણુ આધારરે મનગમતા મોહન,
 મારા સેજ તણા શણુગારરે મનગમતા મોહન—ટેક.
 વંદ્રાવનના કુજમાંરે ગોવાળા સંગે જોય,
 વાંશળી વાલે કરમાં ધરીરે ચરાવે નટવર ગાયરે. મન. ૧
 જુમનાંજના ધાટમાંરે પ્રિતમ ખેલે ખેલ,
 નાચે નટવર નારીની સાથે મયાવી રંગની રેલેરે. મન. ૨
 ધનનન બાળે ધુધરીરે ઝનનન બાળે ઝેર,
 ધનનન થેઠકાર થઇ રહ્યારે રમતા આનંદ ભેરરે. મન. ૩
 મોર મુગટ શીરપર ધર્યોરે સંગે ગોવાળાનો સાથ,
 વંદ્રાવનમાં ખેલતારે ગોવરધનનો નાથરે. મનગ. ૪

ગરબી ૪૦

રાગ ઉપર પ્રેમાણે.

મારા નટવર નંદ કીશોરરે શામળીયા સાચા,
 વળી ચીતડાં ફેરા ચોરરે શામળીયા સાચા. ટેક.
 મોહન મોરલી બગવતારે જુમનાંજને તિર,
 એ મોરલી મોરે મંદીર સુનાંધ ધારણુ ના રહ્યું ધીરરે શા
 રડતાં મૂક્યાં બાળકોંરે ગઈ હું પ્રિતમ પાસ,
 જોયો સનેહી શામળારે મનકુ થયું હિંસાનરે. શામ. ૨
 તાળી લીધી હાથથીરે ભેટયા મુજને ધાર્ઠ,
 રાસ રમાડ્યાં વિડલેરે શું કહું હું સુખ દાઇરે. શામ. ૩
 કામતો શાંત પમાડીઓરે રીઝયા શ્રી રણુહોડ,
 ગોવરધનના સ્વામીએ બેની પાંચાડયા મારા કોડરે. શા. ૪

ગરબી ૪૧

પડવાની પણ પ્રિત ગતમત બૂલીરે. એ રાગ.
 પડવે પ્રાણુ જીવન મુજને મેલીરે,
 હારે ગયા મથુરાં ગામ શું સાહેલીરે.
 ખીન્ને બારે વાટ વાદ્યું જોતીરે, ૧

આ વે ને કોઇ નરનાર પુછી લેતીર.	૨
ત્રીજે ત્રીકમ તરફડતાં શું મુક્યારે,	
આ હરિહરિ કરતાં વદન અમારાં મુક્યારે.	૩
ચોથે ચતુ ભૂજ નાથ દર્શન દેજોરે,	
આ દાશીની સંભાળ નીશ દીન લેજોરે.	૪
પાંચમે પુરણ કામ રહ્યા છે વ્યાપારે,	
હરિ વિયાગે કામળ કાય નાખે કાપારે.	૫
છઠ્ઠાના લખાઆ લેખ બહુ દુખ કારારે,	
અહીં રડતી મૂકીનાર ગયા મોરારીરે.	૬
સાતમના સંતાપ મુજને થાયરે,	
હરિ રૂદન કરતાં રાત વીતી જાયરે.	૭
આઠમે આપી વચન ગયા છે હેલીરે,	
ગોકુળની સહુનાર બની છે ઘેલીરે.	૮
નાંમે નરહર નાથ શીદ સંતાપોરે,	
છેગાળા છળીલા છેલ દર્શન આપોરે.	૯
દશમે બહુ વિયોગ દુખડાં યાયરે,	
વળી હરિ વિના એક પણ જીગની જાયરે.	૧૦
એકાદશીનો આચ્છવ લાગે પ્યારોરે,	
કરી દગો ગયો ધનશામ કામણ ગાળોરે.	૧૧
બારશે બિગ્નનારી ઘેલી ફરતીરે,	
મુકીને લોકની લાજ હરિહરિ કરતીરે.	૧૨
તેરશે ત્રીકમજી મળશે જ્યારેરે,	
કંકુ કાળજ કરી કેશ સમરૂ ત્યારેરે.	૧૩
ચહદશે મારા ચીતમાં ચીંતા યાયરે,	
વળી હરિ વિયોગે જીવ દ્રવકી જાયરે.	૧૪
પુનમે ને પુરણ શોભ પ્રકાસરે,	
પણુ વિકૃત વીના વ્યર્થ મુજને ભાસેરે.	૨૫
આ ઘંદર તિથી ને પ્રેમ યકી કોઈ ગાશેરે,	
તો જોવર ધનનો નાથ પરસન થાશેરે.	૨૬

ગરબી ૪૨

પડવે આવી પકડો મારી બાંયરે, ઊગાંળા.	ઐ રાગ.
પડવે પ્રિતમ પ્રિત તજ કેમ ચાલ્યારે,	ગીરધારી,
માનીતિ કુખનને મોહોને માલ્યાચારે, હો.	ગીરધારી. ૧
બીજે બંસીરડમાં વટયું જોતીરે,	ગીરધારી
કાઈ મજે મથુરાં વાટ પુજી લેતીરે હો.	ગીરધારી. ૨
ત્રીજે ત્રીકન નનમાગં તરહડનારે.	ગીરધારી.
ગોકુળીઆમાં ઘેઘાં ઘેઘાં ફરતારે, હો.	ગીરધારી. ૩
ચોથે ચત્રબૂજ શરણે રાખોરે.	ગીરધારી.
હરિ સુખ દુખ કેરી વાત અમથું બાંખોરે, હો.	ગીરધારી. ૪
પાંચમે પુરશે તમ કેમ વીસારીરે,	ગીરધારી,
પ્રિત કરી કેમ મુઠી વજારી નારીરે. હો.	ગીરધારી. ૫
છઠીને દીન ઊગાળો જો અવેરે,	ગીરધારી,
વાંસવડીના શબ્દે વન ખોલવેરે. હો.	ગીરધારી. ૬
સાતમે શાંભળીઆ વીણુ નવ ગમતુરે.	ગીરધારી,
રહે તડું માડે હરિવર પાછળ બનતુરે. હો.	ગીરધારી. ૭
આઠમે અલખેતા અતર જામીરે,	ગીરધારી,
દ્યો દાશીની સંભાળ ગરડા ગામીરે. હો.	ગીરધારી. ૮
નાંમે નૌતમ ખેલ કરે સ્થિત આશીરે,	ગીરધારી,
નવ ગોડે ગોપિંદ ખેલ રહું ઉદાશીરે. હો.	ગીરધારી. ૯
દસરાને દીન સરવ સજે શણગારરે,	ગીરધારી,
પચ્ચ દગિ વિણુ લાગે આગ તણા અગારરે. હો.	ગીરધારી. ૧૦
એકાદશીને એઝઝવ તે નથ ગનતોરે,	ગીરધારી,
અધખેલા કામાડી રહેછે કમતોરે. હો.	ગીરધારી. ૧૧
બારશે બહુ વિધથી ખેમે બાળારે,	ગીરધારી,
શા કમ મૂડી ગયા અને ગોવાળારે. હો.	ગીરધારી. ૧૨
તેરશે વ્યા તનહુ દટકી જાવરે,	ગીરધારી,
મોહન વીનાતો મંદીર ખાવા ધાપરે. હો.	ગીરધારી. ૧૩
ચૌદશે ચીંતામાં ગઈજી સુકીર,	ગીરધારી,

નાતમની પિત લગ્ન મેતો મૂરીરે. હો. બીરધારી. ૧૪
 યુનમને દીન પુરણ પ્રગટે ચંદરે, બીરધારી,
 પશ્ચ શામળીઆ વીચ કંઈ અતિ આકંદરે હો. બીરધારી, ૧૫
 આ પંદર તિથી હરિ વિયોગ દુખની ગાશેરે. બીરધારી,
 આ બોવરધનનો સ્વામી પરસન યાશેરે હો. બીરધારી ૧૬

ગરબી ૪૩

સખી પડવે તે પંચ સધારીરે. ઓ રામ.
 સખી પડવે પ્રિનમ ગયા મેલીરે,
 મને શાવાકે તજી સાહુલીરે;
 આંખે જન્ય આમુદાની હેવા.
 મુકી મને શાજો શીધાવ્યારે. ૧
 બેની ખીજે ઉતારી માયારે,
 શા વાંકે સખી શામ રીસાવ્યારે,
 ગયા મથુરાં નરો ગાતે જનયા. મુકી. ૨
 સખી ત્રીજે ત્રીકમ આવોરે,
 મારા તનના તાપ છુટાવોરે;
 ભઉ લાખેણો તમથી જાવો. મુકી. ૩
 સખી ચોથે ચતુરભુજ ચાલ્યારે,
 માહા મથુરાંના મારગ જાલ્યારે;
 હરિ ના રજા ગોપીના વાયા. મુકી. ૪
 સખી પાંચમે પ્રિતડી ફરતારે,
 હરિ પુહળ વનમાં ફરતારે;
 હવે કેમ થયાં સ્વામી નરનાં. મુકી. ૫
 સખી છઠે છમીતે છેતરીઆરે,
 અમથી છાનાં અંતર આહરીઆરે;
 પટરાણી કુખજનને કરીઆં. મુકી. ૬
 સખી સાતમે શુ' કહું જાહરે;
 કરી હજો ગયો જળ બાહરે;

મૂકયાં વનમાં અમોતે વાહ.	મુકી. ૭
સખી આઠમે આનંદ થાતારે,	
જ્યારે હરિચર મોરલી વાતાંરે,	
સુણી નાદને વનમાં જતાં.	મુકી. ૮
સખી નોમે નીશાસો નાખીરે,	
કેમ દુઃખ જશે આ સાંખીરે;	
જોડે વાટડી નાથની જાંખી.	મુકી. ૯
સખી દશમે દસરા આવેરે,	
સાર. શણગાર સરવ સજ્જવેરે;	
પણ હરિ વાણુ તેના ભાવે.	મુકી. ૧૦
સખી એકાદશી અપવાસીરે,	
ગયા મથુરામાં ગોકુળ વાસીરે;	
જોછ તે મુજ કાયા પ્રાસી.	મુકી. ૧૧
સખી બારશે વનમાં દ્વરતીરે,	
ધરકામ સમુળુ ન કરતીરે;	
જીભે નાથનું નામ સમરતી.	મુકી. ૧૨
સખી તેરશે ત્રીકમ ના બારે,	
કોઇ સાથે સંદેસા ના કાગ્યારે;	
નારી કુપખના મનમાં ભાવ્યા.	મુકી. ૧૩
સખી ચૌદશે ચિંતા થાતીરે,	
હરિ વીના હું મન ગભરાતીરે;	
મારી વજર સમી થઇ છતી.	મુકી. ૧૪
સખી પુનમે પ્રિતમ મળશેરે;	
ત્યારે કાયા આ મારી વળશેરે,	
દખી ત્રિયોગનાં દુઃખ ટળશે.	મુકી. ૧૫
જે કોઇ પંદર તિથી આગશેરે,	
ગોવરધનને જ્વામી ખુશી યાશેરે;	
સહેજે જવસાગર તરી જશે.	મુકી. ૧૬

રાગ શીતાજીના મહીનાનો
 સખી કારતકે કૃષ્ટ અપાર બળું રૂદીઆ વિષે,
 તે ખોળું પ્રાણ આધાર હરિ કંઈ નવ દીસે;
 તે શાવાંકે વીસારી મોહન મથુરાં ગયા,
 તેની જેમ તેમ કાઢું દીન પ્રભુ નમેરા યયા. ૧
 ખી ભાગશરીએ માહા દુઃખ મનેતો થાય છે,
 ચારે ગોકુળીઆના લોક ગરબે ગાય છે;
 નાર સજે શણગારને હિંડે હેતથી,
 રી વયોગે ક્રામળ કાય બળે છે દુઃખથી.
 ખી પોસે પાપી પ્રાણ જીવણ વીના જાય છે
 કો કેમ કરી વશીએ વાસ તન અકળાય છે;
 પાવ્યા શીયાળાના દિન શીત લાગે ધણી.
 તે સેજમાં બીડુ ખાય થઈ હું વિયોગણી. ૩
 ખી માહા મહીને મન માંય પીયુ બહુ સાંભરે,
 ચારે નયણે વહે જળ ધાર કાયાતો કળકળે;
 વે શા કરીએ ઉપાય પ્રેમૂને પામવા,
 કેમ એલાશે અમી આંચ દુઃખ વિરામવા. ૪
 ખી ફાગણે ખેલે ફાગ વસંતતો ગાય છે,
 મુણી હૈયે લાગે વ્યાણ આ તન વિધાય છે;
 વળી ગોકુળના સહુ લોક ફરે આનંદમાં,
 નવ ગોઠે મને નીર ધાર પ્રભુના વીયોગમાં. ૫
 સખી ચક્રતરે ચીતમાં ચાઉ હરિને ભેટવા,
 મને ક્યાં મળશેવૃજરાજ જાઉ પ્રભુ નીરખવા;
 પામે વન્સ્પતિ સહુ પાન હિંડાળે હિંચતા,
 મારા સ્વામી વીના હો બેન દીવસ નધી જતા. ૬
 સખી વૈશાખે સુકાં વન લીલાં યયાં આસમે,
 રૂડા ચંપ ચંબેલી ગુમાખ પ્રુલ્યાં સહુને ગમે;
 વળી આંબે પાકી સાખ જીવે સહુ ખાય છે,
 પણ નાય વિયોગે બેન જીવ અકળાય છે. ૭
 સખી જેઠે જીગજીવન માયા મુકીને ગયા,

કીધી રાંકડી મુઠ્ઠાને આંહ મથુરાં જઈ રહ્યા;
 પીયુ પતિઓ ખેસી પાસ ખેલેછે ખાંતથી,
 જોઈ લાગેછે જવાળા તન હરિના વિયાગથી. ૮

સખી અશાહે અવતી માય અંબરધન આવીયો,
 પુતિનિ જોતાની જોઈ સંગાયે લાવીયો;
 સાને પ્રગટયોછે આનંદ અંગ ખેડુ ખેતી કરે,
 હરિ વિયોગે માફ તન છુરી ઝુરીને મરે. ૯

સખી શ્રાવણ સરવડા સાર જોઈ ચીત ચર ચરે,
 જાણે જાડ પતિની પાસ મોહન ક્યારે ગળે;
 ધન ગાળેછે નભમાં અપાર મુશળ ધારા પડે,
 મુકી નાર નમૈરો નાથ અવરજી આપડે, ૧૦

સખી ભાદરવે ભરજોયન માફ જાય છે,
 વહાલા વિયોગથી આ તન અતિ અકળાયછે;
 પ્રેમ આવી મળો એક વારજો મુઠ્ઠાને ભાવથી,
 જાણે સરીઝા અમાર કામ હરિના દેખાવથી. ૧૧

સખી આસોના અફસોય દિવાળી આવશે,
 મને વહાલી કહીને કોણ પીયુ ખોલાવશે;
 છુણી અખગાની આ અરજ એક ને મનમાં વીચારજો,
 કહું ગોવરધનના નાથ વેહેલા પધારજો. ૧૨

કૃષ્ણ વિયોગના મહીના.

લોચન મનનોરે ઝગડોં લોચન મનનો. એરાગ
 કૃષ્ણ વિના મારી બેન જોયન હુંતો શીરીતે ગાળુ
 દુઃખ ક્યાં પોકાર મોરી બેન જોયન હુંતો શીરીતે ગાળુ ૮૬
 કારતગે મોરા કંથજી મુકી ગયા પરદેશ,
 આવે અકળામણુ ઊરમાં જાણે જોગણુ થઈ ફર દેશ. જોયન
 મોહન મથુરાં જઈ રહ્યા મુકી ગોકુલ નાર
 એ દુઃખથી મુજ નેનમાં બેની આત્મે આંશુની ધાર જોયન ૧
 માગસરીએ મોહન વિના નાવે નિંદ્રાનેન.
 જવ પદ્મમાં પેડવાં નવ મીયાય મારાં નેન. જોયન

વિયોગ દુખ વેદાયના અંતર લાગે લાય, કૃષ્ણ વિના હો
 કામની મારી પણ એક જુગ જેવી જાય. જોયન. ૨
 પોસે પાપી પ્રાણિઓ કંઈ વિના કરમાય, બાણ બાગે.
 વિયોગનાં તેથી શરીર મારું સુકાય. જોયન.
 શીતળ વાયે વાયરા વૃહ પ્રગટે આદિન
 જીવ તલસે, જોડાવીના નાણે જળ વીણુ સુતુ મીન. જોયન. ૩
 માથે મોહન માહરા શીદ કાધી આ પ્રિત,
 તરછોડી ત્રીકમ ગયા નવ ગાવાં ગમે મને ગીત. જોયન.
 વસંત આવ્યો હો સખી કુદ્યાં કુલ અપાર,
 મધુવન ખેલે મોગરે કરે મધુકર તં શુ ગુનર. જોયન. ૪
 ફાગણ મારો હો સખી ઉડે અખીર ગુલાલ,
 ફાગ રમેનર નારીઓ કંઈ ગોપી અને ગોલાલ. જોયન
 સખીઓ સહુ આનંદમાં ખેસે સ્વામી સાથ,
 જોઈને જીવ મારો બળે ગયા મુકી મધુરામાં નાથ. જોયન. ૫
 ચંદ્ર તર ચિંતા કરે રાત દિવસ રદન,
 જંગલમાં ફરે જોગણી તેવો વૈરાગ આવે મુજ મન જોયન
 મધુરો વાયે વાયરો ખોલે શુક સુનાદ,
 પત્ર ગળે સાં જાડને રૂડાં સંભળાવે કાકિલા સાદ. જોયન ૬
 વદનશામે વન, વેડીઆં પાકી આંખે સાખ, ભર જોયન-
 હું ભામની મારૂ રદય બળી યામ રાખ. જોયન
 તાપ પડે અવની પરે નદીએ ખુટયાં નિર,
 શોખી દહાડા નયછે કેમ કરી ધરૂ ખેની ધિર. જોયન. ૭
 જેઠ જદુવિર માહરા શીદ આપ્યો અવતાર,
 ચંદ્ર કિરણથી તન તપે નાણે દુખીઓ આ સહુ સંસાર જોયન.
 જુગજીવન જુગર્ત કરી કાધાં તનથી તાજ,
 ઠળવળતી રામા ફરે ખોળે મધુવનમાં મહારાજ. જોયન ૮
 અશાડે નવ આવીયા આવ્યો મેઘ મહાર,
 ધિરજ કેમ ધરી શકુ મને ગોઠે નહીં ભરથાર. જોયન.
 ગાળે ધન આકાશમાં મધુરો ટૌકે મોર,
 બપૈયા પીઉ પીઉ કરે સુણી ચીતકુ નરહો મુજ ઠોર. જોયન ૯

શ્રાવણે શીવ પુછ્યા પુછ ગોચોને ગાય,
 તે પુન્ય નાવ્યું આ સમે મુકી ગયા અહીં વૃજરાય. જોયન
 નદી સરોવર નિર ભયોં આઘ્યા સપરવા દિન,
 હશે નારી હિંડતી મદ ભયોં છે સૌકોને મન. જોયન. ૧
 ભાદરવે ભરજોયના ભામનીઓ ભરપૂર,
 છોડીને છખીણો ગયા રૂડી પાકી કમોદને કુર. જોયન
 રોતી રામા નીસરી નદીએ નાહવા જાય
 કૃષ્ણ વિનાહો કામની મારા ચિતમાં ચેટકયાય. જોયન. ૧૧
 આસો અતિ રળીઆમણો દિવાળીનો દન,
 ધ્રુવી જોયન વાડીઓ નથી મધુકર જોયન વન. જોય.
 હિંદોળે હીચે સદા સજતી સહુ શણુગાર,
 ગોવરધન કહે સખી તણ ગયા ભરથાર. જોયન ૧૦

ગરબી ૪૫

નર અગ્નિની સાંભળને શીખાંમણું મારી એ રાગ
 નર મુરખ જીવ આયુષ્ય તારું મળમાં વીતી જશે,
 અગ્નિની જન સંસારી માયામાં વીતી જશે- ટેક
 તે જન્મ ધરો બહુ અવની પર,
 નવ મમયો તે જીગજીવન નર;
 ના ઝોળખ્યા તે મુરખ ગીરધર. નર મુરખ ૧
 ધન ટોળે કીધું તે પાપી,
 એકપાછ ધરમમાં ના આપી;
 કહો કોણ ખાશે એ ધન પાપી. નર મુરખ ૨
 ધન લેવા દેશ વિદેશ જાય,
 પણ ધારયું તે ધણીતું થાય;
 નથી ખબર એ લક્ષ્મી કોણજ ખાય. નર. ૩
 માટે મુક મમત મનથી અળગો,
 સૌ વિકલ વરને જઈ વળગો;
 કહે ગોવરધન પ્રભુને પરખો. નર. ૪

ગરબી. ૪૬

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પાપી પ્રાણી શ્રીપ્રભૂને મુઠ્ઠીને કેમ ફરતો ફરે,
 માયા માણી આડાં અવળાં કામ અમાગી શું કરે
 નવ માસ સુધી રક્ષા કધી,
 જન્મ કિંકરે તુજને શીખ દીધી;
 એવા પ્રભુની ભક્તી નવ કીધી. પાપી પ્રાણી ૧
 કીધાં સુકત પુર્વે તેં ભારી,
 તેથી થયો મનુષ્યનો અવતારી;
 કેમ બૂલ્યો તું ભવ ગીરધારી. પાપી પ્રાણી. ૨
 તેં પહાડ પશુતું રૂપ ધર્યું,
 વળી ઢોર જનાવર તન કર્યું;
 આ તન તારું કુકર્મ ભર્યું પાપી પ્રાણી
 મૂઠ્ઠી મમત હરિ ભજન કરશે,
 તે સેહેજે ભવ સાગર તરશે;
 પ્રભુ ગોવરધનનો દુખ હરશે. પાપી પ્રાણી. ૧

ગરબી ૪૭

જીવ જાણીએ મુક્તિની જીવિત તું મનમાં રાખે,
 સુખ માણીએ કૃષ્ણ કૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ તુ મુખથી બાખે.
 આ અવનીમાં અવતાર ધરી,
 નવ ચાલેતું કોનાથી ડરી;
 ભક્તિ ભવ તારની નવ કરી. જીવ. ૧
 શી ગત થાશે ત્યાં જીવ તારી,
 ડરશે દેખી જમતો ભારી;
 માટે માન મુરખ શીક્ષા મારી. જીવ. ૨
 જેમ બળદ ધાંચીનો બહુ ફરતો,
 દિન રાત આંખે પાટા ધરતો;
 દુઃખ સહન કરી આંતે મરતો. જીવ. ૩
 તેમ હરિવી મુખથી દુઃખ થાયે,
 મોઢો આ જન્મ નિષ્કળ જાયે;
 મોવ પાવ કહે પછી પસ્તાયે. જીવ. ૪

ગરબી ૪૮

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

૨૮ સમ તુહી સમરણુ કરતું શીતા વરતું નામ,
એ નામ થકી યાશે સધળા જીવ તણું સહુ કામ. ૨૬

જેણે પાણીમાં પાશાણુ તાર્યા,
વળી રાવણુ કુંભકરણુ માર્યા;
અહીં મહીન સરખા સંહાર્યા. ૨૮ ૧
જેણે પાપી પ્રાણે બહુ કીધા,
અવતાર ભક્ત કારણુ લીધા;
રોળી રાક્ષસને બહુ ડંડ દીધા. ૨૮ ૨
પ્રહલાદ માટે નરશિંહ થયા,
વળી વામન થઈ પાતાળ ગયા;
મરુ કચ્છ અને વરાહ ભયા.
એમ ભક્ત તણાં કારણ કરીયાં;
અવતારમાં એવાં રૂપ ધરીયાં;
કહો ગોવરધન બહુ દુખ હરીયાં. ૨૮ ૪

ગરબી. ૪૯

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સંત સમ શીરોમણુ મુરતી રે. એ. રાગ.
જીવ જોને વીચારી તારા મનમાંરે,
ભજ ભાવ થકી ભગવંત.
સગાં આપે નહીં કોઈ સાધમાંરે. ૨૬
નવ માનજે આ મુખ સંસારતુરે,
ધડી ધડીમાં થાય ફેર ફાર. સંગાં. ૧
ચેતી ચાલજે તું પામર પ્રાણીયારે,
જેથી અમર થાયે અવતાર. સગાં ૨
વાડી ઘોડી હવેલી રૂડી છાજતીરે,
જર જોરમાં જીવ લપટાય. સગાં ૩
તેની સંગમાં વિનોદ અતિ આદર્યોરૂ,
માટે ભૂલ્યો તેમાં જૂજ રાય. સગાં ૪
વળી માફ તાર મતમાં કરેરે,

બજો લક્ષ રૂપીયા કરું. રોક	સગાં ૫
સહુ સષ્ટિની હીમાત ધરમાં બરે,	
હરિ હુકમ વીના સહુ ફોક.	સગાં ૬
અંત કાળે આવે ન કોઇ કામમાં,	
યાશે સુકત તાર સંગાથ.	સગાં ૭
પુન્ય પાપના જવાબ ત્યાં માગશે,	
કહે ગોવરધનનો નાથ.	સગાં ૮

ગરબી ૫૦

રાગ હિપર પ્રમાણે.

બજો જરૂર આ બેગન જશે,	
પ્રગટ યાશે કાયામાં કંપવાય.	
કેમ બૂલ્યો શ્રીકૃષ્ણ મોરારને,	ટેક.
કોક વિછીનુ દુઃખ તનમાં થશે,	
અંત કાળે આવશે યમ દાસ.	કેમ. ૧
પુન્ય પાપના સમાચાર પુછશે,	
દેખી દૂતને પામીશ ત્રાસ.	કેમ. ૨
હોબો ધર્મરાગની પાસે રાખશે,	
ખરા ખોટાનો ખોળશે હીશાખ.	કેમ. ૩
ખરે ખાત ખાતામાં ઘણી ખાટછે,	
કેમ દેવાશે તુજથી જવાબ.	કેમ. ૪
પાપી નરે નાંખશે તારા પાપથી,	
મોઢું દુઃખ ખમાશે ત્યાં કેમ.	કેમ. ૫
આવી સસાર સાર્યક શું કર્યું,	
પરુ દેહ ન સમજે જેમ.	કેમ. ૬
ફોગટ આવ્યો તું પેટ માતા તણે,	
ખીચ્યા જતુંની કીધી હેરાન.	કેમ. ૭
ગુખે રામનુ નામ કદીના જપ્યુર,	
નાથ ગોવરધનના સુણ્યા કાન.	કેમ. ૮

ગરબી ૫૧

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

અભીમાન કરીશ નહીં આદમીરે,		
ભયો રહેશે તુજ બંડાર		
૨ ભક્તી સુધરની વર્થારે.	ટેક.	
બાધુ ખેલ્યુતે સ્વામા સંગમાંરે,		
વન મેળવવા કીધા ઉપાય.	કર.	૧
નાત જાતમાં તેં નામ મોડું કાડીયુરે,		
પાપી વાતમાં તું આગળ થાય.	કર.	૨
૧૪ રાખી તેં ખીક નર નાથનીરે,		
નહીં ભજ્યા તેં ભાવે ભગવાન.	કર.	૩
એન બેટી અને વતી નાયકારે,		
તેમાં મેળવ્યું મોડું માન.	કર.	૪
કાળા કેશ હતાતે ધોળા થયારે,		
તોય સમયો નહી મે.રાર.	કર.	૫
જોછ પ્રજાને જાય આનંદમાંરે,		
દિન ઉપર દિન નીરધાર.	કર.	૬
હજુ ચેત અવસર છે હાથમાંરે,		
જીતી બાજી જરૂર આ જાય	કર.	૭
ભજ ગેવરધનના નાથનેરે,		
પછી પાપી પરતાવો થાય.	કર.	૮

ગરબી પર

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ચાલ ચેતી અધર્મિ આતંગારે,		
નહી આપે માયા કશી કામ,		
જુડી બાજી માંડીછે સંસારનીરે.	ટેક.	
૧૩ પુરં જનમનાં વેરવીરે,		
પાખે સુલાવી નકં મોજાર.	જુડી	૧
જર જોર જમીન અને જાયગારે,		
૧૪ બ્રમણાતું નીરધાર.	જુડી.	૨
૧૫ કરી જમાની આપી આવીયારે,		

આવી નામે કીધો ઉધાર.	જુડી.	૩
નવ જમે કયું કંઈ પુન્યતુરે,		
નથી ગાયા તેં દેવ મોરાર.	જુડી.	૪
હરી જનશુ તેં હેત નથી આદ્યુંરે,		
વાસ્તુ વિપ્રે સંગાયે બહુ વેર.	જુડી.	૫
થયો નીમક હરામીતું નાથનોરે,		
મુકી અમૃત પીધુંં જેર.	જુડી.	૬
મૂકી મણી પથ્થરતું પામીયોરે,		
નવ પામ્યો પરીબ્રમ પાર.	જુડી.	૭
શીખ શાંભળી ગોવરધનનીરે,		
કર સમરણ શ્રી કીરતાર.	જુડી.	૮

ગરબી ૫૩

નારાયણ નામ લેને તું પ્રાણીરે.	પ્રશ્ન.	૨૬.
પ્રભુડ તું નામલે પાર પ્રાણીરે,		
તાર શીદને કરે ધુળ ધાણી.		
જુડું સંસારનું સુખ મારીરે,		
શીદ વલેવે માથ્ય. ખાણીરે;		
ખરેખાત છે દુખની ખાણી.	પ્રશ્ન.	૧
પુત્ર પરીવાર વિનતા વાડીરે,		
મોજ મારે તે સાથે;		
છોડી જમરા તે કરશે અગાડી.	પ્રશ્ન.	૨
જુડી જાળજાને શીદ જાહાલેરે,		
મુરખ મમતા કરી શીદ માલેરે,		
પણ ત્યાં તાર કાંઈ નવ ચાલે	પ્રશ્ન.	૩
હરિ શરણે રહેતોશીર નામીરે,		
સ્વામી નારાયણ ની જ્ઞામીરે.		
જાજ ગોવરધનના સ્વામી.	પ્રશ્ન.	૪

ગરબી ૫૪

રાગ ઉપરનો.

ચેતીતે ચાલે જીવ આભાગીરે,
તારી ભવમાં બુદ્ધિ કેમ ભાગી. ચેતીતે.
કુદખ માની રહ્યો કેમ મારે,
પણ તણ સમુ નથો તારે;
નહી ધારેલુ તારે ધન રે. ચેતી ૧
બહુ કુકર્મ નાં કામ કરતોરે,
પરતારીની પાછળ દુરતોરે;
ધન ધરણીનુ ધામમાં ધરતો. ચેતી. ૨
પાપી પછણો મેળવવામાં પૂરોરે,
કુડાં કામ કદામાંહી શરો.
દરિ નામમાં નર તુ અધુરો. ચેતી. ૩
કુલ્યો કરતો તું ભવ સુખ માણીરે,
યાશે પુરણ પીડયા ત્યાં પ્રાણીરે;
ગોવરધન કેણુ રાજા કે રાણી. ચેતી. ૪

ગરબી પથ

ગારગ મુકેતો કહુછુ કાંના ક્યારની ને. એ રાગ.
મોહન મા ડારો કંકુરી મહુધી નંદાશે ને,
છેડો પડ્યો મેં સુડી રૂડી નંદાશે ને. મોહન. ૨૬.
રહે દુર ખડા મોહન હમસે પ.ધરા ને,
એ સા નેઠ્યા તો કંસસે તું કથું ડરાને. મોહન. ૧
આધી રેનથી જળ આયે ગોકુળ-ગામમે ને,
આદર સુપડીસે રહે નંદા ધામમે ને. મોહન. ૨
ઓ દીન તુમને ગ્વાળ સળ બીસર ગયે ને,
અખી જુમનાંકે જિરમે દાની ભયે ને. મોહન. ૩
મેં જીનીયાં ગન મરેડો મેં કહુ ખરે ને,
રસ્તા છેડકર વાલમ તુમ રહે પરે ને. મોહન. ૪
પિત રીતસેં કહો તે મેં પાક મહી ને,
કાણુ નામસેં તો દોકડા દહ નહીં ને. મોહન. ૫
આલમ મત કરેં ક્રોધેત કેહોતીદું ખરે ને,
ગોકુળ ગામકા દુરીગન સેં મેં ડરને. મોહન. ૬

સંગસે સાહેલી ગઈ મહી વેચના ને,
મને રોકા રાખી દધી રસ ગાખના ને. મોહન ૭
હરી રેન હોવે આવો મુજ મેલગે ને,
કહે ગોવરધન સુખ સુખ એનમાં ને. મોહન ૮

ગરબા. ૫૬.

રાગ ઉપર નો.

હરિ હાર મારો છોડો પ્રિતમ પાતળા ને,
ટટે કંચુકાની કસ પ્યારા શામળા ને. હરિ ૨૬. ૧
મુકો મટકા મારી હરિ મોંઘાં મહી ઢળે ને,
અતિ જોર કાંધે અંધ કંઈ નહીં સરે ને. હરિ ૨
કામી નેણુને વાસાળ વશ રાખીએ ને,
પરનારશું પ્રિત મન બળ દાખીએ ને. હરિ ૩
ઝાંઝુ જોર મન પ્રેરો હું વાસા કહુ ખરૂં ને,
કાંધે રક્ત તેનાં થરી હરિ નહીં ડર ને. હરિ ૪
મોહન માટ ભાગે મહીથી બીજે ચુંદડી ને,
હું સો જાણું છું વાસમજી વત કહો બીજી ને. હરિ ૫
જીવન જોર કાંધે જોતા જેવું અહીં થશે ને,
તેથી અમારી ગાંઠામાં ધજત જશે ને. હરિ ૬
નાથ નિર્લજ તમેને આજ શું કહુ ને,
પેલી વાત જાણી તેથી પતિ લલચા બહુ ને. હરિ ૭
મોહન મહીની કાળે આવો મુજ મેલેસમાં ને,
કહે ગોવરધન કામ થશે સેહેસમાં ને. હરિ ૮

ગરબા. ૫૭.

અનુંડો કામણુ ગાગારે સાહેલી આવો. એ રાગ
મનકું તો મારી રહુંરે મોહન જોઈને મનકું. ૨૬
મનકું મોહું છે માયા, ધન ધામ પાય ખાવા,
બીજા સો દેખું છું ખાતારે. મોહન જોઈને ૧
મોરલી વાગીએ વાસા, ચીત તુમાં નંદલાસ,
ચિરંજીવ વગેરે બાજારે. મોહન જોઈને ૨
બોલેતાં દાણી મેલી, હરિ વીના દાણુ બેલી,

- દુઃખ કયા પોઠારું હેલીરે. મોહન. ૩
 મોરલી જો વન વાળે, સુણી હૈયે બાણ લાગે
 વેદના વૃદ્ધની જાગેરે. મોહન. ૪
 મોરલી અધુરે વાળે, શબ્દ એ શ્રવણે ગાળે,
 સુણી માર મન દાઝેરે. મોહન. ૫
 ગોવરધન કહે ગુણ ગાવા, મનડુ ધમ્મકે ભાવા,
 નહી દહ મથુરાં જાવારે. મોહન. ૬

ગરબી પદ

રાગ હપર પ્રમાણે.

- પ્રિત કરી તરજોડ્યારે પાતળીઆતે. ૨૬.
 નણુદીતો મેણું દે છે, સહીયર આવરી કહે છે,
 પરણ્યોતો પ્રાણુ મેઝેરે. પાતળીઆ. ૧
 રનેદ દુઃખ વાધ્યું બહુ, અંગ અગ્ની કોને કહું,
 મનમાં સમજીને રહુંરે. પાતળીઆતે. ૨
 અખળાનું શુંય ગળુ, ખોલો નહીંતો પ્રાણુ તળુ
 નંદ સુત થાવ સમજીરે. પાતળીઆતે. ૩
 ચીત પ્રભુ પુઠે ભમે, ધરકામ નવ ગમે,
 એ કૃપાળુ રંગે રમરે. પાતળીઆતે. ૪
 કુખ જુએને તપાશી, કુખજા કંશની દાશી,
 જોડો નહીંતો યાશે હાંશીરે. પાતળીઆતે. ૫
 રામ ગોવરધનકહે, નરણુતો નીર વહે,
 જલને માપી કહેરે. પાતળીઆતે. ૬

ગરબી પદ

રાગ હપર પ્રમાણે.

- મુખડાંની માયા લાગીરે મોહન તારા. ૨૬
 મુખડું જોવાને માટે, સહી કાધુ શીર સાટે,
 જોધને જુમનાંના ધાટેરે. મોહનતારા. ૨
 સંસારનું મુખ જાણુ, પરણીને રંગાવું પાણું,
 તેને હું ન જાણુ સાચુંરે. મોહનતારા. ૨

સંસારનું સુખ કેતું, ઝાંઝવાના નીર જેવું,
તેને તું આ કરી દેનુંરે. મોહન તારા. ૩
મુખડાંની મીઠી વાણી, તેણે ચીતલીધું તાણી,
બોલીને અત્રત વાણીરે, મોહન તારા. ૪
મુખડાંની માયા લાગી, નિંદ્રમાંથી જાગી જાગી,
મોહની કટારી વાગીરે. મોહન તારા. ૫
ગોવરધન નય વારી, આંશા એક મને તારી,
પ્રિતીતો પરદેથી સારીરે. મોહનતારી. ૬

ગરબી. ૬૦

દાડમકાં દસ કુલ ચંપેકી એક ફલીરે. એ રાગ
જાઓ જાઓરે ધુતારા કાન, તેરે મેરે ક્યા ખનીરે,
મારી નાણુદી દેશે ગાળ, સાંસુડીની ખીક ધણીરે. ૧
મારો પરણ્યો છે વિખતું ઝાડ દીપરની શું વાત કહુંરે,
ઘેર સોકલડીનું સાલ, મારે માથે છે બહુંરે. ૨
મારા ગીરધારી ગોવિંદ, ડાહ્યા થઈ દુર રહોરે,
આળ પરનારીશું આમ મોહનજના કરોરે. ૩
મુકો મુકોન મોહનલાલ મટુકી ભાંગશોરે,
બીજો સાળુડો કસખી કોર ચુડી મારી નાંદશોરે. ૪
અહીં મહીનાં દાણ મહારાજ તને નવ આપીએરે,
માટે માનનીઓનાં માટે મોહન નવ બાગીએરે. ૫
આવું કપર છે કંશનું રાજ કેશવ નથી જાણુતારે,
હીડી ગોકુળીઆની નાર માધવ તમે માણુતારે. ૬
જાઓ જાઓ છપીલા છેલ સમજો સાનમાંરે,
જાતું મહી વેચવાને કાજ મથુરાં ગામમાંરે. ૭
અતિ જોર કીધે જીવણુ જોવા જેવું અહીં થશેરે,
તને નિલેજને શી ખીક અમારી તો લાજ જશેરે. ૮
અમો રૂડાં વહુવાર લાલ આવું નવ કાજીએરે,
રહો મારમુ છોડી દૂર સમજી લીજીએરે. ૯
કાના ખળીરે તમારી કેવળ યોળા રૂડી તોડશેરે,
ધણી સાસરીમાંની ખીક છાતી ન મરોડશેરે. ૧૦

હું છું નવ કલકીનાર વીચારું છું વાલમારે,
 નહીનો કદ જરોદાને જાણ્યો મોહન રહો પાધરા- ૧૧
 દેખે મોહુળીઆના કોક કરે કાઢ વાત જાહેર,
 હુતો ઐવરધનના નાય તમથી હારી રહીરે. ૧૨

ગરખી ૬૧

રાગ ઉપર પ્રમણે

ત્યારે મેલ્યા લગદરવિર સાંભળ નારીરે,
 તું ઓછી આહીરની મત બાપુની દુશારીરે. ૧
 મારૂં દાણ લાગે છે આંધ આપીને જઈએરે,
 જો નાહોય દાણનો કામતો ઉભાં રહીએરે. ૨
 તારી આબરૂની હું વાત સરવે જાણ્યું
 જાતી ગોઠુળીઆની નાર મનથી માણ્યું ૩
 તું ગાળો દેશે દસવીસ ગાળો તારી સાંપુરે,
 તારી કારી મટુકીના દૂધ મુખથી આપુરે. ૪
 મહી આપ્યા વાના હો નાર જાવ નહીં દેહરે,
 અમર મળી છું તું એકાંત અધુર રસ ભેડરે. ૫
 નારી મુખથી ધુનુટ જોત મને દે જોગ,
 અહીં પ્રાની કાપીએ લાજ મીઠા નેવારે. ૬
 ફરી આસોપાલવની છાંય રાધા રમીએરે,
 તારી કારી મટુકીનાં મહી ભેળાં મેલી જમીએરે. ૭
 ફરી રાધા જમીની નાર આવને ઝોરીરે,
 હું ઐવરધનના નાય રમીએ હોરીરે. ૮

ગરખી ૬૨

હું શું જાણ્યું વેરે મુજમાં શું દીકું. એ રાગ.
 મેલિત ગીરધર ધારી વણ મારે મેલેલ આગે,
 પ્રિતકરી અમ સંગે હેનથી બોલાવો. મોવિઠ ૧
 સંસારનું મુખ મેલી તમશું મન મોહું,
 પરવડાને પડો મેલી કરી પ્રત્યે જોયું. મોવિઠ ૨
 સાલશે સંભાવે વાલ્યો વેર કાઢું આજી.

ભગૃતી પશ્ચકાતી ભોળતી નાંખીનેરે. તેતોવશ. ૨
 જળ ભરવાકું જલકે જ્યારે, સાન કરે સામળીઓ ત્યારે,
 માતા ગાતા આવે મન લલચાવીનેરે. તેતોવશ. ૩
 સાંજ પડે શામળીઓ આવે, સુઠ ગે પીને ઘેર ભોલાવે,
 ઉઠંગે ભેસારી ચુમન લગાવતારે. તેતેવશ. ૪
 મોહીન મન મા પાતીકું કાધું, ચોરે ચીતકું ચોરી લીધું,
 ઘેડી ઘેડી જોતી ગીરધરજાત્રનેરે. તેતેવશ. ૫
 રોડ કર્યો કુમળની સાથે, સાથી તજ્યું ગોકુળ નાથે,
 ગાયરધનના નાથ ખુશી ઉપજાવીનેરે. તેતવશ. ૬

ગરબી ૬૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

વાલાં વાંકાનેણે ધાયત કાંધાં ગામમાંરે. વાલા. ૧
 વાલાં વાંકાનેણે ધાયત કાંધાં, તારણીનાં મન તાણી લીધાં,
 હળવે હળવે આસે મોહન માનમાંરે. વાલા. ૨
 જરજરીતો તેં જંગો પેહેરી, માથે બાંધી પાધ સોતરી,
 શામળીઓ સોહાગી બોલે તાનમાંરે. વાલા. ૩
 નિતક કંઈ કેશરનું બાસે, ચીતકું ચોરયું નંદનાલાસે,
 છાતી છાતી વાતો કહીને કનમાંરે. વાલા. ૪
 જીવજી જીમનાં પર જાય, વેણુ વગાડી વાલો ગાયે,
 વૃજ વિનનાને સમજવે છે માનમાંરે. વાલા. ૫
 ધાયતશુ કાંધાં ગીરધારી, સ્નેહકરી દીધી કટારી,
 મૂકીને શું આલ્યા મથુરા ગામમાંરે. વાલા. ૬
 વેણુ વગડે પંદ્રાવનમાં, તાલાવેડી લાગે તનમાં,
 ગાયરધન કહે રમીએ કેતી લંગમાંરે. વાલા. ૭

ગરબી ૬૬

દેખ્યો સખી ડોલરીઓ કાળધીન કાંઠે કબોરે. એ રાગ
 આસો સહાયરો જોવા જસોદાના કાન બેસેરે. રેક
 જીમનાંની તિરે વાલો વેણુ વગાડે,
 મનકુ ભાગ્યુ કોભાવા. જસોદોનો. ૧
 વન લાગ્યું મને ત્રીકમ સાથે.

પીયરીયાંને દેખી પ્રિતમ વેગજેથી લાગુ.	ગોવિંદ ૩
સંસારમાં નથી બીજું તમ વીના કોઈ,	
જીવનનું મુખ જોઈ સખી મન મેલી.	ગોવિંદ ૪
મેહેલમાં પધારી શાલા મુખ મને દેને,	
હાંધી માંખણુ ધૃત સહુ મુખ માગી લેને.	ગોવિંદ ૫
પલંગ બીજાનું સખી પ્રિતમની કાળે,	
મેહેલમાં તેડાનું નાથ રમવાને આળે.	ગોવિંદ ૬
વિનિતિ કંઈ છું હુંતો શાલા શીર નામી,	
રહે રાખજો મને ગોવરધનના સ્વામી.	ગોવિંદ ૭

ગરબી ૬૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

રાધે તું રૂપાળી વૃષ જાનની દુહારી,	
જગતમાં તુજ વિણ નથી કોઈ પ્યારી.	રાધે ૧
નારદ બ્રહ્માદી સરખા ધ્યાને ધારે મુજને,	
તરે પ્રાગે મારા સરખો મોહી રજા તુજને.	રાધે ૨
માંકા નેણે ચીત પ્રાયાં કાળને કટારી,	
મોહનીનાં બાણુ મારી વશ કીધો નારી.	રાધે ૩
ચીતકુતો બહાલી માર તુજ પુટે ભમે,	
જોઈ જોઈ મુખ રહુ મને તાર ગમે.	રાધે ૪
વશ કીધો પ્યારી તેં તો મુજ સરખો બળીઓ,	
અન્ય કનેહ છોડી દઈ તુજમાં હું બળીઓ.	રાધે ૫
તુજને જોઈને મન મોહ લાગે પ્યારી,	
ગોવરધનનો નાથ હુંતો રહ્યો દુથી હારી.	રાધે ૬

ગરબી ૬૪

કામણું હીસેજી અલખેલા તારી આંખમાં રે.	એ રાગ.
તેતો વશ કીધી વન માળી વનની નારને રે.	
વશ કીધી તેં વનની નારી, મારી તનમાં નેન કટારી,	
માંકાનેણે શાલમ સાંમુ બાળીને રે.	તેતો વશ ૧
ગોવરધનચારે વદાવનમાં, વેણુ વળડે મોહન મનમાં,	

શામળાની સંગે સોઢાવા.	જશોદા. ૨
વાંસળી વળડે વાલો મધુવન જઈને,	
વજ્ર વિનતાને બોલાવા.	જશોદા. ૩
ભાન ભૂલીએ સાદ સાંભળાને.	
હુંનો જાઉં જડુવિર જોવા.	જશોદા. ૪
સાસરીની ખીક નવ રાખું રહેમાં,	
બાળક દેખશું ગેવા.	જશોદા. ૫
ગોવરધન કહે હરોસંગે જામશું,	
જન્મ મરણ દુખ બોવા.	જશોદા. ૬

ગરબી ૬૭

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પ્રિતમની વાત લાગે પ્યારી સાહેલી સાચુ કહું.	ટક
આંગણે આવીને વાલો સાને સમજાવે,	
નેણુ કટાક્ષ બાણુ મારી	સાહેલી ૧
કર મોરલી વળી કડી પિતામ્બર,	
કાન્તિ છે કામણુ ગાળી	સાહેલી ૨
મળે પેડેયો છે હરિએ હાર ગુનાગી,	
આંખ રૂડી અણી યાળી.	સાહેલી ૩
જરફશી જામે માથે મુગટ સોનેરી,	
મોહ પામી ભૂગુટિ ભાળી	સાહેલી ૪
કાટી કલપ લગી પળના વીસાર,	
ધઈ મેરીધું પ્રિતમ પ્યારી.	સાહેલી ૫
સ્વામી કીધા ગોવરધન ધારણ,	
બંધાણી પ્રેમની દોરી.	સાહેલી ૬

ગરબી ૬૮

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

કાનુડે કામણુ કીધું સાહેલી હવે શુકરીએ.	
જો દીન મળ્યા મુને જુમનાં ની તીરે,	
ચિતકુ ચોરી ને લીધું-	સાહેલી ૧

માથા થઈ વાસે ગોરસ ઉતારો,	સાહેલી	૨
પ્રેમે પાધું ને પોતે પીધું.		
ભૂદરજી મને ભાવથી ભેટયા,	સાહેલી	૩
કાનમાં આવીને કાંઈ કીધું.		
હેતે હશીને મારા રૂદ્રીઆમાં વશીયા,	સાહેલી	૪
આવી આલિંધન કીધું		
વંદ્રાવનમાં રાસ રમાડયાં,	સાહેલી	૫
સર્વે ગોપીનું કામ સીધું.		
ગોવરધન કહે શામની ઉપર,	સાહેલી	૬
આ તન અર્પણ કીધું		

ગરબી ૬૯

રાગ ઉપર નો.

સાંભળ રાધા પ્યારી તારો મને નેહ લાગ્યોરે.		
રૂપ રશીયુ તારી આંખડી અસોકીક,	તારો મને	૧
મોહ્યાં ભૂગુડી ભાળી.		
ચૌદ ભૂવનમાં ખાંતેથી ખોળતાં,	તારો મને	૨
ના મળે તુજ સમી નારી.		
વાહાભુ મોલીને મને વશ કીધોતે,	તારો મને	૩
નેણુ કટાક્ષ બાણુ મારી,		
પળ એક નવ વીસરે મુને રાધીકા,	તારો મને	૪
ના કર નેન થઈ ન્યારી.		
શોળ સહસ્ર ગોપીમાં સૌથી,	તારો મને	૫
લાગેછે પ્રાણુથી પ્યારી.		
ગોવરધનના નાથ એમ કહેછે,	તારો મને	૬
રહોાધું તુજથી હારી.		

ગરબી ૭૦ ।

રૂપાળા રણુછોડની શોભા સારીછે. એ રાગ.
જશોદાના જીવણુજી અમને અડશોમાં અડશોમાં.
મારી મહીની મટકી કુટે મોતનકી માળાદરે.

શુ મોહન મહીડાં લૂટે. અમને અડશોમાં ૧
 ગિરધારી કાન ગોવાળા હું વૃજ ગોકુળની બાળા,
 આપો મોહન મુજ માળા, અડશોમાં ૨
 રશીચાણ નાણું રીતી પણ તમથી હું નહીં બીતી,
 મને લાગે લોકની બીતી. અડશોમાં ૩
 માટે કહ્યું અંતરજ્ઞમી મુકીયો ગરડાગામી,
 તમે ગોવરધનના સ્વામી. અડશોમાં ૪

ગરબી ૭૧

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

જશોદાજીના કાન કને કંઈ કામણ છે કામણ છે ૨૬.
 મને કાને કામણ કીધું મારૂ ચિતડુ ચોરી લીધુ,
 સમજાવી ગોરસ પીધું કંઈ કામણ છે ૧
 મને મળ્યો જદુવિર જ્યારે લેહ લાગી નંદની ત્યારે,
 જાણે મોહન મળશે ક્યારે. કંઈ કામણ છે ૨
 ધર કામ સમુળ ન ગમતુ મન હરિવર પુઠળ ભમતુ,
 રહે રશીયા સંગે રમતું. કાંઈ કામણ છે ૩
 કરી છેલી નંદને લાસે વાંસળી વળટી વાલે,
 ગોવરધનના ગોપાલે. કંઈ કામણ છે ૪

ગરબી. ૭૨

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મને છેલી કરીને ક્યાં ગયો તું ગીરધારી ગીરધારી,
 ગીરધારી છેલી કરીને મારી સુધ બુધ સર્વે હરીને
 મુને નેન કઠારી દઈને ગયો ૧
 પણ એક જુદાઈ થાશે જીવણજી જીવડો જશો
 ત્રીકમજી મુજ કાયા ત્રાસે ગયો ૨
 કંઈ કામ મને નવ સુઝે હરિ વીચોગે કાયા કુન્ને,
 પિઠલ વિણ વત ન બુઝે ગયો ૩
 અગળાની અરજી લેજો શમળાં આ સુખડાંદેજો,
 ગોવરધનના રહેમાં રહેજો. ગયો ૪

ગરબી ૭૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ગયો મોહ લગાડી મોહન વનમાં મુકીને મુકીને ટેક.
 મુકીને મોહન ચાલ્યો મથુરાનો મારગ ઝાલ્યો;
 કુખનને મોહાલે માલ્યો વનમાં મુકીને ૧
 ગોકુળમાં ગાંડી ફરતી શ્રી કૃષ્ણ કૃષ્ણ સુખ કરતી,
 પ્યારાનું ધ્યાનજી ધરતી વનમાં મુકીને ૨
 મને રહ વેદના જાગે જીતર તો બડકા લાગે,
 જનન કરી નટવર માગે વનમાં મુકીને ૩
 પ્રથમશું પ્રિતી કીધી પાછળ તરછોડી દીધી.
 ગોવરધનને વન લીધી વનમાં મુકીને ૪

ગરબી ૭૪

ધન્ય જેણે હાર ગુણ ગાયાં સ સારમાં એ રાગ.
 લાગીછે મોહની તારીરે ગોવાલા મને લાગીછે મોહની તારી.
 જે દીને મળ્યા મુને જીનનાંતી તિરે,
 શુધ બુધ ગઈ શામ મારીરે; ગોવાલ ૧
 પણ એક પ્રિતમ દેખુ નહીતો,
 વ્યાપે વીચાર મન મારીરે, ગોવાલ ૨
 સાસુ નણદ વેરી થયાં માહારાં,
 પરણ્યાને મુકી વીસારી, ગોવાલ ૩
 આંતિ બૂલીને ફર બવમાં રખડતી,
 બોળુ ગોકુળ ગીરધારીરે. ગોવાલ ૪
 લગ્ન છોડી મેંતો માત પિતાની,
 શામળા હું તમ પર વારીરે. ગોવાલ ૫
 જન્મે જન્મ મને જહુપિર મગજે,
 ગોવરધન બનીહારીરે, ગોવાલ ૬

ગરબી ૭૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

શામળાનું સુખ લાગે સારે સાહેલી મને શામળાનું.

આંખડી ઠરે અલખેલાને જોઇને,	સાહેલી ૧
શામ વિષુ સરવે નહારે,	
પ્રિતડી બંધાણી મારે હરિ સંગે પૂરી,	સાહેલી ૨
મનકુ વળગ્યું છે જઇ મારે,	
નેહથી નરખી મેતો પ્રેમમાં પરખ્યા,	સાહેલી ૩
રૂપ રશીયું મન ધારે,	
શું કહું વાત બેની વશ હુંતો યઈયું,	સાહેલી ૪
પ્રિતમને પળના વીસારે	
નેતિ નેતિ એવું વેદમાં ગણ્યું,	સાહેલી ૫
એ જોઇ મનકું આ ઠારે,	
નિકલ વરી હુંતો પૂણું પદ પામી,	સાહેલી ૬
ગોવરધન નામ જપુ તારે.	

ગરબી ૭૬

રામ ઉપર પ્રભાણે.

કાન્તિ છે કામણુ ગાળીરે કાનાની જુઓ કાન્તિ છે.	
કામણુ કરીને મને વશ કરી દાધી,	
નેન કટાક્ષ બાણુ મારીરે,	કાનાની ૧
હથી હથી હરી વાને મોહની લગાડી,	
બોક્ષી બોક્ષે છે કનેહ વાળીરે,	કાનાની ૨
પ્રિતકુ ચોટયું છે બેની નંદના કુવરમાં,	
જદુવિર જ્યતા બાળીરે,	કાનાની ૩
શું કહું હરીએ મુને હાથ લગાવી,	
નયન આપ્યું વન માળીરે,	કાનાની ૪
જવા કહ્યું મુને જીમનાંને આરે,	
મળશે ત્યાં મુજને મોરારીરે.	કાનાની ૫
ગોવરધન કહે સ્વામી આવે મુંજ મારે,	
ખાંતે રમીયું લેઈ તાળીરે,	કાનાની ૬

ગરબી ૭૭

રા વાંદનડાં વેરણુ થઇ સાળીરે જમની નારને એ રાગ.

હો છપ્પીલાલ માનીને શીખામણુ મથુરાં નાજશે,
 શું કહું ઝાઝું ગોકુળ મૂકી નાથ નમેરા નાથશે. ટેક.
 વૃજનારીતું વાધું કરજે માર વચન તમે રહે ધરજે,
 મને મારીને ડગલાં ભરજે, હો છપ્પીલાલ ૧
 પ્રેયમ પાતળીઆ પ્રિત કીધી વાંશળીએ વશ કરી લીધી,
 મને મોહથી વીમળ કરી દીધી હો છપ્પીલાલ ૨
 વશ કીધી મને વનમાળી બહુ રનેહ તણી લાગી તાળી,
 કેમ જાય જાંડુ અંતર બાળી, હો છપ્પીલાલ ૩
 માટે કરગરી કહું ગરહ ગામી માનો વચન માર અંતર જામી,
 તમે છો ગોવરધનના રવામી, હો છપ્પીલાલ ૪

ગરબી ૭૮

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મારા અક્ષમેલા આતુર આ નારીથી અળગા નાથશે,
 જીવ જા'પે નહીં માટે મોહન મૂકી મથુરાં નાજશે, ટેક
 તમ મુખ જોઈ મુજને સુખ થાયે તમ દર્શનથી સહુ હરખાયે,
 વિયોગે જીવ ફટકી જાયે, મારા અલખ ૧
 મેં વાત જાણી હરી જવાની લીધી આખડી અંતજ ખાવાની,
 મને મોહની લાગી માવાની, મારા અલખે ૨
 માટે નતજે ગોકુળ ગીરધારી સહુ વળગી છે વૃજની નારી;
 સાંભળજે આ અરજ મારી, મારા અલખે ૩
 કહે રાધા આવી શીર નામી છો અવનીના અંતરજામી;
 તમે ગોવરધનના છો રવામી, મારા અલખે ૪

ગરબી ૭૯

નાંખેલી પ્રેમની દોરીરે ગલામાં મુને નાંખેલી. એ રાગ.
 મારીછે નેન કટારીરે શામળીએ મુને મારીછે નેન કટારી. ટેક.
 મથુરાં નગરી અમે જાતાં મહી ખેગ ૧,
 સરખી સાહેલી મદ ભારીરે, શામળીએ ૨
 આપો અચાનક નંદનો લાડીનો
 કાનુંડે મોરલી કરમાં ધારીરે. શામળી ૨

મોર મુગટ સીર ઉપર ધાર્યો,	
રોકી ત્યાં સખ સિજ નારીરે,	શામળી ૩
પાસે આવીને મારો પાલવ પકડ્યો,	
ઝાંઝી કીધી ઝક ઝોરીરે	શામળી ૪
મારગ વચ્ચે આવી ઉભો મન મોહન,	
દાણુ માગત ગીરધારીરે.	શામળી ૫
ગોવરધનકો નાથ છળીલો,	
એ પર જાઉં બહી હારીરે.	શામળી ૬

ગરબી ૮૦

રાગ ઉપર નો.

મુરતી વશી છે ઉર તારીરે શામળીઆ વાલા મુરતી.	
પ્રલોના ગજરા બાધ્યા હાર ચુલાળી,	
આંખડી ઠરે જોઇ મારીરે,	શામળી ૧
મધુવન જઈને વાલો ઘેન ચરાવે,	
મરુ કરે સિજ નારીરે.	શામળી ૨
મોરલી બજાવે વાલો જુમનાં કે ઉપર,	
મોહીત થાય પતી યાત્રીરે	શામળી ૩
મગન મગન સખ વૃજ વિનના જન,	
મગન ગોકુલીયુ બારીરે,	શામળી ૪
માન જશેદા એર મગનહે નંદણ,	
મગન વપભાનકી દુહારીરે,	શામળી ૫
મગન ગોવરધન હરિરસ ગાઘને,	
કોટિક વાર બહી હારીરે,	શામળી ૬

ગરબી ૮૧

ક્યાં ગયોરે પેલો મોરલી વાળો હમારાં ધુધર એ રાગ.	
આવો આવો આવો વહાલા મુજ મંદિરીએ આવોરે,	
ગાવે લાવો લાવો વહાલા વાંસલડીને લાવોરે,	આ ૧
વળગી વળગી વળગી વહાલા આવી તમોને વળગીરે,	
અળગી અળગી અળગી સ્વામી ન કરશે કદી અળગીરે, આવો ૨	

મેલી મેલી મેલી હુંતો હરિવર તમને મેલીરે,
 નેધ નેધ નેધ જીવણુ જીવણુ તમને નેધરે. એવો ૩
 મેલી મેલી મેલી મેતો લાજ સરવની મેલીરે
 ઘેલી ઘેલી ઘેલી ઘેલી બનીમધ હું ઘેલીરે. આવો. ૪
 જાશે જાશે જાશે આવી હાથ હમારો જાશેરે
 આશે આશે ગોવરધનના સ્વામી સુખડાં આશેરે. આવો. ૪

ગરબી ૮૨

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

શા વાંકે શામળીએ મુજને તનથી અગળી કીધીરે,
 ભરજોબનમાં થઈ હું ભામા શામળે સોધ ન લીધીરે શાવાંકે ૧
 ગમે નહીં મને ગોકુળીઆમાં હરિની વાટડી જોતીરે,
 જુહની વેદના જાગી તનમાં સાળુડે આંસુ લોતીરે જાવાંકે ૨
 વંદાવનમાં રાસ રમાડી શામળે સુખડુ દીધુરે,
 હવે વીસારી જુજ વિનતાને કંઈયુ હધડુ કીધુરે. શાવાંકે ૩
 માત પીતા કહે વજગણુ વજગણુ હું મારી મત જાણુરે,
 દુરીજન મુકો જોશે બાળે પણ મનમાં નવ લાવુરે. ૪
 ધણુ ધણુ ગીરધારી આવો વીયોગ રાજો વહાણરે,
 જુજ વિનતાને રાસ રમાડો ગોવરધનના લાલો. ૫

ગરબી ૮૩

સાંભળોરે મારી સગી નણુદીના વિર એરામ. ગીતનો.
 આલોરે મારી સરખીને સહીયર, જુમનાંમાં જાધએરે આપણુ ઝીલવારે લોલ
 આજે રાડો દશરાકેશ દિન રમીએ ગરબે ગાધ મન રીઝાવવારે મોલ ૧
 પેહેપાંછે કંઈ આભૂષણ અપાર સરખીને સહીયેરે આલી સાથમાંરે લોલ
 જમજમ વાળે જાંઝરનો જમકાર કોરીશી માટલીઓ લીધી હાથમાંરે લોલ ૨
 આવ્યાંછે સેઃ જુમનાંકેરે તિર આભૂષણુ ઉતારી પાળે મેલીમાંરે લોલ
 સરવે સખીઓ તાળી લેતાં હાથ જુમનાંમાં ઝીલીને સરવે મગન થયાંરે લોલ
 એવામાં ત્યાં આવ્યા નંદકિશોર વસ્ત્ર સૌ હરીને વિહલ કદમ ચક્રવારે લોલ
 ગોપીને થઈ વસ્ત્ર મયાની જાણુ બાવરીધધને તે લાગી ખેળવારે લોલ ૪
 હરિએ કીધો વાંસલડીનો સાદ જોપીઓ જોધને લજ્જા પામીયોરે લોલ
 આપો આપો કામણુમાળા દાન અમો સરવે આવી મુરતક નમાવીએરેલોલ

કાનો બોલ્યા કરીને કીલકાર નારીઓ નીકળીને આવે. પારણેરે લોલ
તોલુ તમને આપું સહુ સણુગાર છોકરડાં હીદાણુ સુતાં પારણેરે લોલ ૬
કાનાં તુજને નિલેજને શીલાજ કપટની વાતો તે અહીં ના કીજીએરે લોલ,
જઈને કરશુ જશોદાજીને જણુ માટેરે મોહનજી મનમાં ખીજીએરે લોલ ૭
અલમૈલાજી માનો હમારી વાત સાસુડી અમારાં ઝાઝુ ખીજશેરે લોલ,
બોલ્યા કાનો કહુજી તુજને નાર સાસુડી ખીજશેતો માફ શુજશેરે લોલ, ૮
માટે નારી લીધાની હાય ગર્જ બાહરેરે નીકળીને બોલજ કીજીએરે લોલ
મોહનમારા અમે વહુવાડ નાર સમજીને શીખામણુ માની લીજીએરે લોલ ૯
આજે રૂડો દશરા કેરો દીન ગરબેરે ગાવાનુ મનજે અતીથણુરે લોલ,
માટે મોહન આપેતો શણુગાર પરણ્યો પીટયો નામ વચોવે આપણુરે લોલ ૧૦
કહે શામળીઓ સાંભળ વૃજનીનાર નીકળીને બાહરેરે જાઉં ગામમારે લોલ,
આઠલા દીવસ ચોરી જતી દાણુ આજેતું આજાએ મારા દાવમારે લોલ ૧૧
કરને તારા કંશરાયને જણુ કંશરાયશું કરશે તાડો મુજનેરે લોલ,
દાવમાં આવીજે નાર કમાર ગોકુળમાં રહે જાઉં અહીં તુજનેરે લોલ ૧૨
નારી બોલી જોડીને હાય અલવજી અમણુરે કાધ નાર કોરેરે લોલ,
હાય જોડીને કરગરીએ માદારાજ અમરે માલુરે ગોવત સાંભરે, લોલ ૧૩
મોહને નવ માન્યું કહેતુ કંઈ નીકળીને બાહરેરે સધળી નારીઓરે લોલ,
લજ્જાવાળી થઈજે સહીયર સાય ગોવરધનના નાય હસીલે તાળીઓરે લોલ ૧૪

ગરબી ૮૪

- મોહન મુકીલો, મહીની મુકી મારી,
લેલા શું ધાવજો ગુણવંતા ગિરધારી. ૧
- છેડા નવ ઝાલો વિઠલજી હું વાર,
અમોતો અલમૈલા વાલમજી વહુઆર. ૨
- જણે વાતલડી સાસુ મારી લડશે,
કહુશું કેશવજી નણુદી મુજને નડશે. ૩
- પ્રીતમ પતળીઆ પરણ્યો મારો પાપી,
જઈને કહે દાહ કાળજી કાટે કાપી. ૪
- માટે મોહનજી મુદ્રો મુંજને વાવ,
અમણ્યા શું ધાવજો નેદાજીના વાલા. ૫

કરગરી કહુંહુરે તમને અંતરજામી
 મળશું કોઇ દહાડે ગોવરધનના સ્વામી. ૬
 જાને હોમાળા છળની વાતો જાણી,
 કુંતો ખીજુરે નહીં એ રાધારાણી ૧
 કહુંહુરે સાચુરે કરશે નહીં કંઈ ચાજો
 નહીતો મોહનરે ખાશે મુખથી ગાજો. ૨
 નાંખશે હાથરે હેચા હપર વાલા,
 તોતો ત્રીકમરે તુટશે મોહન માલા. ૩
 છોડો છોડોરે ફાટે સાળુ મારો,
 તું કહેવાયોરે કાના કામજુ ગાજો. ૪
 આધા રહેજોરે ચોળીની કસ ટુટે,
 મસ્તાક કરતારે મહીની મામર કુટે, ૫
 માટે કહુંહુરે તમને હુંશીર નામી,
 મુકા મારગરે ગોવરધનના સ્વામી ૬

ગરબી ૮૫

રાતલડી કોની સંજે જગ્યા. એ રામ.

કામજુમાળા કાને કામજુ મને કીધું, માર ચિતકુ ચોરીને લીધુ કામજુ
 કરે રૂઠાં લટકાં નંદનો લાલે, હશી હશી હેત કરે મુને વાલો,
 જોલાવ છે રાધિકા કહીને રૂપાજો. કામજુમાળા ૧
 વળી આવે મુજ ધરમાં વનમાળી, વળડે રશીઆ વાંસવડી રૂપાળી,
 લાગી મને તેથી ત્રીકમજુશું તાળી. કામજુ ૨
 જાનું મુજ માતથી ગોરસ પાતી મેસારીને મતરૂં, ગવરાતી,
 જોઇ જદુવિસે હરે મુજ છાતી. કામજુ ૩
 હરિ વીજુ ગમે નહીં પળ મુને. કહુંહુરે સ્નેહ તણી ગત તુને.
 જાણુ રાખુ રદયની હપર પ્રભુને કામજુ ૪
 જાહો જળ બરવા બૂદર સંગાય ગમે નહીં સેખીઆ તણા મુને સાથ,
 એવી કરી ગાંડી ગોવરધન નાયે. કામજુ ૫

ગરબી ૮૬

રામ હપર નો.

મોહનજીએ મોહની કાધી મુજને હવે શું કરે પુણ્યું તુજને મોહનજી
ગાંડી યધ ગોવિંદની સંગ જતાં કરે લોક વાત બહુ સરખાતાં,
સાસુરીયાંતો અવગણુ મારા ગાનાં, મોહન ૧
જૂલી હતો જ્ઞાન આતનનું ભારી વસ્યો મન માંહે ગોવિંદ ગીરધારી
જાણે વાગી કાળજે કરારી. મોહન ૨
દોવા જજી ગાય દાંણી ભુલી જાતી મુકાંદઇ આંચળ શીંગડાં સાતી,
ગોતર-છેડી ગાયને ધજા ખવરાતી, મોહન ૩
સાળુ સાટે ધોળુડું ઘોલીયું આડું પક્ષંગ મુકીયા પાયરણે નેધ પોટું
પીળુ સોનુ દેખાય જાણે લોહું. મોહન ૪
એવું ચિત દુટક્યુ છે બેની માફ પતિ પરણ્યા પર નજર નધારે,
ગોવરધનના સ્વામીનું સુખ લાગે સાફ મોહન ૫

ગરબી ૮૭

આવજો આવજો જીમતાં ઘાટ ત્યાં મળશું. એ રાગ:
હુંજો કહું છું ગીરધરલાલ નવ અડશે. ૮૬.
હુંજો કહું છું શરણે રહું છું દુખડાં સહું છું,
ગીરધરલાલ નવ અડશે.
નિત નિત ઉડી તમે અબળા રોકાઈ,
વળી કોઇનો છીનવી લ્યોછો માલ. ગીરધર ૧
મસ્તાને યધ વળી મારગ બેસેરે,
કરે છે નાસીને બેહાલ. ગીરધર ૨
માટ ભાગીને વળી માંખણ ખાતોરે,
કોઇના તોડે છે હેડા કરા હાર. ગીરધર ૩
પણુહું સામળીઆ નહી સાંખવાનીરે
ગોવરધનના સ્વામીજી ખાશે ગાળ. ગીરધર ૪

ગરબી ૮૮

અળગો રહેજો અલબેલ, નહી સાંખુ.
અળગો રહેજો મળી લેજો રક્ષે રહેજો,
અલબેલ. નહી સાંખુ.
નજર કરોછો પણ અહી નહી ચરશેરે,

આમ જમીને શાનો મેળ.	અલખેલ	નહી	૧
મુકો મોહન મારો પાલવ ફાટેરે,			
જાણ્યો છેઆળો તું હકેલ,	અલખેલ	નહી	૨
કપ્પ ભરીછે તારી આંખડી કાનારે			
પણ તુછે ચપોને કુંતો કેળ	અલખેલ	નહી	૩
ગોવરધનના નાથકું કહુકુંરે,			
મહીની મદુકી મારી મેલ.	અલખેલ	નહી	૪

ગરબી ૮૯

જાઓ જાઓ નંદના લાલ, નિર્લેજ તમે			
જાઓ જાઓ, શીઠ બોલાવો, મેણો ખાઓ,			
નંદલાલ,	નિર્લેજ તમે		૨૬.
લાલ મુકી તમે સરજ જનનીરે,			
તારી સંગમાં નથી કંઈ માલ.	નંદલાલ		૧
સાસુ સાંભળતાં તમે શીઠને બોલાવોરે,			
પણ્યેતો કરેછે બેલાલ.	નંદલાલ		૨
પિતડી કરોછો પણ રીત નવ જાણોરે,			
તુતો કરેછે ખોટા ખોટા ખ્યાલ.	નંદલાલ		૩
ગોવરધનના સ્વામી કોઈ દીવસરે,			
ના આપવા પાછતો માલ	નંદલાલ		૪

ગરબી ૯૦

આવો આવો રાધા નાગ, કાંઈ આપુ.			
અવો આવો, મન મોહાવો, લઈએ લાહાવો.			
રાધાનાર.	કાંઈઆપુ		
વાટડી જોઈને કુંતો બેસતો જુમનાંપરરે,			
તારે માટે લાવ્યેતો રૂડો ફાર. રાધા, કાંઈઆપુ			૧
આવ આવ પ્યારી મારી પણ નવ મુકરે,			
તુતો ભાગે મુને દિલદાર, રાધાનાર	કાંઈ		૨
માતાથી જાની કુંતો મુખડી લાવ્યોરે.			
હારે માટે એ જાણુની ફાર.	રાધાનાર		૩

ગોવરધનના સ્વામી હું હું વારોરે,
તું છે મારા હૃદય કેરી હાર.

રાધાનાર

૪

ગરબી ૯૧

ઓય હાયરે પાતીને ધ્રુમકા મચાયા. એ રંગ.
હો રંગ હુંટયો વાલમે મારો વાટમાં,
મને રોકીતી જુમનાં ધાટમાં. એન હો રંગ. ૧૪
વદ્રા વનમાં એટોછે કાન દાણી,
મને જીવજો વ્યાપતી નાણી.
મારે માયેથી સીધી એજો દાણી. એન, હોરંગ
હુંતો નાણીતીને જડુવિર ડાહયો,
મારૂં રૂપ દેખીને લલચાયો,
મને વચન આપીને કાન વાહયો, એન, હોરંગ ૨
વળી મુજ સંગે પ્રિતડી નેડી,
ચોળી રાણીને કસ મારી તોડી,
શીશ ગુંથેલી લટ વછોડી, એન, હોરંગ ૩
કહું ગરીને શીર નામી, મને મુરો હવે અંતરનમી,
તમે ગોવરધનના સ્વામી. એન, હોરંગ. ૪

ગરબી ૯૨

રાગ હપર પ્રેમાણે.

હો ગુણવંતા ગોવિંદ ગાળ ખાશો,
મુજસમે કાલા નવ થાશો લાલ. હો ગુણ
મુઠો ખેડો સાળુ મારો ફાટે,
લોક જીવે વંદાવન વાટે,
થાય ઝગડો આ જુમના ધાટે લાલ. હો ગુણવં. ૧
સડુ નારી તણી મત નાણે,
રોજ રાધાના ચુંદડી તાણી,
તુતો આપને આપ વખાણે લાલ. હો ગુણવતા. ૨
નહી આપુ હું દાણુ તુને વાલા,
ધારયુ હોમતે કર નંદલાલા,

છાકેલાછો છેલ ગોપાલા લાલ. હો ગુણવંતા. ૩
 કરો નકટ નેનના ચાળા, રહો વેગળા કાનજી કાળા,
 મુકો મોહન દુટશે માળા લાલ. હો ગુણવંતા. ૪
 અમે કહીશું જશોદાને જધને,
 સહુ ગામ રથું છે ગભરાધને,
 તારા ત્રાસથી રહ્યા અકળાધને લાલ. હો ગુણ. ૬
 રહો વેગળા ચિઠલ વાત કહું છું,
 વેળા વીતી ખોટ હું તો થઉં છું,
 મહી વેચવા મથુરામાં જઉં છું. લાલ. હો ગુણ. ૭
 ગમ્મ સંગની સાહેલી સહુ મારી,
 કહે સાસુને જધને તે નારી,
 યાશે ફજેતી મારી તમારી લાલ. હો ગુણવંત. ૭
 મને ખીક ઘણીછે દુરીજનની,
 પરણ્યો લાટ જીવે વદ્ધવનની
 શીખ સાંભળે આ ગોવરધનની. લાલ. હો ગુણ. ૮

ભાગ ૧લો સમાપ્ત.

ભાગ બીજો.

પદ ૧

સાધુકી સંગત પાઘ જસને સાધુકી સંગત પાઘ.
બહુતહે ઉસકી કમાઈ જસને સાધુકી સંગત પાઘ. ટેક.
સાધુકી સંગે એકુંઠ જાવે હરિકા નામ સુનાઈ,
માતાકા બચને ગોપીચંદરાન અંગે બહુત લગાઈ જસને
જાલંધરકા સંગ ક્રીયા જપ અંમર કાયા બનાઈ,
ભર્તરી રાનએ જોગ લીયો જપ સોલસે રાની તળાઈ જસને ૨
ધ્રુવજીએ ત્યાગી અપની એકુ બનમે અસગ જગાઈ,
બાળનશા બાદશાહને ઊંઘી રાજ વરી ફકીરાઈ. જસને ૩
ધના બક્ત રોહીદાસ ઓ સખને સંતકી સંગ મીલાઈ.
ગોવરધન કહે સંત બનો સખ દેખોએ મીરાંબાઈ. જસને ૪

પદ ૨

અવસર અમુલખ જાવે મુરખ આ અવસર અમુલખ જાવે,
પાછળ બહુત પસ્તાવે મુરખ આ અવસર અમુલખ જાવે.
આ અવસર દેવનકુ દુલ્હન સોતુ વૃથા ગુમાવે,
માત પિતા બંધુ સુત બૈરી નીજ નીજ સ્વારથ ગાવે. મુરખ ૧
આજ પંપાળ કરાવે દારી હરિકા ભજન બૂલાવે,
સગા સરવ હે દુસ્મન અપના હેત બહુત દેખાવે. મુરખ ૨
બલ સંહારણુ ભજન હરિકા ઓ સખ દુઃખ છોડાવે,
બૂલે ગાળે સમરણુ ઉનકા નકંદે કુંડ બુકાવે. મુરખ ૩
જમાઈકર આવેગા દોડી લોહ જાગર લગાવે.
ગોવરધન કહે સત ગરશેબે ઓહે પ્રાણી સુખ પાવે. મુરખ ૪

પદ ૩

જનમધરી કયા કમાયો દીવાના જનમધરી કયા કમાયો,
 ફેમટ ફેરોખાયો દીવાના જનમધરી કયા કમાયો. ૧
 જીવતિકી સંગે જીમતી મીલાઈ મોહમેં પ્રુખ ખીલાયો,
 હરિજન સંગે હેત ન હોતે પાપસે પેટ બરાયો. દીવાના ૨
 પ્રજુકા નામ જપે નહી કૌ દીન હીરાસો હાયે ગુમાયો,
 મુખા મનુખકા જનમદીયા જળ જીતકી આજી હરાયો. દી. ૨
 બેર રમેગા શુ સમકી સંગે રાવન ઠેઠે પહુચાયો,
 આકુખ સરવ ગુમાયો વયા તુને અંતે બહુ પરતાયો. દી. ૩
 કાન કતાંત દીસનહે યમ દૂત મારસે ઝીક બમાયો,
 ગોવરધન કહે સમ બજો ખીન નકકે કુંડ ઝુકાયો. દીવા. ૪

પદ ૪

નિયંતા નાથરે તનેનમી નમી કર પ્રજામ.	ગોરામ
સમરીલે રામને તારી કાયાનોસો વિશ્વાસ,	૧૬૪
જુલ્યો બમે કેમ બવમાં રખડો,	
તેથી અંતે યશેરે વીન'શ.	સમરશે ૧
ક નપટ કરવું કદાપી,	
નવ રાખવી ખીજની આશ	સમરશે ૨
એક હરિનો આશરો મોટો,	
ખીજે નહી આવે અંતે પાસ.	સમરશે ૩
આશરો લીધો પ્રહલાદે ભારે	
હરિએ સ્થંભમાં પૂર્યો વાસ.	સમરશે ૪
પાંડવ પાંચે દહનયતા તા,	
દોડીને આવ્યા ત્યાં અતીનાશ,	સમરશે ૫
પંચાળીનાં જ્યારે પટકુળ તાંણ્યાં,	
આવી શહજ અંબર દીધી આશ.	સમરશે ૬
મંગા નહે અહલ્યા શસ્ત્રા યજ્ઞને,	
આશથી પામી વૈકુંઠ વાસ.	સમરશે ૭
ત્રેમ સહુનાં હરજ સરીયાં,	
હરિ સરશે હે ગોવરધન દસ.	સમરશે ૮

પદ ૫

નાથ કેસે ગજકો બંધ ઊરાયો. એરાગ
નાથ મુઝે તેરા ભરાંસા ભારી.
બુઝહે ખત્રક ખુવારી. નાથ મુઝે તેરા. ૩૬
કુટુંબ કમીસા સખહે કચ્ચા સચ્ચાહે ધનુષ્ય ધારી.
એકો રામકા સમરન કરલે હેઉનકી બલહારી. નાથ. ૧
પથ્થર ડાલે પંતીકી ઉપર અઠાર પદમ ઉતારી,
રાવણુ સરખા રનમેં રોલા પલમેં લંક ઉડારી. નાથ ૨
સુરપનખાકે કન કટાયા એર તાડીકા સંહારી,
બનમેં બોરલીયા સવરીકા એહે રામ ગીરધારી. નાથ. ૩
ભક્તા ધીન ભગવંત સદાતુમ પ્રગટ બપે અવતારી,
હરીજન ખાતર આયે ખલકમેં ઢાટી રાક્ષસ મારી. નાથ. ૪
નરશીહકો ધર શ્રાધ કીયો સત સાતકી હુડી સીકારી,
ધના ભક્ત કો ખેત બખાયો બીના હલ હથીયારી. નાથ. ૫
બોડાણુકે ખાતર હરિ તુમે દારિકા પુરી બીસારી,
ગોવરધનહે દાસ તુમેરો શરણુ રહેગો તુમારી. નાથ ૬

પદ ૬

તેરો તનહે પાની પરપોટો.
ખેલ મચાયોહે ખોટો. તેરાતનહે
કાયાકી બાગતો કારમી દીસે જણે હજારી જોટો,
વાર ન હોતે વણસતાંયારો જમરા લગાવે સોટો. તે ૧
દુનીઆમે હરિ નામ બડાહે ભુખે કુદેના રોટો.
ખેલવો માયામે ખાંડાંકી ધારે વજર કહોટો. તે ૨
ખારીકી પ્રીત લગાવે પરસેં એ રોગ સખસેં મોટો,
કુખ્યા કંઠ દુનીઆમે ચારો કેણુ બડો કાણુ ઊંટો. તે ૩
કોરવ કુજ નીકંદન કીયો સત કૈયાકો જોટો,
રાવન પલમેં માંદીઓ દેખો નારીકા ખ્યાલહે ખોટો. તે ૪
રાખો સુરત સખ હરિકી સંગે રાધા કૃષ્ણકો જોટો,
ગોવરધન કહે હરિકા ભજનસેં કાન હોવેગા જોટો. તે ૫

પદ ૭

અપરાધ ક્ષમા કર મારો એ રાગ.

પ્રભુ કું શરણે આવ્યો છું તમારી,

પ્રભુ કું શરણે આવ્યો છું તમારી, પ્રભુ રેક.

કર અપરાધ ક્ષમા કરિ મારો હૃદયું દુર વિકારી,
 પ્રાપે ભરાયો પિંડ પ્રભુ આ ક્યાં જાઉં દુઃખ પોદારી. પ્રભુ ૧
 સંત સમાગમ કીધીન સાચી નમાયા ચુલુ ગીરધારી,
 નવ કીધું મં પુન્ય પરમારથ શીગતિ અંતે ઘનારી પ્રભુ ૨
 આપામાં મંડોયો છું મોહત બચીયો જગમાં બારી,
 કુદૃષ્ટ કબીલામાં મગ્ન રહ્યો છું મોહો પર ધનનારી પ્રભુ ૩
 દોશ સામુગ્ને જ્યેષ્ઠ દયાળુ નથી નીકળવાની બારી,
 શ્રાવરધન કું દાસ તમારો એટલી અરજ છે મારી. પ્રભુ ૪

પદ ૮

રાગ કાશી.

કાળ માથે ફરતોરે આવરદા એહો કરે,
 નથી જાણું રેહેવું માર તાર મીઠ્યા કરે. રેક.
 બાળ પણ ખેલ્યામાં ખોયું જોગનમાં મદ કામ,
 ખન પ્રાપ્તિ અર્થે અથડાતો નજાયા મુખે શીરામ,
 માખ ધુતી ધનનેરે લેવા અંતિ પ્યાર ધરે. કાળમાથે ૧
 તું જાણેજી જીવું જાણું પણ નથી પગ વીશ્વાસ,
 આજ કાલમાં વાયદો આવ્યો વાટપ જીવેજી યમદાસ,
 વાર નથી તોપણુરે કેમ મન નવ ડરે. કાળમાથે ૨
 ભંડાર ભરીને શું કરશેતું નખાણું ખરચું નહાય,
 કોડી નહીં આવે કામમાં તારે અંતકાળે સંગાય,
 પકડયો કે પકડશેરે માથે કાળ ચક્ર ફરે. કાળમાથે ૩
 વેર ક્યું કેમ વિપ્રેતી સાથે નશેવ્યા સંતને સાર,
 નિશ્ચિત ધર્મ ભક્તિ નવ કીધી, યારો નકં અધિકાર,
 ચોરાશીનું લારરે મારી કેમ માથે ધરે. કાળમાથે ૪
 માન કણુ મુરખ મત મેલી મુઠરી છોડી ભગ શામ,

ગોવરધન કહે હરી શરણે થઈ જશો અબીગણ ધામ,
હરિનીજી ખોડું નહીં કંઈ અર્થ સર. કાળમાથે ૫

પદ ૯

રાગ ઉપર પ્રમાણે

અવસર રૂડો આગ્યોરે દેવે કીધી પુણ્ય કયા,
પાપીને પરહરવારે પુણ્ય પ્રગટ થયા. પ્રભૂ ૮૬
જગત પ્રસિદ્ધ છે વાલ હરિની તે કેમ વિસરી જાય,
મશાતા માં મન પ્રોવે પ્રાણી જીગજીવનના જપાય,
જપમાં જન ઝાઝારે ત્રણા છોડી તારી મયા. અવસર
જો ભૂલ્યો ભવમાં હરિ ભક્તિ તો ગુમાયો રૂડો દેહ.
અંત કાળે સેવા જમ આવે તેમાં નહીં સ.દેહ,
માયાને અંધારે બહુ જત અથડાયા. અવસર ૨
માયાએ સરદાર સરવર્ગ મોહ લાલચે સંગ
કામ ક્રોધ જીને હુપદ કરે ભજનનો ભંગ,
સંગેછે સંગીરે માટે નવ જશો વણા અવસર ૩
નાશનું નાણું નવ સંધરતોં નીરભે ધરજો નામ,
અવસર આવોં નહીં મળે તુજને કરજો કોટી કામ,
રામ નામ સમરરે ભક્ત ધણા અવિચળ થયા. અવસર ૪
જાન જો જીગ વહી જશે અજ્ઞાન રૂપી અંધકાર,
જ્ઞાન રૂપી દિપક સજગાવી એખળ ધર્મ કુમાર,
ગોવરધન કહેછે રે એમ સહુ કહી ગયા. અવસર ૫

પદ ૧૦

કળ સમરોગે રાગ અળ તુમ કળ સમરોગે રામ,
ભૂલ ગયે શીતા સ્યામ અળ તુમ કળ સમરોગે રામ,
બાલાપના ગમતમે ગુમાયા જોખનમાં મદ કામ,
નાત જાત ઓર કુટુંબ કબીલા બડા નીકાલા નામ અળ ૧
ધાર્ધ ધૃતી સળ ખેલ ખસકમે લાણુ મીલાયા દામ,
પ્રારીક પાઉ ખીસારે નપ્યારે જીળ બનાયા કામ. અળ ૨
અર્વ સર્વસે બહુત કીયોહ નીચહે તુમસે તમામ,
ખાણ ખેલસે જોખન ગુમાયા સોળા ફવા મીરીશમ અળ ૩

પરપંચકી પટલાઇ કરતહે પુરા નીકાલા નામ,
ગોવરધન કહે સુનો સખ બાઇઓ રાખો હરીસેં હામ અખ ૪

પદ ૧૧

જે કાઈ પ્રેમી અંશ અવતરે પ્રેમરસ તેના ઉરમાં હરે.
હરિ સમરણના કર મુરખતેં હરિ સમરણ ના કર્યું
પાપે પેટજ ભર્યું મુરખતેં હરી સમરણ ના કર્યું
માયામાં મંડાણો પ્રાણી પરવીત જાણી હર્યું
ગાયા નહી તેં ગુણ ગોવીંદના કુકર્મે તન ભર્યું મુરખ ૧
ધન મેળવવા ધાતો હીંડે કુડ કપટ આહર્યું
સંત સમાગમ કીધીન સાચી મન કાંથી ના ડર્યું મુરખ ૨
આ સંસારે જન્મ પામીને સારથક કંઈ ના કર્યું
રામ નામ ના જપ્યા કદાપી કારજ કંઈ ના સર્યું મુરખ ૩
આ આયુષ્ય તેં વ્રથા ગુમાયો સુકત ના સંધર્યું,
ગોવરધન કહે જમપુરમાં જઈ ભોગવ તારં કર્યું. સુર. ૪

પદ ૧૨

પરીક્ષણ બજે જન જેહરે તેહ જગમાં જીવ્યો.
કુખે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કીરતારે તેહ કુળમાં દીવો. તેહ
એવિણ સરવે દુખછેરે સુખીયું શ્રીહરીનું નામ,
નામ નમણ્યું તેરે અભાગી, ભાગી લજે શીતારામરે. તેહ ૧
મુરખ મમતમાં માહાલશેરે તે સહુ આજ પંપાળ,
પછી પસ્તાશો પ્રાણીઆરે માટે ગાજે ગોપાળરે, તેહ ૨
કુટુંબ કમીલો કામ નઆવે પુત્ર અને પરીતાર,
મુકી હવેલીને આલવુરે લાગે મુમદળ મારરે. તેહ ૩
હચી હમારત છાજતીરે અખુદ રીઠ અપાર,
તે છોડી જાવુંજે ભાઈ પલકમાં અંગ થશે અંગારરે. તેહ ૪
મોટા પણ મરી અમારે રંક અને વળી રાવ,
જાય તેહ જવાનું સરવે કાળ સરવને. ખાવરે તેહ ૫
એવું જાણી હરીજે બળ્યોરે તે તો કમયો રાક,
ગોવરધન કહે બુદ્ધો પ્રાણી ફેરો ખાધો ફેકરે. તેહ ૬

પદ ૧૩ મું

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

અવસર અમુલખ ગયો મુરખ આ અવસર અમુલખ ગયો.
પણ હરિભક્ત ના થયો મુરખ આ અવસર અમુલખ ગયો.
બાળપણું ખેલ્યામાં ખોયું જોયન મદનો ભયો,
કુટુંબ કપીસો પુત્ર પ્રમદા તે જોઈને જીવ ઈયો મુરખ. ૧
તાકે પરધનને પરનારી સંતોષે ના રહયો,
એમ કરતાં બુદ્ધાપણુ આવ્યું જરૂર જોયન વહયો. મુ. ૨
કાય-ચન્દર કંપે પ્રાણી મમતામાં મન રહયો,
નવ માને અગ્નાકો તો પણ રામ મુખેના લહયો. મુરખ ૩
નાત ભતમાં નામજ કાઢ્યું મનથી મોટો થયો,
ગોવરધન કહે એવો જીવતે જમપુરમાં જઈ રહયો. મુરખ ૪

પદ ૧૪ મું

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

જમને હાથે જડે મુરખતું જમને હાથે જડે,
તારાં મોટાં પાપને વડે, મુરખતું જમને હાથે જડે.
માલ ખખના રેહેશે સર્વે અંતેતુ રંડવડે,
હરિ નામનો હીરો કુદી કેમ પથ્થરમુ પડે
નથી કંઈ સુકત તુજપાસે આગળજઈને અડે,
ધોરકર્મની શીક્ષા થાતાં લાંબેરાગે રડે. મુરખ ૨
ચીત્ર વીચીત્રો પાતું જોઈ કહે કુબી પાકમાં પડે,
પાપી પ્રાણી નર્ક કુંડમાં ધણા દીન તું સડે. મુરખ. ૩
તે માટે ચેતો ચિતમાં તો ભક્તિ મારગ જડે,
ગોવરધન કહે હરિસમરણથી નર્ક દુઃખના પડે. મુરખ ૪

પદ ૧૫ મું

રાગ ચંદ્રાવાળા હાંદનો.

પ્રથમ પ્રણામ કરે કૈશવને નમીનમી લાગુ પામ.
ચરણસમીપે વાસ કરાવી, અવીનાશી થાજે સાહામ.
ગાહાય થજે શામળીય મુને, સખ દુખની ચીંતાઉં તુને,

લે મારે અંતરજાની નામ પુણ પ્રિયમ કરે પ્રથુભા
બળે જોવરધનરાય. ૬૬. ૧

જોકો તેવો હું દાસ હું સ્વામી ગ્રહોને મારો હાથ,
દોશ ભરેલો પાપી પ્રાણી ન કીધો સત સંગાય;

ન કીધો સ્ત સંગાયમે સ્વામી, પણ વળગ્યો તમને શીરનામી
કોડભયો કુકર્મી કેવો, દાસ હરિ હું જેવો તેવો. બળેગી. ૨

મેં એળે અવતારજ ખોયે અંત ગતીશી ધારો,
રખાયો હું અખીલ બ્રહ્માન્ડે જન્મ અકારય જશો;

નકં તણ્યા દુખ અપરમ પાર, મેં એળે ખે.યો અવતાર બળે ૩
જોયન મદના જોરથી મેં નમાની કેહની શીખ,

નખોળ્યા સતગુર શેવવા નવ રાખી મેં નાથની ખીક:

ખીક નરાખી કોહની નાથ, મોહન મારો જાલશો હાથ,

ભટક્યો જોમ હરાયું દોર, જોયન મદનું બાજુ જોર. બળે ૪

સુદ કરોને સ્વામી મુજને દેહના ટાળી દોર,

બહુ ન.મી આ દીનની હપર નકરશો કંઈ રોષ;

નવ કરશો કંઈ રોષ દયાળુ, પુણ્ય પ્રભુજો પોતે કૃપાળુ

કીધાં કામ ધણું ગુણુ ગામી, સુદ કરોને મુજને સ્વામી બળે ૫

મચ્છ રૂપ ધરીને મોહન બાળીને લ વ્યા વેદ,

મચ્છાસુરને માર્યો મોટો રાખી ભેદ; ભારે

ભારે રાખી ભેદ સુદરજી, વરાહે પૃથ્વી લાગ્યા હરજી

એવાં કોરીક કામ કરીને મોહન મચ્છારૂપ ધરીને. બળે ૬

સ્થંભ મહીથી પ્રગટ થઇને પીડા પ્રલાદની કાપી,

નરશીહ રૂપ ધરીને પોતે અવી તા પદવી આપી;

અતીચળ પદવી આપી તેને, લાગ્યું તાન ત્રીકમથું જેને

અસુર ત્રણાશી આપે જઇને, સ્થંભ મહીથી પ્રગટ થઇને બળે ૭

માયો રાવણુ રાયને પણ પાણ્ડીમાં બાંધી પાજ

અદાર પદમ ઉતારી રાખ્યો બાંકા પતી મહારાજ;

લંક પતિ માહારાજને રાખ્યો, હરજીત આંચક વત એળ્યો,

દેવને શીરથી ભાર ઉતાર્યો, પામ બાંધી રાવણુને માર્યો. બળે ૮

જન્મ અકારય જશે મારો એરાણીમાં કપારે આપે વારો

સુખાદુ તાડીશ સુર્પણખા આદી અનેક મહાથા,
 ખરદુખરન્ન સરખા સ્વામી કોટી રાક્ષસ માર્યો;
 કોટી રાક્ષસ માર્યો તમે, મુમુખથી પ્રભુ માર્છ્યે અમે,
 મુસ્તક છેદનકીધુ રાહુ, માર્યો સુર્પણખા મુખાદુ બન્ને ૯
 કોટી ભક્તના કારજ કરીઆં ચનવન ફરીને નાથ,
 હ્રસ્તા પુણ્ડરી રૂક્ષીજનની મોતાને લઈ સંભાથ;
 લઈ સંગાથે જનકની બાળો, મુની શરણગની પીડાટાળી
 સવરીનાં ઉચ્છિષ્ટ ભોરજધરીયાં, કોટી ભક્તનાં કારજકરીયાં ભ. ૧૦
 મોહનીરૂપ કરીને માધવ દેવનું દુખડું કાપ્યું,
 અમુરને હાજબેદ કરીને સુધાઅમરને આપ્યું;
 સુધા અમરને આપ્યુ સ્વામી, બ્રહ્મણરૂપ ધર્યું બહુ નામી,
 બળીતી પાસે જાયક થઈને માધવ મોહની રૂપ ધરીને. બન્ને ૧૧
 સતી અહલ્યાનો આપજ ટાળ્યો પુરણકીધુકામ.
 વીલીશણ સુગ્રીવને આપ્યુ રાજ સદા અભીધામ,
 રાજસદા અભી ધામજ આપ્યુ જન્મ મરણ હનુમંતનું કાપ્યું
 ભક્ત રૂડો ભગવંતે ભાળ્યો, સતિ અહલ્યાનો આપજ ટાળ્યો. ૧
 પાંડવનો રથ હાંક્યો પોતે કુંતાની કાઢી સહાય.
 બીજમપીતાનું બોલ્યું પાળ્યું માર્યો જરાસંધરાય;
 માર્યો દુષ્ટ જરાસંધરાજ, વળી હણીયા કૌરવ મહારાજ,
 અભીમન્યુ મરાયો જોતે, પાંડવનો રથ હાંક્યો પોતે. બન્ને.
 શહજ અખરસભામાં પુરી ક્રુપતિની રાખી સાજ,
 બગતા રાખ્યા બળીઆને ઉગાર્યા પાંડવ રાજ,
 ઉગાર્યા પાંડવરાજ શ્રીહરજ બાળ જન્મા જન્મ ઘેર વીદુરજ,
 રામને ઘેર થયારે હજુરી, શહજ અખર સભામાં પુરી બન્ને ૧
 તાતુ તેલ તમે શીતળ કીધુ સુધનવાને સાથ
 દીન દયાળુના કૃત્યની ગણતી કરવા નચાલે માથ;
 નચાલે મોહન માથ તમથી, એમ લખે સહુ શાસ્ત્ર અગમથી,
 પ્યાસો ઝેર મીરાંનું પીધુ, તાતુ તેલ તમે શીતળ કીધુ બન્ને ૧૨
 વળી શણો ન્યારે મારવા આપ્યો મીરાંને તેણી વાર,
 ફરણા કરીને કેશવરાયે ફેખાડી મીરાં બેચાર

દેખાડી મીરાં ખેચાર તેડાણે, રાણો સમજ્યોછે વશીકરણુ જાણે,
 એમ ભક્તની વારે ધાયો, વળી રાણો જ્યારે મારવા આવ્યો બળે ૧૬
 માંડળીકે જ્યારે મેહતાને ઘેરો હાર લેવા નીરધાર,
 દીન હયાણુ દોડતા આવી કંઠે આરોગ્યે હાર;
 કંઠે આરોગ્યે હાર એકાણે, ભક્તજનો વીણુ કોઈન બાળે,
 ધન્ય ધન્ય કહી સૌકા ત્યારે, માંડળીકે ઘેરો મેહતાને ત્યારે બળે ૧૭
 કુવરખાઇનો વીવાહ કીધો મોશાણુ બહી ભાત,
 હુની શીકારી સાતસે દામની શ્રાદ્ધ કર્યું સાક્ષાત,
 શ્રાદ્ધ કર્યું સાક્ષાત એજણો એવાં કોટીક કામ પ્રમાણે,
 વળતો મેહતાને વૈકુંઠ લીધો, કુવરખાઇનો વીવાહ કીધો બળે ૧૮
 ધના ભક્તનુ ખેત વવાયું તુંખીમાં નીપન્યુ અમ,
 વેળુ વાવ્યાથી ઘડ ધયા એવા પ્રભુ તનેછે ધન્ય;
 ધન્ય પ્રેભુને નામ ધર્યુંછે, લાલા ભક્તનુ કામ કર્યુંછે,
 જળ તણુ ધૃતતે નીપજવ્યું ધના ભક્તનુ ખેત વવાયું બળે ૧૯
 ખોડાણુને ખાતર પ્રભુતમે ધામને ત્યાગજ કીધું,
 રોલીદાસને સંદેસે સ્વામીજી શ્રીફળ લીધું;
 સ્વામી લીધુ શ્રીફળ તમે, શું વર્ણન કરીએજ અમે,
 કહું છું કામ ધણાં જાણીને ઘેર ગયા પ્રેભુ ખોડાણુને બળે ૨૦
 એમ કેટલાં ગણાવું રસના તો યાકાગમ,
 નાય તણુ ઉપકારો કહેતાં અંતર ટાઢુ યાય;
 અંતર ટાઢુ યાયછે માર નામ જપી જીવણુજી તમારે;
 દીનદાસ શરણાં ગત થાવું, એમ કેટલાં કામ ગણાવું.
 એવા દાસમાં મુજને સ્વામી ગણશે એક વીશેરા,
 મેહેર ધશે જો મોહન તારી નહી પામુ દુખ લવલેશ.
 નહી પામુ દુખ લવલેશજ કુંતો જો ઘયો સંતુષ્ટ મોહન તુંતો;
 રાખજો શરણાંગત ને પાસ ગણજો મુજને એવો દાસ બળે. ૨૨
 બંધનમાં પડ્યો આપજી નૃથી તમ વીણુ એક ઉપાય,
 કૃપાદંડી ધારો આપની ત્યારે જન્મ મરણુ દુખ જામ,
 જન્મ મરણુ દુખ જાશે મારાં જો રીવુંકું ચરણુ તમ રાં,
 દુખ કરીયામાં બહુ દીનરડ્યો, આપજી કુંબધનમાં પડ્યો. બ.

પાપી અગ્નિની પ્રાણી હું કરજો કેશવ સહાય,
 આશરો એકજો અવીનાશીનો અવર નથી ઉપાય,
 અવર નથી ઉપાયજી મારો પદ્મો પકડી રહ્યો તમારો,
 તમ વીણ મુજમાં યુદ્ધિ શાની, પાપીહું પ્રાણી અગ્નિની બ. ૨૪
 સત ધર્મ કાર્ય કરે નહીં સ્વામી પુન્ય ધર્મ નવ જાણ્યું
 હરી કથા પર હેત નરાયણ મીથ્યા માયા વખાણ્યું,
 મીથ્યા માયા વખાણ્યું જગની સામગ્રી નકીલી સ્વરગની,
 અંધારજો દેખુ જ્યાંઈ સત ધર્મ કાર્ય કરે નહીં કાંઈ બળે ૨૫
 ભક્ત વેલ મેં ગાધ બાવે પદ્મતાં પાપજી જાશે,
 અપાર ગુણ ગોવિંદના ગાતાં નીમળ કાયા ધારે;
 નીમળ કાયા ધારે ભજતાં, મીથ્યા માયા જગની તજતાં,
 વેમાન કેરી આવે વધાઈ, ભક્ત વેલમેં બાવે ગાધ બળે ૨૬
 ગોવરધનહું દાસહું સ્વામી લસુદ્રા મુજ ઠામ,
 કપડવણજ ને ડાકોર વચ્ચે છે આ નાતુ ગામ,
 છે આ નાતુ ગામ રસીકુ, શોમેશ્વર માહાદેવતું દેહેર.
 રામક્ષેત્ર છે ગામની પાસ કહુહું હું ગોવરધન દાસ બળે ૨૭

રાગ કેદારો પ્રભાતિ. પદ. ૧ હુ

પ્રભાતના પોરમાં ઉઠે આજસ તજી રાય રણજોડને નાથ કનણી.
 સ્મરણ કર શુદ્ધ મન રાખી પરીબ્રહ્મમાં પાર નહીં આવે તેવિણ પ્રા. ૧
 માશ તાશ સહુ મીથ્યાતો જાણજો માણજો કૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ સાચા,
 શેવતાં સર્વ સંકટ છોડાવશે એમ દેખાડતા વેદ વાચા. પ્રભા ૨
 લક્ષ્મ્યોરાશીથી તારશે તુરત એ મારશે દુષ્ટને ખુબ માર,
 અંતકાળે હરિ આવશે એયમાં નંદ જશોમતિના કુમાર. પ્રભા. ૩
 તન મનધન અર્પી રહુ તમકને એટલી આશ છે નાથ મારી,
 દાસ ગોવરધન શરણજો તાહરે ટેક આ વિશ્વમાં સાચી તારી પ્ર. ૪

પ્રભાતી ૨ જી.

નિરખ મન નિરખતું રૂપ ધનશામતું ધારજો મનમાં સૂતિ તેની,
 અશરણ સર્વ પ્રભુ દીન દયાળ છે સર્વ જગમાં ગદી ઝાંચજેની. નિ. ૧
 પદ્મડ પવત પશુ ઝાડ જડ રૂપ સૌ જીવમાયા અને સર્વ પ્રાણી,

હું અને તું વળી શિવે સંતાન સૌ તેના કતારને લેને જાણી. નિ. ૨
 મુઘો આ દેહ જાણુસ તણો ભોગવો આવશે નહીં ફરી લાગ એવો.
 અવરજનમાંતરે અન્યધરી આથડેમાટે સદ્ ભક્તિનોલાભ લેવો. નિ. ૩
 કોટીક વારે પશુ દેહ થયો આપણે લક્ષ્ય ચોરાશીમાં આપ આભા,
 હરિતાણુ જ્ઞાન નવ મેળવ્યુઆથડી ગોવરધનકહે પછીશું કમાયા. નિ. ૪

પ્રભાતિ ૩ જુ

નંદના નંદને જળ મતિ મુહુતું નાથ શરણે રહી કૃષ્ણ ગાવે,
 જનમને મરણની પીક ભાગી જશે યમના દૂત રૂપને નઆવે નંદ. ૧
 મનુષ્યનો દેહઆ મૂલથી નવ મળે લાખ કોટી ભરે દામ કોઇ,
 માટે એદેહને નાશુથા ગાળવો શણું રેહેવું સદા શામ જોઇ. નંદના ૨
 અન્ય વસ્તુ કંઈ કામ આવે નહીં ભોગ સંસારના જુડ જાણો,
 માતને તાત કુટુંબ પરીવારસૌ છેવથા વાત નિશ્ચે પ્રમાણો. નંદ. ૩
 સત્યમાં સત્યછે ધામ શ્રીનાથનું નામ જપતાં સહુ વિદ્ય જાશે,
 ભોગ આઅવસરે ભક્તિ ભૂસી ગયો ગોવરધન કહેપછી મારખાશે નં. ૪

રાગ પરભાત ભૈરવી પદ ૪

ઉઠો ઉઠો અલભેલા મોહન પ્રાતઃ થયો પ્રણુ હાવેરે,
 ગોપ સખા અને ધૃજની નારી ગીત મનોહર ગાવેરે. ઉઠો ૧
 આંગણુએ આપી સહુ બેઠાં દર્શન કરવા માટેરે,
 જુગજીવન પતિ જાણ્યા તમને પ્રિત બાંધી શીર સાટેરે. ઉઠો ૨
 ગાળસ મોડી થાઓ બેઠા જાંખી જોઈએ તમનેરે,
 દર્શન આપી દુખડાં કાપો પાવન કરવા અમનેરે. ઉઠો ૩
 નટવરજીને નરણે નીરખું કહું વિનતિ કર જોડી,
 ગોવરધનના સ્વામી રાખો ચરણ સમીપે દાડીરે. ઉઠો. ૪

પ્રભાતિ પદ પદ ૫ મું

સગપણુ કીધું શામળીઆ મેં તમ સંગાથે સાચુરે,
 છોડીને માયા સંસારી તમ મુખમાં હું રાચુરે. સગપણુ. ૧
 પળ એક પ્રિતમ નેનયકી હું ન કરું તમને ત્યારારે,
 પરમ સનેહી શામળીઆ મુને લાગે પ્રાણુથી પ્યારારે. સગપણુ ૨
 જનમયકી કાયા કષ્ટે પણુ તેને દુર્લભ વાલોરે,

તે રશીઓ મુજ આંગણે આવે નટવર નંદનો લાલોરે. સગ. ૩
જન્મ સફળ થયો જીવન મંગે ભાગ્ય અમારાં ભળીઆરે,
ફાપડાં ભાગ્યાં દેહ થકી પ્રભુ, ગોવરધનના મળીઆરે. સગ. ૪

પરભાતિ પદ ૬

ઉદયથયુ' મુજ ભાગ્ય ઓ બેની મોહનલું મુખ જોયુ'રે,
છેલ છબીલો શરીરો દેખ્યા પ્રાતિક સરવે ખોયુ'રે. ઉદય. ૧
જરકશી વાગે પહેર્યો વિઠલ મુરતક મોળીકું આંધ્યુ'રે,
કાને ગુચ્છ ગુલાબી શોભે મોતી સેરે નાંદ્યુ',
કરખાંચી કોટે છે કંઠી તોરા અધિક ખિરાજોરે,
મુખની શોભા મોહનજીની શક્ષી સરીખા લાજોરે. ઉદય. ૩
૩૫ મનોહર મોહન તાર નખ શીખજો રૂપાળારે,
ગોવરધનને ચરણ સમિપે રાખો મોરલી વાળારે. ઉદય. ૪

પ્રભાતિ પદ ૭ મું

મનકું માન્યું બેની માર અલખેલો જોડ આજોરે,
દુરથકી મને આવતી જાણી સાનકરી મહારાજોરે. મનકું. ૧
તિલક કર્યું કેશવનું વાલે બાલ મહી હું ધારેરે.
નેન તણી ચપળતા જોઈને તનમન બેની વારેરે. મનકું. ૨
ફુલ ગુચ્છશોભા શર ઉપર કુંડળ ઝળકે કાનેરે,
મયુર સરીખા કંઠે પેહરી માળા શ્રી ભગવાનેરે. મનકું. ૩
ઉપરણિ ઓઢી પચરંગી આંખ અતિ અણીયાળીરે,
ગોવરધનકહે એ મૂર્તિ પર વાર વર બલીહારીરે. મનકું. ૪

રાગ રામઝી પરભાતિ પદ ૮

પ્રાત: સમે ઉઠી પાતળા માગે જોજન ભાવે,
આત જશોમતિને કહી પ્રભુ પેટ ખતાવે. પ્રાત:સ. ૧
સંદિર ૩૫ રસાળવું ચરણે ધુધરી વાગે,
ઠંઠણુતો યશોદાકને માવે માંખણુ માગે. પ્રાત:સમે. ૨
લપટાયું દધી ધત મુખ પર માને લાગે છે વાલું,
નહી ખાઉ માતાં ધરવું બોલે કાલુ કાલુ. પ્રાત:સમે. ૩
મૂકતાની માળા કંઠપે ઉર ઉપર ક્રમે,

જોઈ હરશ થાય માતને ગોવરધન મૂખ ચુમે.

પ્રાતઃસમે. ૪

પરભાતિ પદ ૯

નટવરનીગમ્યા નેણથી તેનાં ધન્ય ભાગ્ય કહીએ,
કૃષ્ણ કૃષ્ણ મુખથી જપે તેનું સુંદર લહીએ. નટવર. ૧
જન મંડળની વિનતા સહુ રમીયાં રશીયાની સંગે,
વંદાવનની કુંજમાં નિત નિત નઉતમ રંગે. નટવર. ૨
યાગ જાગ વૃત આદરે નાવે સ્વપ્ને શામળીઓ,
તે પ્રભુ તેની પુંડળકરે બોલી સાંખીને બળીઓ. નટવર. ૩
દુર્લભ મળવા દેવને મળે ભવ દુખ ભાગે,
ગોવરધનના નાથ એ દિન થઈ દંધી ભાગે. નટવર. ૪

પરભાતિ પદ ૧૦

ધન્ય ગોપીના રૂપને જેથી રીઝ્યાછે વાલો,
ધન્ય ક્રંતિ સર્વ તેહની થયા પ્રવશ નંદલાલો. ધન્ય ૧
ધન્યએનારીની દેહને હરીએ ભવથી ભેટી,
ધન્ય વૃષભાનની જાતને જેની રાધીકા બેટી, ધન્ય ૨
ધન્ય વંદાવનની કુંજને જ્યાં શ્રીરણછોડ રમીયા,
ધન્ય જીમનાંજીની રેતને વાલો તેપર ભમીયા. ધન્ય ૩
ધન્ય સખા મંડળ સહુ હરિનેછે પ્રિય કારી,
ગોવરધન કહે સર્વે પર હુંતો જાઉં બલહારી. ધન્ય ૪

પ્રભાતિ પદ ૧૧

શ્રીપ્રભુ નાથ સોહાજીએ સંગે રાધિક પ્યારી,
એ નૌતમ હામી જોઈને ઠરે આંખડી મારી. શ્રીપ્રભુ. ૧
અવતાર અન્ન ધર્યા બહુ કોટી દુષ્ટને માર્યા,
પણ કૃષ્ણ રૂપ ધરી પ્રભુ પુણ્ય તેજે પધાર્યા. શ્રીપ્રભુ ૨
જીગલ સ્વરૂપ એ જોડીને જોઈ મન હરખાઉ,
શામ સ્વરૂપ એ કૃષ્ણ પર કોટી બલહાર જાઉ. શ્રીપ્રભુ ૩
માગુ પ્રભુ પાસે એટલુ આપો અંતર જામી,
રાધા કૃષ્ણ શરણે રહે ગોવરધન શીર નામી. શ્રીપ્રભુ ૪

હુમરી ૧

જોગી જોગન બનાકે કીધર ઝયોરે. એ સાગ
 તેરી મુરતીમે મેરો મન લગ રહ્યોરે,
 ખીસરત નાહી પળ એક પીયા તેરીમુરતી ટેક
 નેન બયે જાદુકે નીખે,
 તેરો રૂપ મનોહર બસ ગયોરે. ખીસર તેરી ૧
 નીરખી બદન શીત ભાવ બૃગુટિ,
 મોસે પ્રેમ બસતહે નયો નયોરે. ખીસરત તેરી ૨
 હસત હસત મોસે બધ્યાં પકડકે,
 તેરે અધુર ચુમનસે આનંદ બયોરે. ખીસરત તેરી ૩
 આજાને ઈશ ખાત પ્રેમકી,
 ગોવરધનકે તનમે ગોવિંદ રહ્યોરે. ખીસરત તેરી ૪

હુમરી ૨

તેરી મોરલી સુનાઈ મેરે મદિરીયે,
 બિંદ્રાબનકી કુંજસે તેરી મોરલી ટેક
 ઘેરે રાગે ગીરધારી બજાવે,
 અપટ લગી મન અંડરી એ બિંદ્રાબન તેરી ૧
 મોરલી સુની જબ બધ મેં દીવાની
 સબ મીલકે ચલી બિંદ્રાબીન એ બિંદ્રાબન તેરી ૨
 કામ ખીસારે સખી નીજ ધરકો,
 મેરો ચીત લગ્યોહે સરી સામલીએ. બિંદ્રાબન તેરી ૩
 ગોવરધનકો શામ માલે જબ,
 મગન હુછ સબ સાહેલી એ બિંદ્રાબન તેરી ૪

હુમરી ૩

તેરે મુંખડે ઉપર બલહાર જાહરે
 ધમ કુવર મેરે મન બસા. તેરે મુંખડે. ટેક.
 કોટીક કામ ઉપર છખી તોરી,
 મેં નીરખી નીરખી મન મેં હરખાહ. ધમ તેરે ૧
 જાદુ બહુત ભયે નેનનમે,

તેરા રૂપ દેખતમેં તપન થાઉરે.	ધર્મ કુવર તેરે ૨
નેન નીશારા અપળ ચલત હે,	
તે ગુણ મન હરનીશ ગાઉરે.	ધર્મ તેરે ૩
ગોવરધનકો શામ મીસે જળ,	
મીઘન કાજ ઉઠકે ધાઉરે.	ધર્મ તેરે ૪

હુમરી ૪

સરી કૃષ્ણ ખીના મેં કેંસા કરેરે,		સરી કૃષ્ણ
પ્યારે ખીના મુને કલના પરે.		
શ્શમ ખીના સુની યોરી સેજાં		
મેં ગાંડી ગાંડી ગોકુળ કરેરે.	પ્યારે.	સરી ૧
એંસી સુક પરી ઝ્યા હમસું,		
તેરા વિયોગ દુખસેં સુઝાઇ મરેરે.	પ્યારે.	સરી ૨
બાલા પનસેં પ્રિત લગાઇ,		
તે સુનકે મેં નેનમેં જલ ભરેરે.	પ્યારે	સરી ૩
ગોવરધનકો શ્શમ ખીનામેં		
જોગન ખેસ બદન ધરેરે.	પ્યારે.	સરી ૪

હુમરી ૫

મેં ઘેલી ભઇ નંદલાલ ખીના,		મેઘેલી
નંદલાલ ખીના ગોપાલ ખીના.		
કોન ખેલકે રાસ મેરેકુ,		
ગીરધર દીન દયાળ ખીના.		મેઘેલી ૧
નેના નાયત શામ ગયે જળ,		
પ્યારેકો રૂપ રસાલ ખીના.		મેઘેલી ૨
સુખ દેખે ખીન એન નહીહે,		
મધુકર કૃષ્ણ દયાળ ખીના.		મેઘેલી ૩
માર દીલ ચોટયું શામકે ઉપર,		
નામર નંદ હુલાર ખીના.		મેઘેલી ૪
રેનન જાતી મેસે નિંદન આતી,		
ખેદ ભયે ગોવાલ ખીના.		મેઘેલી ૫

કામકો જોર બઢ્યો આતનમેં
ગોવરધનકા શામ બીના.

મેબેલી ૬

હુમરી ૬

તેરા રૂપસેં ગોવાલન મોહી ગછરે,
મોહીગછરે દીવાની બાછરે,
જાબસેં શામ મીસે મધુબનમેં,
તબસેં મેં ચીતમેં ચમક રછરે.
મદમદ ચાલ ચલત ચલબેલો,
નેનકે ઇશારેમેં બસ કીછરે.
નટવર કરમેં મોરલી ધરીહો,
બિદ્રાબીનમેં બગ્ગર રછરે.
દેખત શામકુ હામન રાહાતી,
મોરમુગટ સીર લટ લછરે.
જુમના કા ત્રહપે હરીનીત નાયત,
દેખત સુધ બુધ ચક્ષ ગછરે.
ગોવરધનકો શામ રશીલો,
બ્રમીત બ્રમીત ચીત ગત ગછરે.

તેરા રૂપસેં

તેગ રૂપસેં. ૧

તેરા રૂપસેં. ૨

તેરા રૂપસેં ૩

તેરા રૂપસેં ૪

તેરા રૂપસેં. ૫

તેરા રૂપસેં ૬

હુમરી ૭

મીસે શામ સનેહી બિદ્રાબનસેં,
બિદ્રાબનસેં મધુબન સેં.
મેં જાતી મહીબેચન મથુરં,
કારી મમરીઆથી મિરસે.
આયે અચાનક પલ્લા પકડકે,
ગોરસ માટ લીયો કરસેં
અધુરકે ધર મોસે ચુબન કીનો,
બાથ બીડાઈ મેરી છતીમનસેં
ગોવરધનકો મેલુ બસકીનો,
મમન હુબા આલીધન સેં

મીસે શામ.

મીસે શામ. ૧

મીસે શામ. ૨

મીસે ૩

મીસે ૪

હુમરી ૮

પ્રિતી લગા પ્રિતમતો કીધર ગયોરે,	
કીધર ગયોરે કોધર રહ્યોરે.	પ્રિતીલગા. ટેક.
નેન ઇશારે મેં બસ મુને કીની,	
અપતો ગોવિંદ નાદાન થયોરે.	પ્રિતીલગા. ૧
હસી હસી હેરિ મોસે મોહની લગાઈ,	
અપતો કુબરીકુ પ્રિતમ બયોરે.	પ્રિતીલગા. ૨
કયા કારન રીસાયો મધુકર,	
એન નહી દિલબર ગયોરે.	પ્રિતીલગા. ૩
જો જનત ઇશ ખાત દગાકી,	
ગોવરધન પ્રભુ છોડ દયોરે.	પ્રિતીલગા. ૪

મરી. ૯

દેહ ઠાડે કદમ વાકી હૈયાં.	ટેક.
આયે શામ સનેહી મેરે ઘરમેં.	ટેક
કાને કુંડળ સોહે કુંવરકું,	
દાર ધયો હરિ ઉરમેરે.	આયે શામ ૧
કેશર કુમકુમ તિલક કીયોહે,	
મોરલી ધરી પ્રભુ કરમેરે	આયેશામ. ૨
જરકશી જામો ગુલાબી વાગા,	
નેન બયે લેહે શરમેરે	આયેશામ. ૩
ગોવરધનકા શામ રશીસો,	
રંગ છુટાયો પલંગમેરે.	આયેશામ. ૪

કુમરી ૧૦

સખી ખાત સુનાકિ ગિરધરકી.	ટેક.
મેં બેઠી મેરે અંગનેકે આગે,	
શામકો નામ સમરતીરે,	સખીખાત. ૧
આયે અચાતક કાન કુંડર વાં,	
સાન કીઈહે નેનકીરે.	સખીખાત. ૨
૩૫ નીરખીમેં બાઇ દીવાની,	
સુધ પુષ્પ ચઈ ગાઇ તનકીરે.	સખીખાત. ૩

ગોવરધનકા પ્રભૂએ મુજકું,
પ્રિત લગાઈ જનમકીરે.

સખીબાત. ૪

હુમરી ૧૧.

ચલો રાસ દેખનકું જાવે.
બિંદ્રાબિનકી કુંજ ગલનમેં,
વાં ગોપી ગોવાલન ગાવેરે,
છનનન બાજત પાઉમેં છુધરા,
રોમેકું નાચ શીખાવેરે.
નાચત કાન ગુવાલન સંગે,
થેછથેછ હેત ઉપજાવેરે.
તાલ મદંગ ઓર બાજત ઉફવા,
ગોવરધન વાં બજાવેરે.

ટેક.

ચલોરાસ. ૧

ચલોરાસ. ૨

ચલોરાસ. ૩

ચલોરાસ ૪

હુમરી ૧૨

બિંદ્રાબિનકી મજે કયા કહુંગી.
ગોપિ ગોવાલન રાસ રમતહે.
પ્રશ સ્થાનકમેં રહુંગીરે.
ગૌચારે ખેલે ગીરધારી
એ રજ સિરસેં લઉંગીરે.
જસ કદમ નીચે શામ બેઠેથે,
ઉનકુમેં પાઉ પહુંગીરે,
ગોવરધન કહે ઈસ જગ્યાકું,
જનમો જનમ મેં ચહુંગીરે.

ટેક.

બિંદ્રાબિન. ૧

બિંદ્રાબિન. ૨

બિંદ્રાબિન ૩

બિંદ્રાબિન ૪

હુમરી ૧૩

હુસરો કુન સુખદાઈ શામ ખીના હુસરો કુન—એ રાગ,
દેઉગા સુખસેં ગારી શામ તુમે દેઉગી સુખસેં ગારીરે,
તુમહો નંદકુવર ધનશામા મેં અપુખાન દુલારીરે,
આઈ અપાનક સુખનાં ત્રકપે કયું પકડો મેરી સારીરે. દેઉગા
જલ છુટે મેરી કંગની હુટે મહુકી કુટે મારીરે,
તુમ નિલંજ મેં લાજ બરીહું ડરતી અપખાનારીરે. દેઉ. ૨

માતપિતા ઘેર રાહ દેખેખી દેરહુછ ગાંરધારીરે,
આલકરો આપમેં અજબાશી દેખે કા નરનારીરે. દેહ. ૨
માતજશોદાકુમેં કહુંગી નિકેજ આતાં તોરીરે,
ગોવરધનકા નાથ શામલા છોડી ગમરીયાં મોરીરે. દેહ. ૪

કુમરી ૧૪

મેં જાની તેરી આતો શામલા મેં જાની તેરી આતોરે. ૨૬.
મહીડાં ખાતર આપો શામલા કુખમે રહી અજતોરે,
સામે નયન નચાવત બારી નારીકું સમજતોરે. મેંજાની ૧
હસત હસત મુખ મુલકીત તેરે મુનમેં ગોવિંદ ગાતોરે,
મેન હસારેમેં જમ મોહડારે કરતો મેમકી આતોરે મેજાની ૨
ક્યા કહું સુંદીર શામ અમોહર રશીક છપીસો માતોરે,
મોહીત બહમેં નીરખી પુજકું તનમેં તું બસ જાતોરે. મે. ૩
કોટીક બલતક નવ છુકુમેં પ્યારી આતાં ગાતોરે,
ગોવરધનકા નાથ હુમેરા મેં તેરી સદા તોરે. મેજા. ૪

રેખતો ૧

કાના બસિ બાલેમે માગરીઆં ફેરીરે.
માગરીઆં ફેરીરે મટુકી ફેરીરે કાના. ૨૬
મદકી માતી મુજરી પાનીકું ચલીરે,
બિચમાં મીઝમે શામ સજન છતીયાં મરોરીરે. કાના ૧
ક્યા કહું કાનાકું મેસે મોહની ડારીરે,
પલ્લા પકડકરે ચાર મુજે લગાઇગારીરે. કાના ૨
ડાલા ગલેપે હાય મોહન માલ તોરીરે,
સીરસેં ઉતારી માટ મુજે નાહક પીછોરીરે. કાના. ૩
કરી પ્યાર નંદકુમાર મુજેસેં ચારી કાનીહે,
ગોવરધનકા સ્વામી જીઠ મેને હાંગ લીનીહે. કાના. ૪

રેખતો ૨

ચલજ અહોંસે કાના રસ્તેમેં કયું ખડા.
રસ્તેમેં કયું ખડા રસ્તેમેં કયું ખડા. ચલજ. ૨૬
મતકરે મુખાન હમસેં કાના કહેતીકું પુજકું,

અખલદાર નંદ કુમાર હાથ લગાના જો મુજકું. ચલન. ૧	
સિરસો પુટેગો માટ કુટે કંચુકી મેરી,	
દેહગા મુજસેં ગર ફજેતી હોધગી તોરી.	ચલન. ૨
ડાલેંબલેપે હાથ મેરો દાર કુટેગા,	
જેર મત કરો હો જીવન માટ પુટેગા.	ચલન. ૩
કુહંગી જશમદાક કાના ખાત અ. તેરી,	
ગોવરધનકા સ્વામી શીદ ગહે માટલી મેરી.	ચલન. ૪

રેખતો ૩

પ્રિતમ કીધરમયા મુજે હરદમ એ યાદ આતાહે,	
મુનકે પીયુકી ખાતાં જીવ પલકુમેં જતાહે.	પ્રિતમ ૨૬
લગા કલેજે અંદર જખમ છરકકા પુરા.	
કરતાહે કાટ કુકડા સારા બદનકા પૂરા.	પ્રિતમ. ૧
ખીલી કલી જેખનકી અમ બાલમતો દુરગયેહે,	
સમાલુ કાસ તરસેં પ્રભૂ મથુરામેં રહેહે.	પ્રિતમ. ૨
પ્રિતમ ખીના એ અચી મેરા કોન ખુઝાવેગા,	
જીતીઆસેં બીડી તાપ મેરા કોન સમાવેગા.	પ્રિતમ. ૩
દિયાની બઈ દરખીના કુહ કામનાસુઝે,	
ગોવરધનકા સ્વામી ચલગયે શીર ખાતકોન ખુજે.	પ્રિત. ૪

રેખતો ૪

જુદાઈ તોરી જીવન મેં પલ બર નહીં સહુંગી.	
લેજેં ખીના મન મોહન જોગનહોકે રહુંગી.	ટંક ૧
પ્રતી લમાઇ અવલસેં પીછેસેં લા કીયા,	
ખજકી નારોકું જોડી કુખડીકું વાં રજા,	જુદાઈ. ૨
દાલમેં હોતાહે દરદ તેરાનામકા ભારી,	
તુ ગયે પીછાડી ટલવલે આ સોલસેં નારી.	જુદાઈ ૩
પ્રિતમ પ્રિતમ પ્રિતમહે દુન કોઇ નહીં મેરા,	
ગોવરધન સ્વામી આય બદન દેખાદે તેરા	જુદાઈ ૪

રાગ કેદારો વસંત. ૧

સુષુ સાહેલી રંગે રમીઆં હરિની સંજે હોરીર,

અખીર ગુલાલ ભર્યો આતનમેં કેશર મારમ દોળીરે સુણુ ૧
 બહુ વિષથી ત્યાં રંગ બનાવ્યો ભરી ગગરીયાં ફોરીરે,
 કનક તથા પિચકારી કરમેં ભરભર હમકુ ડારોરે, સુણુ ૨
 સબ સખીયન વાં ભઈ એકડી ખજ ગોકુલકી નારીરે,
 ચંદ્રમાનું ચંદાવળી દુણુ ઓર બખુલી દુહારીરે. સુણુ ૩
 રેલમ રેલ મચાયો બનમેં ખેલત નટવર નારીરે,
 કયા કહું તુજકુ પ્રેમકી આતાં ગોવરધન ગીરધારીરે, સુ ૪

વસંત. ૨

શામળીઆ શીદ રંગમાં રોળો તમ છત્યા મેં હારીરે,
 તુમ મરદ મોહન મોરારી અમેતો અખળા નારીરે. શામ ૧
 રંગ બેળ્યો સુજ સુદડી ઉપર ફોરી કંચુકી તોરીરે,
 આંખોમેં અખીર ગુલાલ બરાયો મહીની મહુકી ફોરીરે શા. ૨
 હાથકા કંજન મેંચલીયા અખ મોહનમાલા લોરીરે,
 પકડી બાંવડી રંગમે ખોરી છતીયાંકુ મરડારીરે. શામ ૩
 મુકબાદળ ખેરાબજયાં સબ સાસુ દેવેગી ગારીરે,
 નણુદીકી કયા આત કહુંમે ગોવરધન ગિરધારી. શામ ૪

રાગવસંત ધુમાર

નવ રોકોરે નવરોકો છવન જુમનાનો ખાટ,	
માટલી પુટશે માહરી.	નવરોકો ટેક
હુતો શિજ જનથી ડરતી રહું,	તુને વા,
તુનેવારે તુનેવારે, શામળીઆ છેલ,	
ગાગન દેશે ગોવાળીઆ.	નવરોકો. ૧
ભારી ફોરી ગગરીઆં પુટશે,	મોહનજી,
મોહનજીરે મોહનજી મારો પાલવ મેલ,	
આળંચડે અલ ખેલડા.	નવરોકો. ૨
ભારી સાસુડી જણે આતડી ગિરધારી,	
ગિરધારીરે ગિરધારી, ઉતર સુજ તોલ,	
ખેલ ખેલ છે મમના.	નવરોકો. ૩
મળશું મોહન એકાંતમાં ભાગ આજી,	

લાગ આવેરે લાગઆવે જાઓ આપુછું કોલ,
ગોવરધનના નાથજી.

નવરોકો. ૪

ધુમારે ૨.

ઠીક કહુંછું ઠીક કહુંછું કાના સમજીને ચાલ,
જોર જીલમ નવ કીજીએ ઠીક કહુંછું. ૨૬
રોજે છે રંગમાં માલજી ગાળદેશું,
ગાળ દેશુંરે માળ દેશું અમો અખળાની જોત,
તોજ વધે રો તાહરે. ઠીક કહુંછું. ૧

સુક મટુકી માહરી નથી રહેતા.
નથી રહેતા નથી રહેતા તારા સખણા હાથ,
પાલન કાટશે માહરો. ઠીક કહુંછું. ૨
હાંશી દેખુછું હોરી નણા નહીરમીએ,
નહીરમીએરે નહીરમીએ તારી સગાયે લાલ,
લાલ થરે તેમાં માહરી. ઠીક કહુંછું. ૩

જઈ કહીશુ જશોદાને કાનજી તારી વાતો,
તારીવાતોરે તારી વાતો તોડી ચુકતાની માળ,
ગોવરધનના નાથજી. ઠીક કહુંછું. ૪

રામ કાફીની હોરી. ૧

નાહી છોકુમેં તુજકું સુરારી. ૨૬.

તુમ લાડીસે નંદરાયકે મેં વૃષભાન દુભારો. નાહી ૧
તુમ જનો મેં હું વાં અકેલી પણ હે સખ બિજ નારી. નાહી ૨
'તુમહો શામ સનેહી અંગે મેં હું બરને ગૌરી નાહી ૩
જો કુચ કરેગા આલ મેરેસે તો મુખ દેજીલી ગારી. નાહી ૪
જો ખેચેગા સુદડી મેરી તો લજા પિતાબર હતારી નાહી ૫
નાહી મે સાંખુ મોલ તેરા અખ ગોવરધન ગિરધારી નાહી ૬

હોરી ૨

કાનુકા અખ કુચના સહુમી. ૨૬.

એક બચનજો મુજકું કોમે તો-મે લાખ કહુમી. કાનુકા ૧

દો મોતનહીં માલા મોહન અળ સાંખી નાહી રહુગી કાવુડ ૨
 ખેચ લહીગી મોરલી તોરી જસોદાકે પાસે લેધ જહુગી કા. ૩
 નમં બચનમે સુખકુ કોમે હોનુ પિતલકા નામ લહુગી કા. ૪
 જાન મહિમે ખાતાં તોરી બાલકકુ સમજના ચહુગી કાવુડ ૫
 ગોવરધનકા તુમીહો ચરણ રજ મે સીરપે ધરગી કાવુડ ૬

હોરી ૩

સામ ચોકુ રંગ કીયોહો. ૧૬.

જલ બરનમે મહં જુમનાંમે વાંઈ કાવુડો. ખેલ રહયોહો. સા. ૧
 દુર થકી મુને જાની પ્રિતમ કસમે કેશર રંગ બયોહો સા. ૨
 સિર પર દોરી ગમરી રંગકી સાલુ બદનસે ખેચ લીયોહો સા. ૩
 ચુદડી કુ એ રંગમે બોરી અખીલ ગુલાબ મેરે તનમે કીયોહો સા. ૪
 બદન મહી રસીએ કે કરસે અંજે અંગ રંગ છાધ રહયોહો સા. ૫
 ગોવરધનકા નાથ હીસો બોલ મેરો કુચનાહી લીયોહો સા. ૬

હોરી ૪

સામર: સંગ ખેલુ નહીરે. ૧૬.

ખિંદાખળુમે મુલાધ મેરેકુ ગોળ ગુપતકી સુખને કહીરે. સા. ૧
 ભર પિયકારી મેરે તન ડારી છતીઆં જોરસે હાથ અહીરે. સા. ૨
 અમયે અમાનક પ્રીતમ દુરસે મોહન માલા તોડ લહીરે. સા. ૩
 લુંધટકો પઠ ખોલ્યો મોહન નેન મહી ગુલાબ બહીરે. સા. ૪
 અંગો અંગમે રંગ લગાયો તનકી સુધખીસરાધ દહીરે સા. ૫
 ગોવરધનકા નાથકી સમે કોઠીક બારમે હાર રહીરે સા. ૬

હોરી ૫

કાવુડે મેરી ચુદડી ફારી બહારે કાવુડે મેરી ચુદડી ફારી.
 મેં ગહતી અળ જુમનાં તરપે વાંઈ મીસે ગીરધારી,
 અધ્યાં પકડકે મેરી છતીઆં સુખસે દીની મોસે ગારી
 બકે આજ શામ સુધારી. કાવુડેમેરી ચુદડી. ૧
 હોરીમાવે ડહ બળવે ચારે ભર પિયકારો,
 અખીર ગુલાબ હિડાવત રથીઓ નાચત કોન ગોવધરી:

- અમીત થઇ દેખત ભારી. કાનુડે મેરી ચુ'દડી. ૨
 ગોપીગોપ સખબધે એકઠે લેતહે હસકર તારી,
 ચંદ્રભાતુ ચંદ્રાવલી દુભ એર અપુખી દુહારી;
 ખેલે મહી આતંદ કરી કાનુડે મેરી ચુ'દડી. ૩
 કેશરીરંગ કીયોહે અવલસેં ભરી ગગરીઆં ફેરી,
 હાં હાં કરત મારત પિયકારી ગાવત ફગવા હોરી,
 જોવારધન શામ સુરારી. કાનુડેમેરી ચુ'દડી. ૪

હોરી ૬

- સામરો ખેલે અિગજન સંગે ભલારે સામરો ખેલે,
 ગઉરશામ સખ મીશ્રીત ખેલે રાસ રમ્મો અતીરંગે,
 અખીર ગુલાલ ઉડાવન ગોપી ઉન્મૈં ખુબ ઉમંગે;
 રેલાયા સખ પચરંગે. સામરોખેલે. ૧
 કોઈ નાયત કોઇ ગાવત નારી બાજત તાલ મૃદંગે,
 થનનન યેષકાર થઇ રહયોછે બોલત હોરી અભંગે;
 મચાઇ ધુમ શ્રીરંગે. સામરો ૨
 પાઉમે ધુધરા બાજત છનનન તનનન તાન ભીરંગે,
 ડક નુરધા બાજત દોઉ પાસે ખેલત શામ સોહંગે;
 લીપટકે રાધેકો અંગે. સામરો ખેલે. ૩
 ચોલી ચીર ચરણા સખ રોલે બોલે ગુલાલકે રંગે,
 કેશર ઢોલે શામકે ઉપર બોલત ફાગ પ્રસંગે;
 જોવારધન મગહે અંગે. સામરો ખેલે. ૪

હોરી ૭

- સામરો મધુ જનમે આયો ભલારે શામરા મધુ.
 શોળ સહસ્ર ગોપીકુ સંગે રાધે પ્યારીકુ લાયો,
 ફશરીરંગકી ભર પીયકારી રાધેકુ અંગ લગાયો;
 એસે હરિદામ મચાવો. સામરો મધુ. ૧
 ગોપસખા સહુ શોભત સંગે અંગે વસ્ત્ર સળથે;
 સીરપે ધ્યોઈ મુગટ મુનેરી એવાલો થનસે ભાયો;;

મેરસે નેન લખાયો. સામરા મધુ. ૨
 મે જાતિ હરિમીલને ખાતર દુરશે દોડતો આયો,
 અખીર ગુલાલમે રોળી મુજકે કેશર રંગ છુકાયો;
 જાતીસે આથ બીડાયો. સામરા મધુ. ૩
 ક્યા કહુ સૌભા ઇસ મધુ બનકી કાનેને રાસ રચાયો,
 બાલક ખીસર કોઉ ધર કામા કોઉ નીજ પતિને બૂલાયો;
 ગોવરધન શામરે આયો. સામરા મધુ. ૪

હોરી. ૮

સામરા સંગ ખેલુ ન હોરી બલારે સામરા સંગ ખેલુ ન હોરી.
 જોદીન હોરી ખેલન મે આછ રંગમે મુજકુ રોરી,
 કોરે સાલુકે પાલવ ફાડયો મોહન માલા તોરી;
 નાક મેં સે નયની બીજોરી. સામરા સંગ. ૧
 મધુ બનમે, બુલાધ મેરેકુ ગગરી સીરપર ઢોરી,
 અખીર ગુલાલ ભયો આ તમનમે ચોરીકી કસ તોરી;
 જીવીયાં મેરી જોરસે, ઘોરી. સામરા સંગ. ૨
 મહી લૂટે મોહન વાં મેરા મટૂકી મહીકી ફોરી,
 અધુર કે પર ચુબન કર દીનો જીવન દેખાધ જોરી;
 છોડાઈ લટવાં મેરી. સામરાસંગ. ૩
 ઇલકારણુ નહી ખેલુ તુમસે ફાગ જોર દુજ હોરી,
 સાસુલદે નણુ દે ગારી ઇજત જાવેગી મોરી;
 ગોવરધન સંગમે તોરી. સામરાસંગ. ૪

હોરી ૯

સામરા મથુરામે રહયોહે બલારે સામરા મથુરામે.
 ગોકુલકી નારીકુ જોડી મોહન મથુરાં ગયોહે;
 એ દુખસે મેરા બદન જલતહે પલએક વરશ થયોહે;
 કામજવર પ્રગટ બયોહે. સામરા મથુરા. ૧
 કુબજશોક એ જોરન હોકે કાનાકુ ખસ કીયોહે,
 મેસતહે નટવરકી સમે રંગકા સંગ લીયોહે.

એ તન હાનવરકુ દીધોહે. સામરો મથુરાં. ૨
 એ મેરન કુખગએ વાંઘાંસે કાગદ એક દીધોહે,
 સુન કાગદ મોરી જાતીઆં જલતહે હોરી તન પ્રગટયોહે
 હર્ષ સથ દુર થયોહે. સામરો મથુરાં. ૩
 કાસ ઉપાય સખીએ પામુ જોગન ખેસ લીયોહે,
 જો મીઠસે ગિરધર ગોકુલમે તો તન ઉનકુ દીધોહે;
 ગોવરધન કસમ કીયોહે. સામરો મથુરાં. ૪

પ્રહલાદા ખ્યાન.

રાગ માર પ્રથમ પુનુશ્રી ગુરજના પાય, કરજોડી સમર વૃજ
 રાય; વિધનનાશ વિનાયક દેવ, કર શંકર સુતની શેઠ ૧ કરો કૃપા
 જોણીને દાસ, પુરો અંતરમાં ગાવી વાસ; સુખ મતિ આપો ભગ
 વાન, ગાઉ પ્રિતે પ્રહલાદ આખ્યાન ॥ ૨ ॥ અક્ષાના વિરંચી નામે
 પુત્ર, રશી કસ્યપ તેમના સુત; ચર્ધ તેયકી પુરણ પક્ષ, એક દેવને
 ખીજા છે રક્ષ ॥ ૩ ॥ રક્ષકુળથી થયો હિરણ્યાક્ષ, ખીજો હિરણ્ય
 કસ્યપ રક્ષ; એવા કસ્યપ કેરા પુત્ર, બનો બળીઆ માહા અદભૂત
 ॥ ૪ ॥ પીડે દેવને અસુર એ પાપી, યગ્ન ધર્મને નામે ઉઘાપી;
 ધરી વગડરૂપ ભગવાન, હણ્યો હિરણ્યાક્ષ એ બળવાન ॥ ૫ ॥
 ખીજુ નરહરીનું રૂપ ધારી, હિરણ્યાકસ્યપ નાખ્યો સંહારી; સુત સુ
 ની વધા એમ જ્યારે, શનકાદિક રૂપી બોલ્યા ત્યારે ॥ ૬ ॥ કહો
 હિરણ્યાકસ્યપ હણ્યો શાને, બ્રાહ્મો જતાંત તો મન માને; સુતમૂની
 કહે-સૌ વીસ્તારી, કહુ સાંભળજો મુખકારી ॥ ૭ ॥ કસ્યપને દિતી
 અદિતીનાર, થયા દેવ દાનવ તેથી અપાર; વરાહ રૂપ ધરીને જ્યા
 રે, માર્યો હિરણ્યકસ્યપને ત્યારે ॥ ૮ ॥ તેની માત છે દીર્ઘ જોહ,
 મામી પીડા પુત્ર વીણુ તેહ; ખીજો સુત હિરણ્યાકસ્યપ નામ, કાધો
 વીચાર તેણે હામ ॥ ૯ ॥ મારી માતાતણુ દુખ હરવા, જાઉં અક્ષા
 ની ભક્તિ કરવા; આલું વર લઈને હું જ્યારે, આપે હરિ હણવાનું
 ત્યારે ॥ ૧૦ ॥ કરી વીચાર બયોઅસુર, મંદ્રાચળની ઉપર ધરી
 સુર; સુર સરિતાવીધે કરીસ્નાન, ધાર્યું પુણ્ય વિધાતાનું ધ્યાન ॥ ૧૧ ॥
 હમતપ આદરજું છે અપાર, ઉગ્યા તરફથી વપુપર ત્રિશાળ; તપ

નેઘને અમર અકળાયો, ઉડી વીશકમા પાસે આવ્યો ॥ ૧૨ ॥
 સ્વામી તમ તપ કરે કોઈ જન, માટે જઈ આપો તેને વચનઃ
 બયક્ષાએ છે અમને ભારી, ઘાય અમરા પુરી અધિકારી ॥ ૧૩ ॥
 પછી આપે ઉઠવા છે વિધાતા, મંદ્રાયણપર અવીનાશી જતા ॥ ત
 તક્ષણુ તેહ સ્થાનક આવે, દેવે દૈત્યને દીધો જગાવી ॥ ૧૪ ॥
 છોડી સમાધિને પાય લાગ્યો વર વિવિધ પ્રકારે માગ્યો, સ્વામી આ
 પો મને જેહું કહું, તમ પદરજમાં આવીરહું ॥ ૧૫ ॥ ભાગભાગ
 હું થયો પ્રસન્ન, આપુતજને અભય વચન; તવ બેઠ્યો અસુર
 એતીવાન, કહુસ્વામીજી હું સાક્ષાત ॥ ૧૬ ॥ તમે સરન્ધા એ જી
 વથી ડરના. દીનરજની સમે હું મરના; સોહ કાષ્ટને ગૃહ આંમણે
 ના, દેવ દર્શત્ય મનુષ્ય હણે ના ॥ ૧૭ ॥ અન્તુ કહીને વળ્યા ત્યાં
 વિધાતા, મળ્યા રાક્ષસ મદના માતા; બળ અપાર દેહમાં વ્યાપ્યુ,
 શોભિત પુરમાં પછી રાજ સ્થાપ્યુ ॥ ૧૮ ॥ હિરણ્યાકરચપ દર્શત્ય
 ને ભાડ, જણે દીસંતો પ્રોઢજ પહાડ; તેડયા અસુરદળત્યાં અપાર,
 ચાલ્યો દેવનો કરવા સંહાર ॥ ૧૯ ॥ સેન્ય અસુરનું કોધું તૈયાર,
 થયો ધરા ઉપર ધમકાર ॥ બેટો હસ્તીહપર દૈત્ય જ્યારે, શેષ રાજ
 કયો ધરા ક્રુજી ત્યારે ॥ ૨૦ ॥ ડોલ્યા દશ દીગપાળજ સર્વ ॥ છુ
 ટ્યો ઉત્તમ ચોદ્ધાનો ગર્વ; ફાડી પાતાળ જત્યા શેષ ॥ ભુમીપરના
 જત્યા સર્વદેશ ॥ ૨૧ ॥ સુર અમર જત્યા સર્વ તેણે, આણુવરતા
 વી જગમાં એણે ॥ વલ્લણ. આણુ વરતાવી સર્વ ઠામે
 હિરણ્યાકરચપને વશમયા, જીતપામી ઘેર આવ્યા અસુર નીજ
 સ્થાનક ગયા. ॥ ૨૨ ॥

૩૩૫ું ૨ જી

રાગ દળ. સુતહિની કહે સનકાદીત્ય ને સાંભળજો સહુ વાત,
 સાર પછી શુદ્ધયુ તેની અંભળાવું હું ખ્યાત. ૧ સર્વ દેશ જીતીને
 આવ્યો ઘેર અસુરનો રાગ, પુત્ર પ્રસવની વધામણી પામ્યો તેથી
 મન હરખાય. ૨ ॥ હશે ધરી બહુ અંગે રંગે બહુ રીઠ્ઠ મીઠ્ઠ હું
 ટાવી, તોરણ આંધ્યાં ઉચ્છવ માંડ્યો ગુર સુકો બોલાવી. ૩ ॥ એ
 મ પુત્ર પંચ વસંતો રૂપ લલિત ગુણ બાળ, માત પીતા એ સ્નેહ

થકી ખેડાયો મુન નિશાળ ॥ ૪ ॥ પુત્ર પ્રદહાદ વિચિત્રણુ ભક્ત અ
 વરન એની સમાન, રામ રામ હરિ હરિ મુખ જપતો રાત દીવ
 સ ભગવાન ॥ ૫ ॥ નિશાળમાં પણ વિચા ભણતાં રામ નામ નવ
 મુક્યો, પાઠક આંક ભણાવે તોપણ હરિ હરિ એવન મુક્યો. ॥ ૬ ॥
 શિક્ષક કહે કહે એક કુંવર તું તવ બાળક કહે વાણ, એક વિના
 ભગવાં જપુ નહી દેહ અને રહે પ્રાણ ॥ ૭ ॥ બોલને બાળક બે તે
 પાઠળ મુખથી કર ઉચ્ચાર, કહે પ્રદહાદ બીજે અવની પર નથી અ-
 જ્યોત્કીરતાર ॥ ૮ ॥ તવ ગુરુ કહે બોલો ત્રણ હવે તવ બોલ્યાં બ
 કત વચન, શહસ્ત્ર નામ જપુ પ્રજનું ત્રણ ન રહે મુજ તન ॥ ૯ ॥
 બોલો હવે કહે પાઠક પોતે એક બે ત્રણને ચાર, કહે પ્રદહાદ સાં
 ભળ અજ્ઞાની હરિ તણેછે આધાર ॥ ૧૦ ॥ પાંચ ભણો તવ બો
 લ્યો બાળક પાંચે નલાગે આંચ, પાંડવ પાંચે તાધી તેજા અવની
 પતિછે સાચ ॥ ૧૧ ॥ એ સુણી પાઠક રીસે ભરાયા ક્રોધ બાળક પ
 ર કીધો, હીરણ્યા કસ્યપ પાસે જઈને નીજ પુત્ર સોંપી દીધો ॥ ૧૨ ॥
 કહે પંતોજ સાંભળ રાજા દુષ્ટ તમારો બાળ, નવ શીખે બીધા
 કંઈ મારી બેળાડી સગળી નિશાળ ॥ ૧૩ ॥ શાળા મધે રહીને પો
 તે ભણાવતો સહુ બાળ, તારી દેહ દેહ બોલતો મુખે ગાતે શ્રી ગો
 વાળ ॥ ૧૪ ॥ પ્રદહાદને પીતુ પુછે છે શું ભક્ત્યો કુંવર કહે વાત, કહે
 કુંવર નારાયણથી નથી અધિકુ કંઈ તાત ॥ ૧૫ ॥ સુત વચન સાં
 ભળી રાચે ચીસ ભયંકર પાડી, પાય ઝાલી ઉપાડી મુન દેહ અવ
 ની પર પછાડી ॥ ૧૬ ॥ અરે સઠં સુત શત્રુ તણું તું નામ વઢે છે
 શુંય ॥ કુળમાં ક્યાંથી પ્રગઠ થયો આવે અજી સરીખો તુંય ॥ ૧૭ ॥
 નીજ પતિને બોલાવીને કહી પુત્રની ટેવ, માતા શીખદે સુતને બે
 સારી નકર શત્રુની શેવ ॥ ૧૮ ॥ કહે પુત્ર સાંભળ મુજ માતા અ.
 ત્માના આધાર, નારાયણ સમ નર નથી બીજો સ્ત્રેષ્ઠી તણા કર
 તાર ॥ ૧૯ ॥ દાનવે અન્ય અસુર બોલાવ્યા લખ જાઓ મુજ કુ
 માર, વિષ દેને દે અજીમાં કે નાંખજો જળ મોઝાર ॥ ૨૦ ॥ અ
 સુર આલ્યા આજ્ઞા માગી નાંખ્યો ઉદધી માંભ, રાખે રાંચ તેને કાં

થુ મારે ઉગાયો હરીએ ત્યાંસ ॥ ૨૧ ॥ ત્યાર પછી અગ્ની પ્રભળી
નાંખ્યો તેહ કુમાર ॥ તેધકી ઉગ્યો ભક્ત હરીનો કોટીક વાર પ્ર
કાર ॥ ૨૨ ॥ વચણુ. કોટીક વારે પ્રકાર પ્રેમુએ ઉગાયો પ્ર
લ્હાદને, હીરપયા કસ્યપ રીસ ધરતો મારતો અતી બાળને ॥ ૨૩ ॥

કંઠવું ૩

રાગ. દામ. કાવ્ય તક્ષક નાગને વિષ લેછ આવો આ
સમે, આબ્યોછે આરા માનતો વિષધર અસુર સભાગમે ॥ ૧ ॥
પીતા કહે તવ પુત્રને તુજ વીશ્નુ જો સહાયે ધશે, તો લે આ વિષ
નું પાન કરતાં રામ તને ઉગારશે ॥ ૨ ॥ જરાળાથી જન બ્યાકુળ
થયા પ્રલ્હાદે પીધું સહી, નવ લાગ્યુ વિષ કંઠ ભક્તને સૌ અસુર
તે ભાળે તહી ॥ ૩ ॥ અન્યો અન્ય વીચાર કરતાં વાત વદતા બા
ળની, લાબ્યો નમાયું વિષ ક્ષિપર પક્ષ લેછ ગોપાળની ॥ ૪ ॥
તવ હિરણ્ય કસ્યપ કહે અસુરને છોદો સુતના શિશને, સહસ્ત્ર દાન
વ ખગડ ઝાલી પ્રસન્ન કરવા ઈશને ॥ ૫ ॥ પ્રહાર કીધો ભક્ત ઉ
પર નવ વાગ્યું કંઠ પ્રલ્હાદને, સુણીને મન સંદેહ લાગ્યો અસુર
જનુની તાતને ॥ ૬ ॥ આ પુત્રતો પ્રવિણુ છે વશીકણુ વિદ્યા મહી,
મંત્ર તંત્ર જંત્ર જાણે માટે મરવાનો નહી ॥ ૭ ॥ પછી બાંધીઓ
હસ્તિ પદે ચુરણુ કરવા કાચને, ઉગાયો હરીએ લાંઠાં તે ખખર પ
હોંચી રાયને ॥ ૮ ॥ બહુ ક્રોધથી વદીઓ અસુર લખજાઓ દુષ્ટને
આપળે, ગીરી શીખર પરથી નાંખજો અવની સુધીતે આયડે ॥ ૯ ॥
વચન શિશ ચડાવીને ચાલ્યા અસુર લખ બાળને, પ્રલ્હાદ મનમાં
મગ્ન થઇને જપે શ્રી ગોપાળને ॥ ૧૦ ॥ અવની થકી ગિંચા શીખ
ર પર અસુર લખ પોતે ચડ્યા, ઉસેડી દીધો ભક્તને પ્રલ્હાદ બૂ
ઉપર પડ્યા ॥ ૧૧ ॥ અસુર હેડે ઉતર્યા તવ કુંવર કુશળ જોઈને,
આખ્યર્ય પામી પુત્રને લખ ગયા પાસે રાયને ॥ ૧૨ ॥ જે જે કૃત્ય
કયું અસુરે તેનો સહુ નિષ્ફળ ગયું, ચાક્યા દૈત્ય કપાળ કુટી રામ
ના વાંકુ થયું ॥ ૧૩ ॥ સભા બોશે જઈ સોંપાયો વૃત્તાંત સર્વ કહ્યો
કથી, મહારાજ કાઠ ઉપાય કીધા કુંવર આમરતો નથી ॥ ૧૪ ॥
તર પીણુ પુછે પુત્રને કહે બાળક સાચી વારતા, દેવું વશીકણુ તુ

જ કને કે પ્રાણ તારા નવ જતા ॥ ૧૫ ॥ અગ્ની લવ દહન કીધો
વરણે ન હુબાવીઓ, કહે બાળક સાચી વારતા વિદ્યા અમરની લા
વીધો ॥ ૧૬ ॥ વિષ પાન કરતાં નવ મુવો કંઈ સસ્ત્ર એક અડ્યુ
નહી, લવ બોલીઓ બાળક સભામાં સાંભળો પિતૃ સહી ॥ ૧૭ ॥
વલણુ, સાંભળ પીના સાચુ કહુ મંત્ર મારો એહરે, રામ
રામ શ્રી કૃણુ સાચા નર શીંહ નારાયણુ જેહરે ॥ ૧૮ ॥

કડવુ ૪

ઝોપાઇ ત્રણતાળની તવ બોલોએ અસુર વાણી, તારામ
નું બળ લીધુંજણી; મુજબકી અધિક છે શું તેમાં, પુણ્ય પ્રભુતા ન
દીસે જેમાં ॥ ૧ ॥ મારીઆણુ જગતસર્વસહે, હાથ જોડી અમર
હોમો રહે; જીત્યા બાળકરી સપ્ત પાતાળ, વશ વરતેછે દશદીગપાળ
॥ ૨ ॥ નથી હરિબળ મુજ સમાન, માટે મુક મમત ભગવાન;
કરીકરોધ વધા ત્યાં પ્રલહાદ, સઠકેમ ભરાયો ઉન્માદ ॥ ૩ ॥ મુઠ મુ
રખ મમતા શું કરે, હરિયકી અધિકબળ ધરે; સચરાચર વ્યાપક
સ્વામી, કેમ જાણેન અભીમાની ॥ ૪ ॥ તારોમારોને સર્વ પ્રજનો,
સહુ જોઈ તણો સુજનારો; મુણી રીસકરી બોલ્યોરાય, પાપીપુત્ર
ખામીશ શીક્ષાય ॥ ૫ ॥ મુરખ નિંદાવદે કેમ મારી, શીખમાને ન
આ સુભકારી; તુજ હરિ તણું જોવા જોર, કરે કામ હુ પ્રતક્ષ થો
ર ॥ ૬ ॥ એમ કહી કાધ કીધો છે ભારી લાગ્યો ભોહનો સ્થંભ
અસુરારી; અગ્નીથી સ્થંભને રકત કીધો, નીજપુત્રને બોલજ દીધો
॥ ૭ ॥ કહે પુત્રતું આવને પાસ, કયે સ્થાનક તુજ અવીનાશ; હ
રિતુજતણો વ્યાપ્ત જે કહે છે, તે આ સ્થંભની માંહે રહે છે ॥ ૮ ॥
કહે પુત્ર મુરખ મન ભાજો, નથી બિશ્નુવિના કામ કાલો; જ્યાં જોઈજુ
કરીને દ્રષ્ટ, ત્યાંહાં દેખુજુ હરિહરિસ્પષ્ટ ॥ ૯ ॥ રામરામરામરામ
જ્યાંહી, તુજ મુજમાં અને સ્થંભમાંહી; તવ અસુરવધો ત્રતકાળ,
બીડબાય એસ્થંભને બાળ ॥ ૧૦ ॥ તુજરામ આસ્થંભમાં હશે,
આવી આકાળે સહાય થશે; નહીંતો થશે તુજકાય, પુત્રકરેજુ એ શી
દાય ॥ ૧૧ ॥ વલણુ ॥ શીક્ષા કહુજુ પુત્ર તુજને જોરામ તુજ
સાચાહશે સ્થંભથી હરી પ્રગટ થઇને તન તુજ ઉગારશે ॥ ૧૨ ॥

કડવું ૫

રામ દાળ

પીતૃ પાસે પુત્રઆવી વારતાવદીઓ

તહીં, નીચે મારી સહાય કરશે આવી અવીનાશી અહીં ॥ ૧ ॥
 ક્ષણવાર સ્મરણ કરીને હઠીયો બાળકતણ, બેટીઓ સ્થંભને નિઃશક
 મનથી સર્વદા ॥ ૨ ॥ હરિહરિ મુખેહય્યો ગમતો વળી ગોપાળને
 અસીયકી છે રક્ત તો નવ દહન કાઢો બાળને ॥ ૩ ॥ પણ તત
 ક્ષણે સ્થંભ કાઢ્યો નરહરિ પેઢાયયા, ભક્તકારણ જન્મધરી પ્ર
 હલાદ ઉમારણ આવીયા ॥ ૪ ॥ હડહડ ઘડઘડ રાખદગાળ્યો અપરી
 મય અશાડનો, ભૂભૂ હુંહુંકાર વાપ્યો નરહરિભગવાનનો ॥ ૫ ॥
 અરધરૂપ છે નરસમુને અરધ છે સિંહજ તણું, દેખ્યું વીજટભ સામ
 નું પ્રલય જગત બીહામણું ॥ ૬ ॥ દાનવ નાહા આસપાડે સુણી
 હોંકારો સ્થામનો. કરોધ ધરી ધરણીપતિ સહાર કરતા અસુરનો
 ॥ ૭ ॥ ઉચસાદ અપાર જગમાં સરવ સ્થળ ગાજરહયો, સ્વરગને
 મૃત્યુ વળી પાતાળ સમ પ્રલયથયો ॥ ૮ ॥ ધરણીતો દૂરધર ધુ
 જતી દીગપાળ ડોહ્યો તેસમે, શેષશળકયો ભાનું અટક્યો નાયત્યાં
 નિશ્ચેરમે ॥ ૯ ॥ વિકાળરૂપ ભયભીત સરપુ ખલકને ખાઇજશે,
 હિરણ્યકશ્યપ બીકાનાએ નિચ્ચે મુજને મારશે ॥ ૧૦ ॥ તવ ઉઠી
 યો ગોપાલ મારીફાલ જાઇકર જાલીઓ, હારણ્યકશ્યપ પાપજાલી ભુ
 મીપર પછાડીઓ ॥ ૧૧ ॥ અન્યેઅન્યજ મુદ્દ કરતા દેવને દાનવ
 અતી, ઠીકમુંકડીલાત મારો અસુરભંગ કરી ગતી ॥ ૧૨ ॥ અ
 પાર કરોધકરી અરીને નાંખીઓ ભુ ઉપર, તે અંગપર ખેઠાએ નર
 હરી પુછી અસુરને કહે વારતા, જહાતણો સરજેલ હુંહું વીધીવચન
 સંભારતા ॥ ૧૪ ॥ લોહદે આ કાષ્ટ દાનવ સાયકાળજ આસમે, ક
 હે દીનકે રજની વળી ધર આંગણું દેખી ચમે ॥ ૧૫ ॥ એવું
 કહી અતી કરોધકરીને નખ થકી વીડારીઓ, રૂધીર પાતકરીને કે
 શવ દર્શ્યનો પતી મારીઓ ॥ ૧૬ ॥ આરોપીનસ સૌકંઠમાં મહા
 ભંધકર વીકાલ છે, લોચન તીખાં રક્ત દીસે જાણે ખલકનો કાલ
 છે ॥ ૧૭ ॥ સૌ દેવ વર્ષાને ચડી આવ્યાછે અંતરીક્ષ દેખના,
 ભયપામીઆ જ્યેષ્ઠ રૂપમન સર્વ લાગ્યા વિચારવા ॥ ૧૮ ॥ કોડી ઉ

પાયે કરોધ આ અવની પતીનો નવજશે, કહો શો ઉપાયે શાંત
પ મે અલકમાં આમી થશે ॥ ૧૯ ॥ નવ હામચાલી કોઇની સ્વામી
ની પાસે વીચરવા, કરો શાંતી માહાપ્રભુજીતમે ન સુર ગયોદા ઉચ
રવા ॥ ૨૦ ॥ મુસ્તક નમાવી પ્રહ્લાદજી જમ પાસે બેઠા પ્રીતથી
સ્તુતિકરી ભગવાન કેરી પ્રસન્ન કરવા વિગથી ॥ ૨૧ ॥ પુછા
નિજપાસ લાવી રદ્ય ઉપર દાખીઓ, જીભ ફેરવી તન ઉપર પ્રભુ
એ પધરાવીયો ॥ ૨૨ ॥ વલણુ પ્રભુએ પધરા
વ્યો બાળને નિજ ભક્ત જાણીપાસરે, સુતવા સ્તલ્ય પ્રેમલાવ્યા પો
હોઆડી મનની આશરે.

કડવું ૬

રાગ દેશાન ૨૫ શાંત જાણીને આવ્યા દેવરે, વિધી
અમર સુર મહાદેવરે; આવ્યા નારદને સહુ સાધરે, વેદસ્તુતિ પ્રગ
પતી નાધરે ॥ ૧ ॥ કરોધ શાંત થયો બહુ નામીનોરે, દેહરનેહ યુ
ક્ત સ્વામીનોરે; પુષ્પ વ્રષ્ટી કરી દેવતાયરે, જયજયતણા શબ્દો થા
યરે ॥ ૩ ॥ દુઃખસર્વતણુ થયું દુરરે, જોઇ હરપ્યા સરવે સુરરે;
અહ્યા વેદ શ્રણે હરિઆગરે, વેણુ નારદની ત્યાં વાગરે ॥ ૪ ॥
પત્ની પ્રભુનાં કમલા ત્યાં આવ્યાંરે, હરિશરણે જઈ સોહાવ્યાંરે; ધન્ય
ધન્ય કહે દેવતાયરે, ત્યાંતો આનંદ આચ્છવ થાયરે ॥ ૫ ॥ જે
વૈશ્નવ શહેરમાં રહેતારે, આવ્યા હરિશરણે નામલેતારે; સહુપુદુઃખ
ટાણુ શામેરે, પછી ગયા પ્રહ્લાદને ધામેરે ॥ ૬ ॥ આપ્યું આસન
હરિપધરાવ્યારે, પુનઃકરવાનો વિધિ લાવ્યારે; જમ ચરણે રહ્યા પ્ર
હ્લાદરે, મુકયો સરવે મન ઉન્માદરે ॥ ૭ ॥ જોડી હાય વધા
ભક્ત વાણીરે, તમે સાંભળો પુરુષ પુરાણીરે; મુજ પાપી પિતા હ
તો એવોરે, તેણે સંતાપ્યા સરવે દેવોરે ॥ ૮ ॥ બહુ કામ કુકરમ
કરાવ્યાંરે, બહુ ભક્તને દુખ દેવરાવ્યાંરે ॥ માટે કહું છું સ્વામી શી
રનામીરે, કરોમાફ એ અંતરજામીરે ॥ ૯ ॥ તવ નાથ ત્યાં વ
દીઆ વાત, સાંભળ પુત્ર પ્રહ્લાદ સાક્ષાતરે; મુજભક્તી થઈ દુઃખ
પામ્યો, પણ ટેક તે નવ વીરામ્યો ॥ ૧૦ ॥ માટે અક્ષય સુખ
તુને આપું, કોડી કલ્પ તણું દુખ કાપું; વગતા મુસ્તક મુકયો હા
થ, બોલ્યા કોડી અહ્યાડનો નાથ ॥ ૧૧ ॥ જન્મ મરણ

નું હુઝ સહુ મયું, સુખ અક્ષય ઉદે થયું; ધર
શોષિત પુરતું રાજ, કર પ્રજનું સરવે કાજ ॥ ૧૨ ॥ ભોગવ રા
જ્યને સુખ અપાર ॥ આવો તે પછી અક્ષર મોઝાર; પછી દેવને
આચારી કીધી તેણે રાજ્ય નીતિ ક્રિયા કીધી ॥ ૧૩ ॥ આપ્યું પ્રહ્લા
દ ને રાજ્યા સંન, આપ્યું સર્વે એ અભય વચન; ભોગવ્યું રાજ્ય
સુખ અપાર, ગયા અક્ષર ધામ મોઝાર ॥ ૧૪ ॥ પ્રભુને પ્રાણુચકી
વહાલા તેહ, યદ્ય અમર પ્રહ્લાદની દેહ; એવા બંધ વચ્ચલ ભગ
વાન, કીધાં કોટી તણાં એવાં કામ ॥ ૧૫ ॥ માટે બંધિત છે બૂધર
ને વહાલી, નહીં ગમે ઘેર ઢાંગ ઠાલી; ગાશે પ્રેમે પ્રહ્લાદ આખ્યા
ન, યાશે સહાય તેને ભગવાન ॥ ૧૬ ॥ કહે ગોવરધન હું દાસ ર
હું હસુદ્રામાં વાસરે, રહું શ્રી પતિને કર જોડ બોલો જય બ,ય શ્રી
રણજોડરે.

દશર વિવાહ.

રાગ રક્ષમાણી હરજીનો. શંકર સારદાને શીશ નામી ગરવા મણુ
પતી પુછએરે, દયા કરો દેવી માત આંખિકા કાવ્ય કથી રસ લી
જીએરે ॥ ૧ ॥ વીવા વીગતે જગુવું માતાજી શંકર ઉમીયા પર
શીખારે, લગ્ન થયું કેવી રીતે હસ્વરતું પ્રેમે કરીને વણુએરે ॥ ૨ ॥
એક સમે નારદ સ્વર્ગમાં બેઠા વિચાર પ્રગટયો મનમાંરે, હીમાચળ
તનયા પાર્વતીને માટે જાવું હું શીવ ભોવનમાંરે ॥ ૩ ॥ કથન કથી
પાર્વતા પરજાવું શંકરની એ જોડ છેરે કર્તા કર્તા શીવ
જાણીગતના ભાગ્યાને વારવાના કોડ છેરે ॥ ૪ ॥
એમકહી અંતરીક્ષ આવ્યા શીવજી ન્યા બેઠાહતારે,
પ્રણામ કીધા નારદે સ્વામીને પુછી કુશળતાની વારતાર, ॥ ૫ ॥
કહે ત્રીપુરાંશી નારદ તમ અ.યે આનંદ વ્યાખ્યો મનમાંરે, કરી કૃ
પા કહો કેમ પધારયા કોદીન મુજ ભોવનમાંરે ॥ ૬ ॥ કહે નાર
દ તમ દરશન કરવા મન હચ્છા મારી હવીરે, તે કારણુ આવ્યો
સ્વામી સમીપે ભાગ્ય સદ્ગુણ તેથી થયુરે ॥ ૭ ॥ કરજોડી વદીયા
નારદ ત્યાં સ્વામી સાંમળો વારતારે, કન્યા સમોવડ છે તમ લામક
કહેતો કહું તેની કગરે ૮ ॥ શંકર કહે સહુ વારતા બાપો ના જ
ત કુળ તેહનુરે, માત ભાત કણુ તે કામનીનાં કોણુ હશે ગામ એ

હનુરે ॥ ૯ ॥ નારદ કહે દુરપંથ છે અહીંથી એક હીમાચળ રાજ
છેરે, મેના નામે પવીત્ર છે પત્ની. તેથી યુત્પન કન્યાયછેરે ॥ ૧૦ ॥
પાવેતી નામ છે પ્રસિધ્ધ તેનું રૂપગુણ સર્વોત્તમ નહીરે, લલિત સુલક્ષ
ણવદન અલોકીક ભંડ ૨ જ્ઞાન તણે સહીરે ॥ ૧૧ ॥ પ્રગટયાછે મ
હાદેવજી પોતે લામક છે તમ સંગમાંરે, અવર કાણુ એસમાન કાં
મા રહેતા સદા આનંદમાંરે ॥ ૧૨ ॥ કાડે શોભા તેની શી કહાવુ
રૂપ અનોપમ છે અતિરે, દિસે છે જગત જણેતા જણે વણું ન થા
ય મુજવતીરે ॥ ૧૩ ॥ હિંડેછેહંસ તણી ગતી ધરતી ડગલા બરે જુ
હપરેરે, સિંહ સરીખી કટિ નીજ શોભે કવી ઉપમાતે શુંકરેરે
॥ ૧૪ ॥ અંબુજ દંત દાડમ ખીજ સરખા કંઠ કપોતની લાજતીરે,
વેણુ વાસુકી નાગ જણાવે ઓઢણી અંબોડે છાજતીરે ॥ ૧૫ ॥ સ
રદ પુનમનો શશી જણે જાળે ભાળ કપોળ વીશાળછેરે ॥ અંબાળ
નેત્ર અપળ છે ગાત્ર ગુણ બાળામાં અપારછેરે ॥ ૧૬ ॥ ત્રીવેણી ધનુ
બ્યાકાર ભમરછે ખંજર સરખી વાંકડીરે, ઉપના અન્ય નથી કંઈ
ખીજ અધુર ગેલાખની પાંખડીરે ॥ ૧૭ ॥ કમળ પત્ર સનુદર શો
ભે કદળી કંધા તમામછેરે ॥ શીવજી શોધતાં સર્વ જગતમાં ઉભીયા
ધૃશ્વરની સમાનછેરે ॥ ૧૮ ॥ બાળ કુંવારી હીમાચળ તનયા પતિ
સોધે પૃથ્વી મહીરે, પાવેતિને શીવની જોડ સારી એવી અવનીમાં
દીસે નહીરે ॥ ૧૯ ॥ વલણ. અવનીમાં દીસે નહીં સ
રખા સરખી જોડરે, ગોવરધન કહે પરણતાં પહોંચે મનના કોડરે
॥ ૨૦ ॥

કડવુ ૨ જુ રાગ ઢાળ.

નારદજી શંકર વદા તમે સાંભળો મુનીજન, જાઓ હીમાચળની ક
ને તે મેનાંને ભોવન ॥ ૧ ॥ લગ્ન દીન નીચે કરીને વેહેલા વળ
જે ચિર ॥ વાયુ વેગે સંચરે નવ કરતા વાટે ધિર ॥ ૨ ॥ વચન શી
શ અડાવીને ઉઠયા ત્યાં નારદ મુન્ય ॥ હીમાચળને ધામ આલ્યા જેમાં
નહી કંઈ મુન્ય ॥ ૩ ॥ આવતા દેખ્યા રાયજીએ નારદને જગાર ડંડ
વત કરી આસન આપ્યું પુજ્યા વિધી અપાર ॥ ૪ ॥ કહો મુની શી
કારણે આળ્યા પવીત્ર કીધું ધામ ॥ કૃતારથ થયાં તમ દર્શનથી કહો
અમ-સરખું કામ ॥ ૫ ॥ નારદ કહે તમે સાંભળો મુનીના વીવાહ

કાજ ॥ ૧૨ ૩૩૦ સોધી લાવ્યો જો જગત પતિ શીવરાજ ॥ ૬ ॥ માત
પીતા મન હરીપામ્યા પુછી મુનીને વાત ॥ કહો મુની એકાણુછે કો
જુગામ કવણુ એમત ॥ ૭ ॥ કુળ કેવુંછે તેહનું વળી કેવો વપુ વર
દેહ ॥ સંભળાવો સ્વામી તમે જેથી રજે સૌ સંદેહ ॥ ૮ ॥ રૂશી ક
હે તમે સોભજો કહું વર તણી સહુ વાત ॥ સુરવર મુનીવર સહુ
જાણુછે છે જગતના તાત ॥ ૯ ॥ પ્રાક્રમ જેનાં પ્રૌઢ દીસે મારણુ
તારણુ એહ, લક્ષ્મીવર સરખાછે સંગે પારવતી પતિ તેહ ॥ ૧૦ ॥
કુળ જાયું નામ મોટું વાસ વસે કધલાસ, ત્રીલોકના તાત તેવા
આપે રહે અવિનાશ ॥ ૧૧ ॥ ભાગ્ય ફલશે પાર્વતીનાં મળશે એશુ
સગાઇ, પૂર્વ જામનાં પુન્યથી યાશે શંભુ તમ જમાઇ ॥ ૧૨ ॥
મુણી હરખ્યાં મનમાં સગાઈ શીવશું કીધ, લગ્ન ધારી હીમાચ
લે શ્રીફલ રૂપીને દીધ ॥ ૧૩ ॥ વણણુ. શ્રીફલ દીધુ રૂપી
રાયને વીચા નીજ બેરે, આનંદ આનંદ રાયછે માધવજી જ્યાં
મેરેરે.

કૃત્તવાં ૩ જુ

ત્રીતાલો ચોપાઇ થયાનારદ મનઉલ્લાસરે આવ્યા કૈલાશ શીવજીની
પાસરે હીમાચળે વિવાહ કીધોરે વરહમયાયે સોધી લીધોરે ॥ ૧ ॥ ૩
હું મૌરત શુભ તિથી વારરે મુઠો જનને કરીતેયારરે, કહે શીવ આ
લોહરિ પાસ જમ્યોરે રૂડીવાત વિવાહની કહીએરે ॥ ૨ ॥ લખો ક
કોતરી દેશે દેશરે તેડો દેવ રૂપીને નરશરે, પછી આલ્યા પ્રભુની પા
સેરે વેગે આવ્યા વૈકુઠ અવાસેરે ॥ ૩ ॥ કહી વિવાહની ત્યાં વધાઇરે
હરખ્યાં કમળા અને સુખદાઇરે, લખી કંકોતરી સહુ ઠામરે આવ્યા
સર્વે શીવજીને ધામરે ॥ ૪ ॥ થયા તત્પર સૌ તતખેવરે, લેધ જન
આલ્યાગાદાદેવરે. હીમાચળે વીચા વિધ માંડ્યોરે, સાંગા સર્વસહોદરનેડયાં
રે ॥ ૫ ॥ રમ્યો મડપ વીવેક ભારીરે, ગાય મગન ત્યાં નર નારીરે ૨
ત જડીત મુવણુ છાંજેરે સ્થંભ મણીશીલાના ખીરાજેરે ॥ ૬ ॥ જુમી
થી હ્રય અનો આકાશ, રે દ્વજ જ્યોતિને કજશ પ્રકાશેરે; વિધવિધનાં
ચિત્ર ચીનરીયારે, કારી ગરી તણાં કામ કરીયારે ॥ ૭ ॥ ૩૩ હો
જ પ્રવારા ને આગર, ગાય ગાંધર્વ છત્રીસ રાગરે; એવી મડપ
રચના માંડીરે, અપુરુષનાં ચીત્રજ કાઢીરે ॥ ૮ ॥ આવ્યો. લગ્નદિ

વસ તતમેવરે, પધાર્યા. જન લઘ મહાદેવરે; જ્ઞાનૈય. સાથેછે બળવા
નરે, સજે કમળા અને ભગવાનરે ॥ ૯ ॥ બ્રહ્મા સાથે આવ્યા બ્રહ્માણી
રે, લાવ્યા ઈંદ્રને સાથે ધ્રાણીરે; રવિ સાથે રંનાદે રાણીરે, ચંદ્રની સા
થે રોહીણી જાણીરે ॥ ૧૦ ॥ મોટામોટા, રૂશા સાથે આગ્વારે, રૂડી
જન જુગતની લાવ્યરે; કહું શીવજી તણુ રૂપ કેવુંરે, સહુ લોકને હ
સવા જેતુરે ॥ ૧૧ ॥ વ્રશભારૂ થયા છે નાયરે, ભૂતપ્રેત પિશાચ છે
સાથેરે; અંગ ઉપર ભભુતિ ચોળીરે ખભે ભાગ ધુતુરાની જોળીરે ॥
૧૨ ॥ હાથ વીધે ચલમ ગાંજે ભરીરે. તેથી આંખડી રાતી કરીરે કંઠે વ
લગાડયાસર્પ કાલારે, ધરી હરિએ હાથે રૂઠ માલારે ॥ ૧૩ ॥ બાંધી શી
વજીએ જટા સારીરે, કંથા ફાટેલી અંગે ધારીરે હાથે જલક મડલ લી
ધુરે, એવુ વીરૂપ પથરે કીધુરે ॥ ૧૪ ॥ આવી જન ભાગોળે ભારી
યજ્ઞ સામર્થયાની તૈયારીરે; મળીયુદ્ધરી મગળગાવારે, ચાલીવરરૂઠનેવધા
વારે ॥ ૧૫ ॥ વલણુ વર રૂઠને વધાવવા ચાલી ચતુરા ખાલરે ગોવ
રધન જોઇ વીશ્વમય પામી પડી પેટમાં ફાલરે ॥ ૧૬ ॥

કડવાં ૪

રાગ ઘોળની દેશી. આવોછે નારી નીહાલવા સહુ
ઠોળેથઈરે, મનમાંહી પામી પરીતાપ શંભુવરનેજોઇરે ॥ ૧ ॥ દોડીનાર
ત્યાંહાં દસવીસ જઈ કહ્યું માતનેરે, તમેજીવોને આવ્યા જમાઈ
માનો મુજવાતનેરે ॥ ૨ ॥ એતું રૂપજોઇને હો માત અમેસહુ
લાજીએરે, વૃદ્ધકાયા ને વૃષભ પલાણુતે અંતર દાઝીએરે ॥ ૩ ॥
ક્યાંથી પ્રગટયાં પાર્વતિનાંપાપ એવરને પરણાવશેરે, એવા જોગીની
સંગમાં માત એ કુંવરી કેમ જશેરે ॥ ૪ ॥ એને પોંખવાજશેજો
હ તો સર્પ દુકાગશેરે, કરે કમાલ ચંદનસાર વિંછી ડાંખ મારશેરે
॥ ૫ ॥ સુણીવારતા નાસીની સર્વને માતે વીચારીયુરે, જોશાવીના
કીધી આ સગાઈ પાપશું પ્રગટ થયુરે ॥ ૬ ॥ મેનાતું મનતો
માને નહીં અવશુણુ ગાયછેરે ॥ હવે કરવોશો ઉપાય મનતો અક
ળાયછેરે ॥ ૭ ॥ જોઇને મન નીશ્ચે કયું વારતા નહીં બનેરે ॥
નહીં પરણાવું હું ઉમીયાય એવા જોગીકનેરે ॥ ૮ ॥ પછી કહી
છે પુત્રીનેવાત શુંકરવું હવે કહોરે ॥ આવા પુરૂષસાથે શું પ્રિત
કરી સુખ જોગવોરે ॥ ૯ ॥ ત્યારે જોલ્યાંછે ઉમીયામાત વારત્ત

સામીકહું રે ॥ હુંતો વરીહું એ વરસાથ કે સીવ શરણે રહું રે
 રે ॥ ૧૦ ॥ માત પુર્વજનમના પુન્યથી એવરપામી યેરે ॥ એછે
 ત્રીલોકનો કીરતાર કહું નારદ સ્વામીયેરે ॥ ૧૧ ॥ પછી માતને
 ચડીબહુરીસ કે પુત્રી કુપાત્ર છેરે ॥ નવ કરવી એશું સગાઇ એ
 જોગી જમાવછેરે ॥ ૧૨ ॥ એની કંઠેવસે કાળાસર્પ એ કાદીન
 કુદવેરે ॥ મારી લાડકવાઇ બાળ જોઇને ડરીમરેરે ॥ ૧૩ ॥ મન
 માનેનહીં માતનું ઈશ ઉભા આંમણેરે ॥ નવ પોંખવા જય કોનાર
 ગાળ અદકી બણેરે ॥ ૧૪ ॥ વલણુ ગાળબણે સહુ
 શીવને ક્યાંથી મગટયાં પાપરે ॥ દુખમાંનાખી પુત્રીને કેમ જોવા
 ય અદાપરે ॥ ૧૫ ॥

કડવાં ૫

રાગ ત્રીતાલી ચોપાઇ સહુ સનજવા કન્યાને
 ચાલીરે, સીદ હઠકરે બેન ઠાલીરે; નથી જોગએ વરવાને જોગરે, એ
 વા વ્યસનીશું ભોગવો ભોગરે ॥ ૧ ॥ સહુ હાંસીકરે એનેદેખીરે,
 કન્યા કેમદીજે દેખીપેખીરે; જોઈશું કુળવંતો જમાઈરે; માટે ના
 કહો ઉમીયાબાઈરે ॥ ૨ ॥ ત્યારે બોલ્યો પારવતી બાળીરે, મારે
 લાગી શંભુજીશું નાળીરે; જોવોતેવો એ અમારો સ્વામીરે, હુંતો
 પુરણુ પદવીપામીરે ॥ ૩ ॥ મલયા પુરવ જનમનાં પુન્યરે, તેથી
 થયા સ્વામી શીવ સુન્યરે ॥ શીખ દીધી સર્વે નવ માનીરે, સહુ
 આવી નારી અભામાનીરે ॥ ૪ ॥ વલતી ઉમીયા શંકર પાસે આવે
 રે, સ્તુતીકરીને શીવ સમજવેરે;

રાગ ફેર, ધોલ સ્વામી શું કરશેરે, આવું હાસ્ય તમે
 શીવરાય, માત મુજ કલકળેરે, કહે એ સંગે વીવાનવ થાય ॥ ૫ ॥
 ખીજ નારી સહુરે, જાઝા પુરતણા સહુલોક ॥ રૂપતમ દેખીનેરે,
 સરવેને પ્રગટયો મન શોક ॥ માટે આ દાશીનીરે, અરજ લેજો ઉ
 રમાં નાથ ॥ ૬ ॥ પ્રકાશીનેરે, તેડો સ્વામી મુજને સાથ ॥ ૬ ॥
 મેં નીચે કંઈરે, સ્વામી કીધા તમને શીવ ॥ ૭ ॥ મુજમાતનુંરે,
 દેખીજમાઈ બળે જીવ ॥ માટે સરવતુંરે, મનહુમાને મોહન જેમ
 ॥ પુણ્ય પરમાત્મારે, કરજો ઇશ્વર તનહુ તેમ ॥ ૭ ॥ મોઠા બા
 અથીરે, પામી શંકર જોવાનાથ ॥ ધન્યધડી આજનીરે, આજના

કમળા વર સંગાથ ॥ ૮ ॥

ચોપાઇ પછી પ્રકાશ્યુ શીવજીએ રૂપરે, બજે અવનીના
આવ્યા જૂપરે; કંઠે સુવર્ણ મુક્તાના હારરે, પેહરયો જરકશીના સુ
રવાળરે; ॥ ૯ ॥ હાથે પાંચીને બાજુબંધરે, ધર્યાં સોનાને મુગટ
રકંધરે; માંહી બરાસ કરતુરી બેહેકરે, મુક્તાફળની લટારો લેહેકરે
॥ ૧૦ ॥ ખભે ખેસ ઉપરણી ઓઢીરે, ખેડા પીળાં પીતાંબર પેહે
રીરે; લક્ષ્મી શીવને તુણુ ઉનારેરે સતભામાજી સરવને વરેરે
૧૧ ॥ રૂક્ષમાણ્મિતે મંગળ ગાયરે, રાધીકાજી તે રાજી થાયરે; જ
યુવંતિતે હલમલ કરતારે, અહ્લાણી ઈદ્રાણી સંગે ફરતારે ॥ ૧૨ ॥
શીવરૂપ બેધ સહુ હરખ્યારે, હીમાચળે જમાંઠિને પરખ્યારે; પીયુ
પત્નિએ પોંખવા આવ્યારે, ધુશળમુશળ રવૈયો લાવ્યારે ॥ ૧૩ ॥
મેંનાનેમન હરષ વ માયરે, સહુમાનુની મંગળ ગાયરે ॥ સરવે
મોતીડે વધાવ્યારે, માહાદેવજી મોયરામાં આવ્યારે ॥ ૧૪ ॥ કંન્યા
દાની હીમાચળ દેહેરે, શીવજીસંગે લાવો લેહેરે; આવ્યા નોતરમાં
મોઠારાયરે, ઉમીયાને પરણુ શીવરાયરે ॥ ૧૫ ॥ દેવે પરણ્યાની કી
યા કરાવીરે, અહ્લાવેદ બજે ત્યાં આવીરે; સુભમંગળ પરત્યાંછે ચાર
રે; વરકંન્યા જમ્યાં કંસારરે ॥ ૧૬ ॥ અતિઆનંદે પરણ્યા ઇશરે,
સાથે જનધયા શ્રી જુગદીશરે ॥ આપ્યું દાનત્યાં રાયે અપારરે હ
સ્તી ઘોડાને ગરથ બંડારરે ॥ ૧૭ ॥ પછે જુગતે જમાડી જનરે
આપ્યાં લવિંગ સોપારીને ખાનરે ગાય ગોધરવ અપસરા ગાનરે છુ
ટયા બંધથકી બંધીવાનરે ॥ ૧૮ ॥ હીમાચળ આવી પાયે લાગ્યો
રે દોશ શિવજીકને માફ માગ્યોરે, નવ ઓળખ્યા અંતરજનમીરે મે
ટી ચુક થઈ મુજ સ્વામીરે ॥ ૧૯ ॥ મારાં પુરણુ પુન્યજ કૃણીઆં
રે શીવ સરખા જમાત્રજ મળીઆરે, પછી મળીઆ બન્યો અન્ય
સરવરે મુક્યો મનથી હીમાચળે ગરવરે ॥ ૨૦ ॥ રાયે જુગતીથી
જન વળાવીરે સંગેમોકલી પાર્વતી બાળીરે શીવજી પરણીને આવ્યા
કૈલાસેરે સર્વે પધાર્યા નીજ અવાશસેરે ॥ ૨૧ ॥ એવો મહાદેવે વિ
વાહ કીધોરે માત પીતાએ લાવો લીધોરે જોકાઈ ઇચ્છ વિવાહ ગા
સેરે તેને શંજીજી પ્રશન્ન થાશેરે ॥ ૨૨ ॥ સાંભળે જો કોઈ નર ના
રીરે તેની આશા પુરે ત્રીપુરારીરે, ગોવરધન આ વિવાહ કહેશે રે

શીવ ગકિતને શરણે રહેછે ॥ ૨૩ ॥ શોભનથ શીરે ધટ્ટ દેવે ૬
૩ તનપન ધનથી શેવરે, ત્રિના સાંભળીને નરનારે બોલો સર્વે તે
જ્ય જ્ય કારે ॥ ૨૪ ॥ વઘણુ. બોલો જ્ય જ્ય કાર સર્વે
સાંભળા ઓતા જનરે તુકે ત્રિપુરારી તેહને કહુંછે ગોવરધનરે ॥ ૨૫ ॥

શોભનાથ મહાદેવનો ગરબો.

- ધન્ય ધન્ય શોભેશ્વર મહાદેવ જગતના તાતછેરે લોલ.
કરતા શુક શનકાદીક શેવ પુરણુ તિખ્યાત છેરે લોલ. ૧
વસે કેવાસે કેશવરાય પારવતિના પતિરે લોલ.
કહુશું શિવજીની શોભાય જઠામાં ગંગા સતિરે લોલ. ૨
નંદી બંગી ગણુ ખેસાથ ત્રીશુળ હાથે ધરેરે લોલ.
શોભે ભૂતપ્રેત સંગાથ જગતનાં દુખ હરેરે લોલ. ૩
એના શંકરને શીરનામુ હરિ શરણુ રહાર લોલ.
જેથી પંચ પદાગ્ય પામુ શીવ શીવ મુખે કહીરે લોલ. ૪
ટાળ્યાં કંદક જનોનાં દુખ પાર કેમ પામીયેરે લોલ.
શરણુંગતને આપ્યુ મુખ એ અંતર જમીએરે લોલ. ૫
એવા શોભેશ્વરે શીદ્ધ લક્ષ્મીદ્રા મામમાંરે લોલ.
આપ્પા પ્રાંત મહી પ્રસિદ્ધ તરેનર નામમાંરે લોલ. ૬
દેવળ શોભીતું અપાર તેજાયા ટેકરેરે લોલ.
ઉત્તર પાસે સરિતા સાર લુણી નામ વહેરે લોલ. ૭
દક્ષીણ બાબુકેરે ઠામ શ્રીરામચંદ્ર વસેરે લોલ.
સમક્ષેત્રછે તેતું નામ જોઈ હૈડું હસેરે લોલ. ૮
ઠાઠાં ઉનાં જળ તેમાંહ કેનીરમળ થાયછેરે લોલ.
સ્નાંન કરેછે જેજન લાંચતો પાશ્વીત જાયછેરે લોલ. ૯
મહીમા તેનો શુંતહું ભાષા શાસ્ત્રમાં શાખછેરે લોલ.
વાલમીક તણુ વચન સુખદાર્ઠ રામાયણે બાખ્યછેરે લોલ. ૧૦
એવા રામ કુંડ પ્રતાપ ધણુ જન તરી ગમ્મરે લોલ.
જનમનણો ઠાળે સંતાપ સહુ સુખીયા થયારે લોલ. ૧૧
બુવો જમ કાશી કેદાર ગોકુળ મધુવનમાંરે લોલ.
ઠાઠાં જળ ઉનાં કોઠાર શું બ્રહ્મસદનમાંરે લોલ. ૧૨

- રામચંદ્રે પોતે તેકામ મુની ખાટે કર્યુંરે લોલ.
 તેમુનીનું શરભંગ નામ હરીએ દુખ હર્યુંરે લોલ. ૧૩
 રામાયણ મધેતે વાત અરણ્યજ કાન્ડખાંરે લોલ.
 અન્યાય ત્રીજામાં સાક્ષાત નથી બ્રહ્માન્ડખાંરે લોલ. ૧૪
 એવા રામક્ષેત્રની પાસ સોમયાન દેવછેરે લોલ.
 પ્રત્યક્ષ પારખુ પામે વાસ સાચી શેવછેરે લોલ. ૧૫
 આવણુ માસે પુજા થાય બહુ વિધથી ત્યાંહારે લોલ.
 જન ઝાઝા દર્શને જન્ય ખીરાજે શીવ બ્યાંહારે લોલ. ૧૬
 ભંડારા થાયે વ્યતિપાત વિપ્ર બહુ ત્યાં જમેરે લોલ.
 ચાલે માનતા જગ વીક્ષાત જોઇ મનને ગમેરે લોલ. ૧૭
 એવા દુઃખ ભંજનછે નાથ મન ચિંતલ્યુ રેરે લોલ.
 આપે મુત્ર અને ધન સાથ કષ્ટ પળમાં હરેરે લોલ. ૧૮
 ગરબો કીધો આણી હેત જગાશે પ્રીતથીરે લોલ
 સ્વામી શોભેશ્વર સુખદેત ટળે પ્રોશ્ચિતથીરે લોલ. ૧૯
 કીધો ગરબો રાખી મન ઠરીતે દ્વામખાંરે લોલ.
 કરે વિનંતિ ગોવરધન લસુદ્રા મામખાંરે લોલ. ૨૦

શોભેશ્વર મહાદેવની લાવણી.

- ધન્યશોભેશ્વ મહાદેવ, ઘણા જન કરે શેવ,
 મને દર્શનની ટેવ હુંતો જોના ગયો.
 સહુ જો જો નગરે ધારી, દેવળની શોભા સારી,
 મામા હનમંતની બલહારી. જોઇ ખુશી થયો. ૧
 દેવળ ચુનાકચી કાવે, સહુ લોક દર્શન આવે,
 જોઇ જોઇ મન ભાવે, મેં કર્યાં દર્શન.
 દેરા વચ્ચે નંદિવાસ, ગણપતિ કામે પાસ,
 સામે મંભાયાનો વાસ. હુંથયો પ્રસન્ન. ૨
 ભોળો શોમનાથજી કાવે, ખીજા નિજકંઠ સોહાવે,
 ત્રીજા કુમેરજી મન ભાવે. શોભા સારી.
 ભોળાશંભુને હું જાણું, શહુ જગમાં વખાણું,
 પાસે રામજીનું ઠેકાણું, જાઉંબલહારી.

રામસેત્રરૂડા સાર, પાની ગરમ ઠંડાધાર,
 નાહીધે ઇથા તૈયાર. એટલું કહું છું.
 કરવાં ભોળાનાં દરશન, રામજીમાં રાખીમન,
 નાહો નિરમળયયુ તન. મનમાં લહું છું. ૪
 મોટું તળાવ પાસે સાર, ધર્મશાળા નિરધાર,
 તુંતો કરીલે વીચાર. આરા જોઈને.
 સામે બેઠાં બહુચરમાત, સહુ જગતમાં વીખ્યાત,
 હુંતો નમું જોડી હાથ મુજ ચીત પ્રાર્થને. ૫
 જાનને બહુચરમાને દેરે, લોકો શ્રીફળવધેરે.
 પિંપર આબલીની તળે. બહુચરમાડી.
 ગામથી ઉગમણીપાસ, બજારંગ બાળંદાનોવાસ,
 માજી કાળકા તેનીપાસ, ચરણેનમું દાડી. ૬
 આવ્યા ગામનીમોઝાર, ધર્મશાળાએ વિશાળ,
 દુકાનોએ હારોહાર, શોભેસારી.
 જોવામનમાં વીચારો, પાસે પાણીનોએ આરો,
 ફળીયું સખીદાસનું ધારો, દેખોનરનારી. ૭
 સામે મોટવાડોસાર, બાજુબટવાડો નીરધાર,
 ગામકેરી મોઝાર. મુજ દીલમાંલહું
 ગામકેરીસોમાસારી, ખુશીયાઉ નજરે ધારી,
 સામી ગોરનીછે બારી, મેતો જોયું સહું. ૮
 કાશીદાસની ખડકી કાવે, ત્યાંતો અછી ગમતભાવે,
 કોષ આવે કોષજાવે, મનેલાગેખ્યાગે
 હુંતો જોઈયયો રાજી, મેહેરકરને તું માજી,
 કહું તને પાયલાગી. જાઉંબલહારી. ૯
 સારૂ લસુંદ્રાએ ગામ, રામચંદ્રજીનો ઠામ,
 સોમનાથનો મુકામ. કરે સહુ દરશન.
 કહે ગોવરધનદાસ જુના બટવાડામાં વાસ.
 રૂડા માહરંદ્રનીપાસ. હું યયોપ્રસન્ન. ૧૦

